

WOJSKOWA AKADEMIA TECHNICZNA
im. Jarosława Dąbrowskiego

PROGRAM STUDIÓW

Poziom studiów: jednolite studia magisterskie

Kierunek studiów: Geodezja i kartografia
Specjalność:

1. Geoinformatyka

Korpus osobowy (grupa osobowa): Rozpoznania i walki elektro-
nicznej (geograficzna)

2. Rozpoznanie obrazowe

Korpus osobowy (grupa osobowa): Rozpoznania i walki elektro-
nicznej (rozpoznanie ogólne / ogólnogeograficzna)

3. Meteorologia

Korpus osobowy (grupa osobowa): Siły powietrzne (meteorolo-
giczna)

***Uchwała Senatu Wojskowej Akademii Technicznej
im. Jarosława Dąbrowskiego
nr 64/WAT/2019 z dnia 26 września 2019 r.
w sprawie ustalenia programu studiów geodezja i kartografia***

Obowiązuje od roku akademickiego 2019/2020

Spis treści

1. ZAŁOŻENIA ORGANIZACYJNE.....	5
2. INFORMACJE OGÓLNE.....	7
2.1 Charakterystyka Uczelni i Wydziału	7
2.2 Założenia organizacyjne studiów	10
2.2.1 Warunki przyjęcia na studia	10
2.2.2 Warunki ukończenia studiów	12
3. REALIZACJA STUDIÓW	14
3.1 Koncepcja kształcenia na kierunku geodezja i kartografia.....	14
3.2 Praktyki zawodowe i szkolenia specjalistyczne	15
3.3 Opis zakładanych efektów kształcenia wynikających ze standardu kształcenia wojskowego .	16
3.4 Opis zakładanych efektów kształcenia wynikających ze standardu kształcenia wojskowego .	17
3.5 Sposoby weryfikacji zakładanych efektów kształcenia wojskowego	18
3.6 Grupa zajęć bloku wojskowego.....	19
3.7 Treści kształcenia standardu wojskowego zaliczane do modułu kierunkowego	22
4. REALIZACJA KSZTAŁCENIA SPECJALISTYCZNEGO	23
4.1 Opis zakładanych efektów uczenia się określonych dla danego korpusu osobowego (grupy osobowej).....	23
4.2 Opis zakładanych efektów uczenia się	26
4.3 Sposoby weryfikacji zakładanych efektów kształcenia specjalistycznego	31
5. KALENDARZOWY PROGRAM STUDIÓW	33
6. PROGRAM JEDNOLITYCH STUDIÓW MAGISTERSKICH – WYKAZ PRZEDMIOTÓW	37
6.1 Wykaz przedmiotów bloku kształcenia wojskowego	37
6.2 Grupa zajęć bloku kierunku politechnicznego	69
6.2.1 Grupa treści kształcenia ogólnego.....	69
6.2.2 Grupa treści kształcenia podstawowego.....	74
6.2.3 Grupa treści kształcenia kierunkowego.....	85
6.2.4 Moduły specjalistyczne (kierunek: Geoinformatyka).....	97
6.2.5 Moduły specjalistyczne (kierunek: Rozpoznanie obrazowe).....	115
6.2.6 Moduły specjalistyczne (kierunek: Meteorologia)	135
6.2.7 Moduły związane z pracą dyplomową	147
7. ARKUSZE UZGODNIENÍ	149

1. ZAŁOŻENIA ORGANIZACYJNE

PROGRAM STUDIÓW

dla kierunku studiów „Geodezja i kartografia”

Poziom studiów jednolite studia magisterskie

Profil studiów ogólnoakademicki

Forma studiów stacjonarne

Tytuł zawodowy nadawany absolwentom magister inżynier

Poziom Polskiej Ramy Kwalifikacji siódmy

Kierunek studiów przyporządkowany jest do:

Dziedzina nauki nauk inżynierijno-technicznych

Dyscyplina naukowa inżynieria lądowa i transport: 100 % punktów ECTS

Dyscyplina wiodąca: inżynieria lądowa i transport

Język studiów polski

Liczba semestrów dziesięć

**Łączna liczba godzin geoinformatyka: 4451
 rozpoznanie obrazowe: 4391
 meteorologia: 4713**

Liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów 300 ECTS

Łączna liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach zajęć:

- prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia: 180 ECTS**
- z dziedziny nauk humanistycznych lub nauk społecznych: 45 ECTS**

Wymiar, liczba punktów ECTS, zasady i forma odbywania praktyk zawodowych:

W programie studiów przewidziano obowiązkową praktykę zawodową kształtującą umiejętności praktyczne w warunkach właściwych dla służby oficera młodszego (praktyka dowódcy. Jej tryb określa Decyzja Rektora WAT nr 142/RKR/2016 z dnia 10 października 2016 r. w sprawie organizacji szkoleń specjalistycznych oraz praktyk dowódczych odbywanych przez podchorążych WAT

Terminarz realizacji praktyk zamieszczony jest w programie studiów i kalendarzowym planie studiów. W ramach praktyk zawodowych przewidziano:

Specjalność: Geoinformatyka

W czasie studiów zrealizowane będą szkolenia specjalistyczne, mające na celu doskonalenie umiejętności w zakresie praktycznym:

- W VI semestrze: 2 tygodnie w 22 Wojskowym Ośrodku Kartograficznym. Realizacja przedmiotów: Redakcja i reprodukcja map, Kartografia topograficzna
- Po VIII semestrze: 2 tygodnie w 19 Samodzielnym Ośrodku Geograficznym w Lesznie. Realizacja przedmiotu: Geograficzne wsparcie wojsk oraz Wojskowe analizy terenu.
- Po VIII semestrze: 2 tygodnie w 6 Samodzielnym Ośrodku Geograficznym w Toruniu. Realizacja przedmiotu: Geograficzne wsparcie wojsk oraz Wojskowe analizy terenu.
- W X semestrze: 1 tydzień w Wojskowym Centrum Geograficznym w Warszawie. Realizacja przedmiotu: Wojskowe systemy informacji przestrzennej
- W VI semestrze: 1 lub 2 tygodniowe (w ramach możliwości docelowych jednostek wojskowych) szkolenie realizowane w Biurze Hydrograficznym Marynarki Wojennej oraz Akademii Marynarki Wojennej. Realizacja przedmiotu Kartograficzne opracowania morskie (5 ECTS, 30 lub 60 h)

Specjalność: Rozpoznanie obrazowe

W czasie studiów w celu poszerzenia zdobytych umiejętności praktycznych z zakresu IMINT zrealizowane będą 3 wyjazdy na szkolenia specjalistyczne oraz 1 wyjazd na ćwiczenia terenowe. Szkolenia specjalistyczne odbędą w jednostkach organizacyjnych MON realizujących zadania z zakresu IMINT na potrzeby bezpieczeństwa i obronności RP. Ćwiczenia terenowe odbędą się w Wojskowej Akademii Technicznej lub w instytucjach zajmujących się tematyką rozpoznania obrazowego. Dokładne daty wyjazdów wynikać będą z możliwości organizacyjnych poszczególnych jednostek oraz instytucji.

Szczegółowy opis szkoleń specjalistycznych oraz ćwiczeń terenowych:

- W lub po V semestrze: 4 tygodnie w 32 Bazie Lotnictwa Taktycznego. Realizacja przedmiotu: System rozpoznania powietrznego DB-110. (8 ECTS, 120 h)
- W VI semestrze: 4 tygodnie w 12 Bazie Bezzałogowych Statków Powietrznych. Realizacja przedmiotu: Rozpoznanie powietrzne z BSP. (8 ECTS, 120 h)
- W VIII semestrze: 4 tygodnie w Ośrodku Rozpoznania Obrazowego. Realizacja przedmiotu: Wielowymiarowe analizy rozpoznawcze. (8 ECTS, 120 h)
- W lub po VIII semestrze: 60 h w instytucjach zajmujących się tematyką rozpoznania obrazowego lub w Wojskowej Akademii Technicznej. (5 ECTS, 60 h)

Specjalność: Meteorologia

Dwie praktyki zawodowe w wymiarze po 4 tygodnie odbędą się w komórkach wojskowej służby meteorologicznej w bazach lotniczych. Praktykę zaplanowaną po szóstym semestrze studenci odbędą na stanowisku dowódcy zmiany dyżurnej stacji meteorologicznej. Praktykę zaplanowaną w dziesiątym semestrze studenci odbędą na stanowisku dowódcy stacji meteorologicznej.

Zajęcia specjalistyczne w Centrum Szkolenia zostaną zrealizowane w wymiarze po 4 tygodnie celem doskonalenia umiejętności w zakresie:

- po IV semestrze z przedmiotów:
 - techniki pomiarów w meteorologii
 - meteorologia operacyjna
- po VI semestrze z przedmiotów:
 - meteorologia synoptyczna
 - mezoskalowe prognozy pogody
 - meteorologia operacyjna
 - teledetekcyjne badanie atmosfery
 - klimatologia i hydrologia
 - meteorologiczne zabezpieczenie działań wojsk
- po VIII semestrze z przedmiotów:
 - mezoskalowe prognozy pogody
 - numeryczne prognozowanie pogody
 - meteorologia operacyjna
 - teledetekcyjne badanie atmosfery
 - klimatologia i hydrologia
 - środowiskowe aspekty działań lotnictwa
 - systemy informatyczne i bazy danych w meteorologii
 - meteorologiczne zabezpieczenie działań wojsk
 - meteorologiczne zabezpieczenie lotnictwa wg przepisów WMO, ICAO i NATO
 - meteorologiczne zabezpieczenie działań bojowych lotnictwa, misji PKW i PJW

2. INFORMACJE OGÓLNE

2.1 Charakterystyka Uczelni i Wydziału

Wojskowa Akademia Techniczna im. Jarosława Dąbrowskiego w Warszawie funkcjonuje od 1951 r. i jest akademicką uczelnią publiczną kontynuującą tradycje i dziedzictwo Szkoły Rycerskiej, Szkoły Głównej Artylerii i Inżynierii oraz Wyższej Szkoły Inżynierii Wojskowej. Akademia jako otwarty uniwersytet techniczny, służy siłom zbrojnym, nauce, gospodarce i społeczeństwu poprzez kształcenie podchorążych i studentów, rozwój kadry naukowo-dydaktycznej oraz prowadzenie badań naukowych i prac rozwojowych w obszarach nauk ścisłych, technicznych i społecznych, a w szczególności w zakresie techniki wojskowej technologii bezpieczeństwa i obronności.

Istotą posłannictwa Akademii jest przygotowanie absolwentów gotowych służyć swą wiedzą Polsce – w administracji rządowej i samorządowej, w podmiotach gospodarczych oraz innych instytucjach zajmujących się bezpieczeństwem i obronnością państwa w obszarach zarówno wojskowych, jak i cywilnych. Wychowankowie Akademii stanowią znaczną część korpusu oficerskiego Wojska

Polskiego, zasilają administrację państwa, współtworzą firmy i inwestycje – są obecni w każdym wymiarze kultury i nauki polskiej.

Umieszczenie Akademii w strukturach resortu obrony narodowej oraz nauki i szkolnictwa wyższego określa specyfikę nazwy, tradycji i możliwości Wojskowej Akademii Technicznej. Zdyscyplinowanie, konsekwencja, rzetelność naukowa i oddanie dydaktyczne znajdują uznanie w społeczności akademickiej jako sposób i droga wypełniania misji Akademii.

Wojskowa Akademia Techniczna wypełnia swą misję zarówno w ramach systemu obronnego Rzeczypospolitej Polskiej, jak i w szerszym wymiarze potrzeb społecznych – wszędzie tam, gdzie mogą znaleźć zastosowanie osiągnięcia badań naukowych prowadzonych w Uczelni lub gdzie potrzebni są Jej absolwenci.

Akademia jest uczelnią otwartą, służącą całym potencjałem dydaktycznonaukowym studentom i to zarówno podchorążym, jak i studentom cywilnym. Z zasady tej wynika swoboda ubiegania się o możliwość podejmowania studiów w WAT. Otwartość Akademii wyraża się także we współpracy i partnerstwie z ośrodkami naukowo-badawczymi zarówno w kraju, jak również poza jego granicami. Szczególnie bliskie związki łączą Akademię ze środowiskami akademickimi Warszawy.

Wypełniając swoją misję – Akademia w myśl nadrzędnej dewizy „*Omnia pro patria*” – przekazuje swojej społeczności poczucie patriotyzmu, honoru oraz odpowiedzialności za losy społeczeństwa i Ojczyzny – jednocześnie przekazując i doskonaląc kompetencje na najwyższym poziomie.

Misja i strategia WAT określa precyzyjnie jej profil jako uczelni wyższej o profilu nie tylko ogólnoakademickim, ale w coraz większym wymiarze praktycznym, rozwijającej – obok wiedzy formalnej – praktyczne umiejętności zawodowe. Profil studiów na kierunku *geodezja i kartografia* oznacza, iż znaczny udział w procesie kształcenia stanowić będzie komponent zajęć o charakterze praktycznym, a jednocześnie specjalistycznym. Składać się na niego będą zarówno zajęcia realizowane przez kadre akademicką o doświadczeniu praktycznym, praktyków wojskowych i cywilnych, jak również specjalistów spoza Akademii w warunkach bliższych środowisku służby. Ponadto w programie studiów przewidziano w przedmiotach ćwiczenia, laboratoria, warsztaty i seminaria z podmiotami gospodarczymi, instytucjami i organizacjami zajmującymi się zabezpieczeniem geograficznym wojsk. Taka formuła dotyczy wielu przedmiotów kierunkowych i specjalistycznych, realizowanych w ramach grupy treści wybieralnych profilujących specjalności, co umożliwi weryfikację wiedzy i umiejętności absolwenta w danym środowisku zawodowym. Kierunek studiów *geodezja i kartografia* nawiązuje przede wszystkim do aktualnych trendów na rynku pracy, jak również do tradycji i dziedzictwa WAT, kształtując i wychowując studentów dla gospodarki narodowej – wszędzie tam, gdzie mogą znaleźć zastosowanie osiągnięcia nauki uprawianej w Akademii lub gdzie potrzebni są jej absolwenci. Istotą posłannictwa Akademii jest przygotowanie absolwentów gotowych służyć swą wiedzą Siłom Zbrojnym RP w obszarach zarówno wojskowym, jak i cywilnym.

Kierunek studiów *geodezja i kartografia* wpisują się w strategię rozwoju WAT w zakresie:

- zapewnienia stabilnej pozycji w zasadniczych obszarach działalności, głównie w zakresie edukacyjnym i naukowo - badawczym, na forum politechnicznych uczelni krajowych, koncentrując wysiłek na kształceniu wojskowym i cywilnym, stosownie do potrzeb Państwa, gospodarki oraz rynku pracy;

- ugruntowania wiodącej roli w edukacji studentów o profilu technicznym i logistycznym, a także modernizacji systemów logistycznego zarządzania.

Wydział Inżynierii Lądowej i Geodezji jest jednym z sześciu wydziałów akademickich WAT. Ponownie powstał 1 września 2006 r. na mocy uchwały Senatu Wojskowej Akademii Technicznej Nr 63/II/2006 z dnia 18 maja 2006 roku w wyniku przekształcenia Wydziału Inżynierii, Chemii i Fizyki Technicznej.

Nowy Wydział jest historycznym spadkobiercą:

Fakultetu Wojsk Inżynieryjnych (1951),

Wydziału Inżynieryjno-Saperskiego Fakultetu Wojsk Pancernych, Samochodowych i Inżynieryjnych (1958),

Wydziału Inżynierii Wojskowej i Geodezji (1962),

Wydziału Inżynierii Lądowej i Geodezji (1979).

Fakultet Wojsk Inżynieryjnych powołano w 1951 roku na wniosek wojsk inżynieryjnych i służby komunikacji wojskowej. Jego głównym zadaniem było szkolenie specjalistów inżynierów – dowódców, inżynierów – saperów oraz inżynierów – eksploataatorów sprzętu i techniki wojskowej. W następnych latach Siły Zbrojne zwiększyły zadania i rozszerzyły zakres potrzeb. Zaczęto prowadzić szkolenie specjalistów dla wojsk lotniczych oraz służby inżynieryjno – budowlanej i topograficznej WP.

Szkolenie prowadzono na kilku specjalnościach: inżynieria wojskowa (saperzy), instalacje budowlane, elektroenergetyka wojskowa. Pierwsze lata pracy Fakultetu były trudne. Na kadrę spadł obowiązek przygotowania od podstaw całego procesu szkolenia oraz bazy szkoleniowej i laboratoryjnej. Dbano również o podnoszenie kwalifikacji kadry dydaktycznej i inżynieryjno – technicznej.

W 1958 roku Fakultet Wojsk Inżynieryjnych przekształcono w Wydział Inżynieryjno-Saperski Fakultetu Wojsk Pancernych, Samochodowych i Inżynieryjnych. Okres ten charakteryzował się dynamicznym rozwojem dydaktyki, uruchamianiem bazy laboratoryjnej, kształtowaniem nowych specjalności, tworzeniem zespołów naukowo – badawczych i dydaktycznych.

W roku 1962 powstaje Wydział Inżynierii Wojskowej i Geodezji, który w roku 1979 przekształca się w Wydział Inżynierii Lądowej i Geodezji. Nowa struktura sprzyjała tworzeniu się zespołów naukowych podejmujących w szerszym zakresie prace badawcze użyteczne, w pierwszej kolejności, w wojsku. Kadra otrzymywała liczne nagrody i wyróżnienia. Wzrasta poziom kształcenia i prestiż Wydziału. Niestety, jego struktura zmienia się. W grudniu 1994 roku, w wyniku połączenia wydziałów: Inżynierii Lądowej i Geodezji oraz Chemii i Fizyki Technicznej, powstał Wydział Inżynierii, Chemii i Fizyki Technicznej.

Wydział Inżynierii, Chemii i Fizyki Technicznej kształcił, w ramach studiów stacjonarnych i niestacjonarnych, studentów na kierunkach: „Budownictwo”, „Geodezja i kartografia”, „Chemia”, „Inżynieria materiałowa” oraz „Fizyka techniczna”. Początkowo kształcenie prowadzono wyłącznie na potrzeby MON, jednak w ostatnich latach studia na Wydziale Inżynierii, Chemii i Fizyki Technicznej podejmowały także osoby cywilne. Najpierw w trybie niestacjonarnym, a począwszy od roku akademickiego 2002/2003 również w trybie stacjonarnym.

Od 2006 roku po rozdzieleniu wydziałów, na **Wydziale Inżynierii Lądowej i Geodezji** kształcą się studenci, w ramach studiów stacjonarnych i niestacjonarnych, studentów na kierunkach: „Budownictwo” oraz „Geodezja i kartografia”.

Obecnie na wszystkich formach kształcenia ustawicznego (stacjonarnych i niestacjonarnych) na Wydziale Inżynierii Lądowej i Geodezji studiuje ponad 2000

studentów. Najzdolniejsi mają możliwość pobierania nauki według indywidualnych programów studiów oraz korzystać z wymiany międzynarodowej w ramach programu edukacyjnego SOCRATES/ERASMUS.

Prace badawcze są finansowane przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego oraz Unię Europejską. O poziomie naukowym badań realizowanych w wydziale świadczą liczne nagrody i wyróżnienia, zarówno krajowe, jak i międzynarodowe. Naukowcy z Wydziału w celu prezentacji wiedzy i osiągnięć są zapraszani przez liczące się światowe ośrodki. Dzięki temu Wydział Inżynierii Lądowej i Geodezji współpracuje naukowo z wieloma ośrodkami krajowymi i zagranicznymi. Wyniki prac badawczych znajdują liczne zastosowania w praktyce.

Studia na kierunku „Geodezja i kartografia” są prowadzone w Wojskowej Akademii Technicznej od drugiej połowy lat 50-tych. Pierwszymi pracownikami Wydziału, a zarazem twórcami tego kierunku studiów w WAT byli następujący naukowcy: Walenty Szpunar (kierownik katedry), Bronisław Dzikiewicz (prodziekan ds. geodezji), Stefan Hausbrandt, Tadeusz Lazzarini, Bohdan Bohonos, Stanisław Pachura, Julian Radecki, Wiktor Grygorenko, a w następnych latach również: Czesław Kamela i Bogdan Ney.

Pierwsi absolwenci, magistrowie inżynierowie geodeci, otrzymali dyplomy w 1961 roku. Studia prowadzono wyłącznie na potrzeby Sił Zbrojnych RP – geodezja i topografia wojskowa, rozpoznanie obrazowe oraz meteorologia.

W roku akademickim 1998/1999 Wydział rozpoczął kształcenie grup cywilnych.

W roku 1979 Wydział decyzją Centralnej Komisji ds. stopni i tytułu naukowego otrzymał uprawnienia do nadawania stopnia dr nauk technicznych, a w 1985 doktora habilitowanego nauk technicznych w dyscyplinie „Geodezja i kartografia”. Pierwszy doktorat obroniono w 1979 roku; pierwsze kolokwium habilitacyjne odbyło się w 1986 roku.

2.2 Założenia organizacyjne studiów

2.2.1 Warunki przyjęcia na studia

Specyfiką WAT jest kształcenie kandydatów na żołnierzy zawodowych dla potrzeb Sił Zbrojnych RP w korpusach i grupach osobowych zgodnych z zapotrzebowaniem i limitem ustalonym każdego roku przez Ministra Obrony Narodowej. Rekrutacja na ten rodzaj studiów prowadzona jest wśród maturzystów zgłaszających akces do podjęcia służby w Wojsku Polskim. W czasie studiów kandydatom na żołnierzy zawodowych zapewnia się zakwaterowanie, wyżywienie, umundurowanie oraz uposażenie finansowe. W dniu wcielenia do służby z kandydatami podpisywane są umowy cywilno-prawne, warunkujące ewentualny zwrot kosztów kształcenia w przypadku rezygnacji ze studiów lub służby w przewidzianym umową czasie. O przyjęcie na jednolite studia magisterskie (w tym na kierunek logistyka), prowadzone w formie stacjonarnej w charakterze kandydata na żołnierza zawodowego (zwane „studiami wojskowymi”), może ubiegać się osoba (kandydat lub kandydatka), spełniająca niżej wymienione warunki określone w art. 124 ust. 2 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2018 r. poz. 173, z późn. zm.):

- 1) posiada obywatelstwo polskie;
- 2) jest niekarana sądowo;
- 3) posiada zdolność fizyczną i psychiczną do zawodowej służby wojskowej;
- 4) posiada wiek co najmniej 18 lat;

- 5) posiada świadectwo dojrzałości i/lub inne dokumenty uznane w Rzeczypospolitej Polskiej za dokumenty uprawniające do ubiegania się o przyjęcie na studia, o których mowa w art. 69 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, zwane dalej „świadectwem dojrzałości”.

Kandydat legitymujący się świadectwem dojrzałości uzyskanym poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej składa dodatkowo, przed rozpoczęciem postępowania kwalifikacyjnego, tłumaczenie świadectwa dojrzałości sporządzone przez tłumacza przysięgłego; a w przypadku gdy odrębne przepisy nie stanowią inaczej, również zaświadczenie nostryfikujące potwierdzające równoważność świadectwa uzyskanego za granicą z polskim świadectwem dojrzałości, wydane przez kuratora oświaty właściwego ze względu na miejsce zamieszkania kandydata, a w przypadku braku takiego miejsca - kuratora oświaty właściwego ze względu na siedzibę WAT.

Studia poprzedzone są kilkustopniowym procesem rekrutacyjnym. W pierwszej fazie kwalifikacji kandydaci weryfikowani są pod kątem zdolności do zawodowej służby wojskowej w Wojskowych Komisjach Lekarskich oraz w Wojskowych Poradniach Psychologicznych. Zasadniczą część postępowania rekrutacyjnego oprócz konkursu świadectw maturalnych obejmuje sprawdzian sprawności fizycznej, test znajomości języka angielskiego obejmujący kandydatów, którzy nie zdawali języka angielskiego na maturze oraz rozmowę kwalifikacyjną.

Proces rekrutacji na studia wojskowe obejmuje następujące etapy:

- 1) proces rejestracji;
- 2) postępowanie kwalifikacyjne kończące się przyjęciem na studia wojskowe poprzez wpisanie na listę studentów określonego kierunku studiów. Rejestracja kandydatów na wszystkie kierunki studiów w tym na logistykę, na pierwszy semestr, prowadzona jest na szczuble Akademii (centralnie) wyłącznie poprzez Internetową Rejestrację Kandydatów (IRK).

Kandydat w procesie rejestracji ma prawo określić do trzech kierunków studiów; w przypadku nieprzyjęcia na pierwszy kierunek, kandydat jest rozpatrywany kolejno na drugim i trzecim określonym przez siebie kierunku studiów. Limity miejsc na określone kierunki studiów, w tym na logistykę, ustala Minister Obrony Narodowej w drodze stosowanej Decyzji. Ustalenie limitu miejsc na określony kierunek studiów oznacza uruchomienie rekrutacji na ten kierunek.

Proces rejestracji na studia wojskowe trwa od 1 do 31 marca 2019 r. i obejmuje:

- 1) założenie indywidualnego konta rekrutacyjnego w Internetowej Rejestracji Kandydatów, zwanej dalej „IRK”, dostępnej na stronie internetowej WAT;
- 2) wypełnienie w IRK elektronicznego podania-ankiety osobowej, w tym określenie preferowanych kierunków studiów;
- 3) przesłanie poprzez IRK aktualnej kolorowej fotografii w formie cyfrowej (wykonanej zgodnie z wymogami tam określonymi);
- 4) dostarczenie do WAT w formie papierowej zaadresowanego do rektora wniosku o powołanie do służby kandydackiej, według wzoru ustalonego przez Ministra Obrony Narodowej;
- 5) wniesienie opłaty rekrutacyjnej na konto, którego numer jest generowany w IRK.

Po wypełnieniu i złożeniu przez kandydata wniosku o powołanie do służby kandydackiej Rektor WAT informuje wojskowego komendanta uzupełnień, którego ewidencją objęty jest kandydat. Po otrzymaniu informacji o złożonym wniosku wojskowy komendant uzupełnień kieruje kandydata do wojskowej komisji lekarskiej, która orzeka o zdolności fizycznej i psychicznej kandydata do zawodowej służby wojskowej oraz do wojskowej pracowni psychologicznej, która wydaje orzeczenie

psychologiczne w zakresie braku przeciwwskazań do pełnienia zawodowej służby wojskowej.

W ramach drugiego etapu obejmującego postępowanie kwalifikacyjne realizuje się:

- 1) sprawdzian sprawności fizycznej, za który kandydat otrzymuje maksymalnie 15 punktów rankingowych;
- 2) rozmowę kwalifikacyjną, za który kandydat otrzymuje maksymalnie 5 punktów rankingowych;
- 3) analizę wyników egzaminu maturalnego/dojrzałości z przedmiotów.

Podczas rekrutacji na pierwszy rok jednolitych studiów magisterskich na kierunku logistyka o profilu praktycznym, naliczane są punkty rankingowe dla kandydatów ze świadectwem maturalnym spośród wyników lub

ocen z następujących przedmiotów: matematyki, fizyki, języka angielskiego oraz języka polskiego. Kandydat otrzymuje maksymalnie 100 punktów rankingowych

Kwalifikowanie na studia odbywa się na podstawie list rankingowych ustalonych dla poszczególnych kierunków studiów - o miejscu kandydata na liście rankingowej decyduje liczba naliczonych punktów rankingowych.

Szczegółowy system naliczania punktów rankingowych oraz warunki i tryb rekrutacji zawiera stosowna uchwała Senatu WAT dotycząca ustalenia warunków, trybu oraz terminu rozpoczęcia i zakończenia rekrutacji na studia kandydatów na żołnierzy zawodowych na dany rok akademicki.

Rekrutacja na przedmiotowe jednolite studia wojskowe na rok akademicki 2019/2020 odbędzie się w ramach ustalonych limitów dla kierunku studiów geodezja i kartografia, zgodnie z Decyzją MON.

2.2.2 Warunki ukończenia studiów

Warunkiem ukończenia studiów jest złożenie pracy dyplomowej, jej obrona i zdanie egzaminu dyplomowego, zgodnie z procedurą obowiązującą w WAT, a regulowaną przez obowiązujący w WAT *Regulamin studiów*. Przy ustalaniu tematów pracy dyplomowych brane są pod uwagę potrzeby Ministerstwa Obrony Narodowej, Akademii oraz zainteresowania studentów. Temat i zakres pracy dyplomowej powinny być zgodne z efektami uczenia się określonymi dla danego kierunku i poziomu kształcenia. Liczba tematów prac umożliwia wybór tematu przez studenta. Każdy temat pracy dyplomowej jest realizowany przez jednego studenta. Dopuszcza się możliwość realizacji jednego tematu pracy dyplomowej przez więcej niż jednego studenta, z zastrzeżeniem, że praca wykonana przez jednego studenta stanowi samodzielną pracę dyplomową. W związku z tym zadania do pracy dyplomowej, opinia i recenzja są oddzielne dla każdej pracy. Proponowane tematy prac dyplomowych z przypisanymi promotorami są zatwierdzane przez dziekana, a następnie podawane do wyboru przez studentów, najpóźniej na dwa semestry przed planowanym terminem ukończenia studiów. Najpóźniej na początku ostatniego semestru studiów student otrzymuje zatwierdzone przez dziekana zadanie do pracy dyplomowej.

Szczegółowe zasady oraz harmonogram wykonywania prac dyplomowych ustala dziekan na dwa semestry przed ukończeniem studiów. Okres dyplomowania rozpoczyna się od daty wydania zadania dyplomowego i trwa do daty złożenia pracy dyplomowej do dziekanatu. Przed przystąpieniem do obrony pracy, dyplomant podchodzi do tzw. „obrony instytutowej pracy dyplomowej”, po pomyślnym zaliczeniu może przystąpić do egzaminu dyplomowego. Decyzję o dopuszczeniu studenta do egzaminu dyplomowego podejmuje dziekan. Do przeprowadzenia egzaminu

dyplomowego powoływane są dla poszczególnych kierunków studiów komisje egzaminu dyplomowego. Komisje powołuje dziekan. Harmonogram pracy komisji zatwierdza dziekan. Egzamin dyplomowy studenta przeprowadza podkomisja w składzie 3-5 nauczycieli akademickich, ustalona każdorazowo przez przewodniczącego komisji. Przewodniczącym podkomisji jest przewodniczący komisji lub jego zastępca. Egzamin dyplomowy jest egzaminem ustnym i odbywa się na jawnym posiedzeniu podkomisji. Student przez około 20 minut referuje swoją pracę dyplomową. Po zakończeniu referatu odpowiada na pytania dotyczące treści referatu oraz na pytania egzaminacyjne, dotyczące zagadnień wchodzących w zakres kierunku studiów, na którym studiował. Przewodniczący podkomisji ma prawo uchylić pytanie, jeśli uzna, że wykracza ono poza ww. zakres zagadnień. Przewodniczący podkomisji może udzielić studentowi do 15 minut czasu, w celu przygotowania odpowiedzi na pytania egzaminacyjne. Łączny czas trwania egzaminu dyplomowego nie powinien przekraczać 60 minut. Ustalenie oceny egzaminu dyplomowego oraz wyniku studiów odbywa się na niejawnym posiedzeniu podkomisji. Ocena egzaminu dyplomowego i wynik studiów podawane są przez przewodniczącego podkomisji do wiadomości studentowi w tym samym dniu, w którym odbył się egzamin dyplomowy.

Promocja na pierwszy stopień oficerski odbywa się po ukończeniu jednolitych studiów magisterskich, odbyciu praktyki w jednostce (instytucji) wojskowej na stanowisku dowódcy plutonu (równorzędnym) oraz zdaniu egzaminu na oficera.

Warunkiem mianowania kandydata na żołnierza zawodowego na pierwszy stopień oficerski jest uzyskanie przez niego wykształcenia wyższego na poziomie określonym w programie studiów oraz zdanie egzaminu na oficera. Podczas Egzaminu na oficera sprawdzeniu podlega: sprawność fizyczna, wyszkolenie i umiejętności strzeleckie, teoretyczna i praktyczna znajomość regulaminów i przepisów wojskowych, wyszkolenie z musztry, umiejętność dowodzenia pododdziałem oraz prowadzenia nauczania w roli instruktora. Weryfikowana jest także wiedza z zakresu prowadzenia działań taktycznych przez pododdział, zagadnień zabezpieczenia bojowego i zabezpieczenia logistycznego. Warunkiem przystąpienia do Egzaminu na oficera jest uzyskanie pozytywnych wyników z kształcenia wojskowego, w tym szkolenia praktycznego, uzyskanie wymaganego poziomu umiejętności językowych oraz zdanie egzaminu z wychowania fizycznego.

3. REALIZACJA STUDIÓW

3.1 Koncepcja kształcenia na kierunku geodezja i kartografia

Program studiów jest efektem konsultacji środowiska akademickiego z podmiotami, zajmującymi się szeroko rozumianą geodezją i kartografią w Resorcie Obrony Narodowej. Wydział Łądowej i Geodezji utrzymuje w tym względzie stałą współpracę z kilkudziesięcioma podmiotami logistycznymi funkcjonującymi w obszarze gospodarki cywilnej i wojskowej, a ponadto z kierowniczą kadrami resortu gospodarki i obrony narodowej w obszarze geograficznego zabezpieczenia działań. W ramach proponowanego kierunku wysiłek edukacyjny skoncentrowany będzie na kształceniu wojskowym i politechnicznym stosownie do potrzeb Państwa, gospodarki narodowej, jak i ugruntowaniu wiodącej roli Akademii w stosowaniu innowacyjnych rozwiązań w geograficznym zabezpieczeniu działań.

Studia poprzedzone są kilkustopniowym procesem rekrutacyjnym. W pierwszej fazie kwalifikacji kandydaci weryfikowani są pod kątem zdolności do zawodowej służby wojskowej w Wojskowych Komisjach Lekarskich oraz w Wojskowych Poradniach Psychologicznych. Zasadniczą część postępowania rekrutacyjnego oprócz konkursu świadectw maturalnych obejmuje sprawdzian sprawności fizycznej, test znajomości języka angielskiego obejmujący kandydatów, którzy nie zdawali języka angielskiego na maturze oraz rozmowę kwalifikacyjną.

Po zakończeniu postępowania rekrutacyjnego rozpoczęcie nauki na jednolitych studiach magisterskich, kandydaci poprzedzają 5-cio tygodniowym szkoleniem podstawowym zakończonym uroczystą przysięgą wojskową. W momencie wcielenia otrzymują stopień wojskowy szeregowego (o ile nie posiadają stopnia wyższego) i tytuł podchorążego. W trakcie trwania szkolenia podstawowego realizują program zgodny ze „Standardem Kształcenia Wojskowego dla kandydatów na oficerów – Minimalne Wymagania Programowe”. Po zakończeniu szkolenia podstawowego, złożeniu przysięgi wojskowej i immatrykulacji kandydaci na żołnierzy zawodowych przystępują do nauki na I semestrze jednolitych studiach magisterskich. Realizowane w trakcie nauki treści kształcenia zakładają osiągnięcie efektów uczenia się przewidzianych zarówno dla kierunku studiów, jak również określonych przez osoby właściwe do opracowania modeli przebiegu służby wojskowej w poszczególnych korpusach osobowych (grupach osobowych) oraz wspólne dla wszystkich specjalności określone przez „Standard Kształcenia Wojskowego dla kandydatów na oficerów – Minimalne Wymagania Programowe”.

W ramach jednolitych studiów magisterskich na kierunku „geodezja i kartografia” realizowana jest:

- 1) Grupa zajęć bloku wojskowego wspólna dla wszystkich podchorążych Akademii, niezbędna do przygotowania do egzaminu na oficera. Moduł oficerski zawiera zdefiniowane minimalne wymagania w zakresie treści kształcenia oraz efektów uczenia się niezbędne do osiągnięcia odpowiednich kompetencji przyszłego oficera, zapewniając minimalny zakres wiedzy niezbędnej do wykonywania obowiązków na pierwszym stanowisku służbowym. Wymiar zajęć wynika z Decyzji MON, która określa „Standard Kształcenia Wojskowego dla kandydatów na oficerów - Minimalne Wymagania Programowe”. Zasadniczym celem kształcenia wojskowego jest przygotowanie kandydatów do wykonywania zawodu oficera, zapewniające skuteczne ich działanie w warunkach bojowych i podczas pokojowego funkcjonowania Sił Zbrojnych RP. Ponadto, realizacja standardu wojskowego zapewni kandydatom na oficerów percepcję wiedzy wojskowej, nabycie specyficznych umiejętności

związanych ze służbą wojskową oraz wpłynie na kształtowanie kompetencji społecznych przygotowujących do objęcia pierwszego stanowiska służbowego.

2) Grupa zajęć bloku sportowo – językowego. W trakcie trwania studiów kandydaci na żołnierzy zawodowych realizują określoną *rozporządzeniem Ministra Obrony Narodowej z dnia 16 czerwca 2014 r. w sprawie zajęć z zakresu wychowania fizycznego i sportu realizowanych w komórkach organizacyjnych Ministerstwa Obrony Narodowej oraz jednostkach organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanych*, liczbę godzin wychowania fizycznego oraz zwiększoną liczbę godzin zajęć języka angielskiego, pozwalającą podchorążym na zakończenie kształcenia w ramach jednolitych studiów magisterskich uzyskać sprawność językową wg. STANAG 6001 na poziomie 3232.

3) Grupa zajęć bloku kierunku politechnicznego na kierunku „geodezja i kartografia”, realizowana jest zgodnie ze standardami określonymi przez MNiSW prowadzącymi do osiągnięcia efektów uczenia się na tym kierunku (zgodnie z uniwersalnymi charakterystykami pierwszego stopnia określonymi w załączniku do ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji oraz charakterystykami drugiego stopnia określonymi w załączniku do rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6-8 Polskiej Ramy Kwalifikacji, w tym również umożliwiających uzyskanie kompetencji inżynierskich) oraz zdefiniowanymi potrzebami resortu obrony narodowej w ramach korpusu osobowego logistyki. W ramach bloku politechnicznego realizowane są zajęcia w ramach treści obejmujących kształcenie ogólne, podstawowe, kierunkowe oraz specjalistyczne obejmujące przedmioty profilujące daną specjalność. Celem jednolitych studiów drugiego stopnia na kierunku logistyka o profilu praktycznym jest:

- 1) uzyskanie przez absolwentów interdyscyplinarnej wiedzy z dziedziny nauk techniczno – inżynierskich oraz nauk społecznych, czyli nauk tworzących fundament dla współczesnej geodezji i kartografii;
- 2) przygotowanie absolwentów do właściwego analizowania przyczyny i przebiegu konkretnych procesów i zjawisk w obszarze zaspokojenia potrzeb geograficznych i hydrometeorologicznych jednostek i instytucji wojskowych z uwzględnieniem wykonywania zadań w kraju jak i poza jego granicami;
- 3) nabycie przez absolwentów umiejętności wykorzystania podstawowej wiedzy teoretycznej i uzyskanych w czasie praktyk umiejętności do formułowania i analizy problemów zabezpieczenia geograficznego w jednostkach i instytucjach wojskowych realizujących zadania w czasie pokoju, kryzysu i ewentualnej wojny w uwarunkowaniach XXI wieku.

3.2 Praktyki zawodowe i szkolenia specjalistyczne

Szkolenie specjalistyczne na jednolitych studiach magisterskich studiach dla kandydatów na żołnierzy zawodowych jest realizowane zgodnie z planami studiów. Studenci – kandydaci na żołnierzy zawodowych na kierunku „logistyka” uczestniczą w dwutygodniowym obozie sportowo językowym oraz część zajęć z bloku wojskowego, wynikająca ze standardu, jest realizowana w oparciu o CS Poznań i WKCM Łódź.

Na kierunku logistyka o profilu praktycznym przewidziano obowiązkową praktykę zawodową w wymiarze co najmniej 6 miesięcy, kształtującą umiejętności praktyczne w warunkach właściwych dla służby oficera młodszego. Jej tryb określa Decyzja Rektora WAT nr 142/RKR/2016 z dnia 10 października 2016 r. w sprawie organizacji szkoleń specjalistycznych oraz praktyk dowódczych odbywanych przez

podchorążych WAT. Praktyki zawodowe stanowią integralną część kształcenia studentów Wydziału. Ich celem jest praktyczna weryfikacja wiedzy teoretycznej zdobytej w czasie studiów, jak i przygotowanie podchorążych (studentów) do wykonywania zadań w jednostkach (instytucjach), służbach zajmującymi się szeroko rozumianą logistyką wojskową w Siłach Zbrojnych RP i innych służbach mundurowych.

Istotą praktyk zawodowych jest to, aby studenci mieli możliwość rozwijania wiedzy i umiejętności (zawartych w zaproponowanych dla praktyk zawodowych efektach uczenia się) zdobytych podczas studiów i aby za zgodą dowódcy (kierownika, szefa) jednostki (instytucji) wojskowej mogli również prowadzić badania empiryczne, które mogą zostać wykorzystane do realizacji pracy dyplomowej. Wymiar i przypisane punkty ECTS zawarte są w planie studiów. Zaprogramowane dla praktyk efekty uczenia się znajdują się w karcie informacyjnej praktyk.

3.3 Opis zakładanych efektów kształcenia wynikających ze standardu kształcenia wojskowego

Zakładane efekty kształcenia wojskowego określono w Decyzji Ministra Obrony Narodowej w sprawie Standardu Kształcenia Wojskowego dla kandydatów na oficerów – Minimalne Wymagania Programowe.

W wyniku realizacji standardu kształcenia wojskowego absolwent powinien w trakcie studiów stopnia osiągnąć poniżej określone efekty kształcenia i szkolenia.

Symbol	Opis efektów uczenia się
Kategoria efektów: WIEDZA	
W_SW_1	posiada interdyscyplinarną wiedzę z dziedziny nauk społecznych, dotyczącą istoty, prawidłowości i problemów funkcjonowania oficera w jednostce wojskowej w warunkach pokojowych, kryzysu i wojny;
W_SW_2	posiada wiedzę z zakresu funkcjonowania systemu dowodzenia i realizacji procesu dowodzenia na szczeblu pododdziału;
W_SW_3	zna zasady organizowania i utrzymania gotowości bojowej w pododdziale;
W_SW_4	posiada wiedzę o organizacji, strukturach, rodzajach i wyposażeniu pododdziałów rodzajów Sił Zbrojnych RP oraz armii innych państw;
W_SW_5	posiada niezbędną wiedzę na temat doktryn i dokumentów doktrynalnych oraz posiada wiedzę na temat prowadzenia działań taktycznych na współczesnym polu walki;
W_SW_6	posiada wiedzę z zakresu połączonego wsparcia ogniowego i targetingu;
W_SW_7	posiada wiedzę umożliwiającą planowanie, organizowanie i prowadzenia działalności szkoleniowej i metodycznej na szczeblu plutonu;
W_SW_8	zna zasady bezpieczeństwa obowiązujące w szkoleniu z użyciem powierzonego uzbrojenia, w tym bezpiecznego posługiwania się bronią w walce, budowę oraz zasady działania powierzonego uzbrojenia;
W_SW_9	posiada wiedzę na temat organizacji i funkcjonowania systemu wykorzystania doświadczeń w SZ RP;
W_SW_10	zna misję i wizję Sił Zbrojnych;
W_SW_11	posiada wiedzę z zakresu prawnych uwarunkowań związanych z zawodową służbą wojskową oraz międzynarodowym prawem humanitarnym konfliktów zbrojnych;
W_SW_12	Zna zasady eksploatacji podstawowych środków wsparcia dowodzenia będących na wyposażeniu pododdziału;
W_SW_13	posiada wiedzę z tematyki antykorupcyjnej niezbędną do prawidłowego wykonywania zadań w wymiarze krajowym i sojuszniczym;
W_SW_14	zna przepisy logistyczne określające zasady przyjmowania SpW, prowadzenia ewidencji SpW oraz przepisy odpowiedzialności w zakresie nadzoru nad powierzonym mieniem i sprzętem oraz sposobem jego użytkowania podczas szkolenia;
W_SW_15	zna regulacje prawne i procedury postępowania dotyczące bezpieczeństwa i higieny pracy w służbie wojskowej;
Kategoria efektów: UMIEJĘTNOŚCI	

U_SW_1	rozpoznaje, diagnozuje i rozwiązuje problemy związane z dowodzonym pododdziałem, w tym z przywództwem i szkoleniem oraz stosuje profilaktykę dyscyplinarną;
U_SW_2	posiada umiejętności kierowania procesem osiągania gotowości do podjęcia działań w dowodzonym pododdziale;
U_SW_3	posiada umiejętność interpretacji i przedstawiania sytuacji taktycznych za pomocą wojskowych symboli graficznych;
U_SW_4	posiada umiejętności organizowania i prowadzenia strzelań z broni strzeleckiej;
U_SW_5	wykorzystuje w szkoleniu i walce możliwości bojowe powierzonego uzbrojenia i sprzętu wojskowego z zachowaniem zasad bezpieczeństwa;
U_SW_6	prowadzi właściwą gospodarkę mieniem wojskowym;
U_SW_7	skutecznie przewodzi zasobami ludzkimi, komunikuje się oraz negocjuje i przekonuje w zwartym zespole wojskowym;
U_SW_7	planuje, organizuje i realizuje działalność szkoleniową i szkoleniowo-metodyczną oraz prowadzi pracę wychowawczą w pododdziale;
U_SW_8	dostosowuje się do częstych zmian otoczenia wynikających ze specyfiki służby wojskowej;
U_SW_9	korzysta z aktów prawnych regulujących zagadnienia związane z zawodową służbą wojskową oraz międzynarodowym prawem humanitarnym konfliktów zbrojnych;
U_SW_10	posiada umiejętność obiektywnego oceniania i opiniowania podwładnych;
U_SW_11	posiada zdolność funkcjonowania w środowisku narażonym na korupcję, w tym rozpoznaje ryzyka korupcyjne i skutecznie je eliminuje;
Kategoria efektów: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	
K_SW_1	rozumie idee uczenia się przez całe życie oraz wykazuje gotowość do pogłębiania wiedzy, umiejętności i kompetencji niezbędnych do wykonywania zadań na zajmowanym stanowisku;
K_SW_2	posiada wysoką sprawność fizyczną oraz odporność psychiczną, pozwalającą na niezakłóconą realizację zadań w warunkach stresu i wzmożonego ryzyka;
K_SW_3	ma poczucie bycia obywatelem Rzeczypospolitej Polskiej oraz Unii Europejskiej o ugruntowanej świadomości patriotyczno – historyczno – obronnej, rozumie relacje funkcji społecznych i zawodowych oraz zachodzące procesy społeczne i ekonomiczne;
K_SW_4	zna, rozumie i stosuje zasady Kodeksu Honorowego Żołnierza Zawodowego Wojska Polskiego, rozumie znaczenie komunikacji w procesie kształtowania pozytywnego wizerunku żołnierza polskiego;
K_SW_5	rozumie rolę dowódcy w pododdziale, jest świadomy znaczenia przywództwa, samodoskonalenia oraz doskonalenia zawodowego podwładnych, odpowiedzialności za dowodzenie i szkolenie podwładnych, powierzony sprzęt wojskowy, utrzymanie wysokiej dyscypliny i gotowości bojowej oraz terminową realizację zadań;
K_SW_6	jest świadomy zagrożeń dla zdrowia podwładnych i własnego w przypadku nieprzestrzegania warunków bezpieczeństwa i higieny pracy w służbie wojskowej;

3.4 Opis zakładanych efektów kształcenia wynikających ze standardu kształcenia wojskowego

Kształcenie wojskowe realizowane jest z kandydatami na żołnierzy zawodowych wszystkich kierunków studiów, korpusów i grup osobowych. Obejmuje moduł szkolenia podstawowego oraz moduł oficerski.

Pierwszym etapem kształcenia realizowanym jeszcze przed rozpoczęciem I roku studiów jest Podstawowe Szkolenie Wojskowe kończące się egzaminem a następnie złożeniem przysięgi wojskowej. Szkolenie to trwa pięć tygodni i obejmuje większość treści i efektów szkolenia ujętych w „Programie szkolenia podstawowego Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej”. Treści programu nie ujęte w trakcie szkolenia podstawowego są realizowane w pierwszym i drugim semestrze studiów.

Przedmioty wchodzące w zakres modułu oficerskiego prowadzone są w Wojskowej Akademii Technicznej w trakcie dziesięciu semestrów studiów.

Dodatkowo w trakcie ostatniego semestru studiów prowadzone jest kształcenie w centrum szkolenia.

Jednym z etapów kształcenia są zajęcia realizowane w ramach 2-tygodniowego obozu sportowo językowego, w trakcie którego podnoszona jest sprawność fizyczna oraz umiejętności językowe podchorążych.

Kandydaci na żołnierzy zawodowych podlegają w trakcie studiów ciągłemu procesowi kształtowania sylwetki osobowej przyszłego oficera. Ma na to wpływ przestrzeganie dyscypliny szkoleniowej w trakcie zajęć, oddziaływanie przełożonych – dowódców pododdziałów oraz kadry dydaktycznej biorącej udział w zajęciach. Wszelki kontakt kadry z kandydatami na żołnierzy zawodowych mają na celu przygotowanie ich do funkcjonowania na pierwszych stanowiskach służbowych.

3.5 Sposoby weryfikacji zakładanych efektów kształcenia wojskowego

Weryfikacja zakładanych efektów kształcenia i szkolenia wojskowego prowadzona jest systematycznie przez cały okres studiów. Warunkiem zaliczenia każdego z modułów kształcenia jest uzyskanie pozytywnej oceny z obowiązującego rygoru dydaktycznego: egzaminu, zaliczenia na ocenę lub zaliczenia bez oceny. Warunkiem przeniesienia studenta na kolejne semestry kształcenia wojskowego jest zaliczenie wszystkich przedmiotów z tego obszaru. Ponadto w trakcie semestrów przeprowadzane są kolokwia pisemne, ćwiczenia audytoryjne, oceniany jest też udział w dyskusji, czy też aktywność w zajęciach.

Zajęcia praktyczne, strzelania szkolne, ćwiczenia instruktorsko metodyczne zaliczane są na podstawie wyników uzyskanych z poszczególnych strzelań szkolnych i bojowych, praktycznego prowadzenia szkolenia w roli instruktora na punkcie nauczania oraz ocenę umiejętności posługiwania się uzbrojeniem i sprzętem wojskowym.

Przedmiot język angielski zaliczany jest na podstawie: aktywnego udziału w zajęciach (wypowiedzi ustne, udział w dyskusji), prac kontrolnych ze znajomości słownictwa oraz bieżących zagadnień gramatycznych, prac domowych, ćwiczeń leksykalnych i gramatycznych oraz dłuższych wypowiedzi pisemnych, zaliczenia egzaminu STANAG 6001 na poziom 2 2 2 2, egzaminu na poziomie B2 wg Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego; testów zaliczeniowy na ocenę, egzaminu STANAG 6001 na SPJ 3 2 3 2 w przedostatnim lub ostatnim semestrze studiów.

Weryfikacja efektów kształcenia z przedmiotu wychowanie fizyczne realizowana jest poprzez wypracowany system ćwiczeń i testów do zaliczenia, obowiązujących kandydatów na żołnierzy zawodowych na zakończenie określonego etapu szkolenia (np. szkolenie podstawowe), a także okresu kształcenia (semestr). Ocenę semestralną z wychowania fizycznego kandydata na żołnierza zawodowego stanowi ocena poziomu sprawności fizycznej i umiejętności utylitarnych. Sprawność fizyczna i poziom umiejętności utylitarnych studentów wojskowych diagnozuje się próbami utylitarnymi zawartymi w „Semestralnych testach sprawności fizycznej oraz ćwiczeniach do zaliczenia dla studentów WAT”.

Wiedza i umiejętności w zakresie kształcenia wojskowego weryfikowane będą w trakcie szkolenia prowadzonego w ostatnim semestrze w centrum szkolenia, gdzie kandydaci na żołnierzy zawodowych wykazać się muszą praktyczną znajomością zagadnień w zakresie dowodzenia pododdziałem w różnych rodzajach działań taktycznych.

Weryfikacja efektów kształcenia w zakresie kształtowania sylwetki osobowej przyszłego oficera realizowana jest także na bieżąco w toku służby wojskowej

pełnionej w charakterze kandydata na żołnierza zawodowego. Oceny w tym zakresie dokonują przełożeni – dowódcy pododdziałów w trakcie odbywania szkoleń i praktyk realizowanych w centrach szkolenia i jednostkach wojskowych.

Szczegółowe informacje dotyczące weryfikacji zakładanych efektów kształcenia z poszczególnych przedmiotów i modułów kształcenia określone są w sylabusach przedmiotów i przedstawiane studentom wojskowym w początkowym etapie zajęć.

Ostateczną formą weryfikacji nabytej wiedzy i umiejętności jest Egzamin na oficera, w trakcie którego sprawdzeniu podlega: wyszkolenie i umiejętności strzeleckie, teoretyczna i praktyczna znajomość regulaminów i przepisów wojskowych, wyszkolenie z musztry, umiejętność dowodzenia pododdziałem oraz prowadzenia nauczania w roli instruktora. Weryfikowana jest także wiedza z zakresu prowadzenia działań taktycznych przez pododdział, zagadnień zabezpieczenia bojowego i zabezpieczenia logistycznego. Warunkiem dopuszczającym do egzaminu jest zaliczenie wszystkich modułów i przedmiotów kształcenia wojskowego oraz uzyskanie odpowiednich kwalifikacji językowych zgodnych ze STANAG 6001.

Grupy przedmiotowe,	Liczba godzin	
	w WAT	z tego w CS
A. KSZTAŁCENIE WOJSKOWE		
I. Grupa treści kształcenia podstawowego	162	
II. Grupa treści kształcenia kierunkowego	636	96
III. Grupa treści kształcenia sportowo-językowego	1110	
OGÓŁEM	1898	

3.6 Grupa zajęć bloku wojskowego

Grupy zajęć i efekty uczenia (odniesienie do standardu kształcenia wojskowego) przedstawione są w poniższej tabeli:

Jednostka organizacyjna odpowiedzialna za przedmiot	Nazwa przedmiotu	Symbol efektu kształcenia wojskowego
	Grupa treści kształcenia podstawowego	
WCY IOZ	Działalność wychowawcza i profilaktyka dyscyplinarna	W_SW_1, U_SW_1, U_SW_10, K_SW_3, K_SW_4, K_SW_5,
WCY IOZ	Komunikacja społeczna	W_SW_1, W_SW_10, U_SW_7, U_SW_8, K_SW_4
WCY IOZ	Przywództwo w dowodzeniu	W_SW_1, W_SW_2, U_SW_1, U_SW_7, K_SW_4, K_SW_5,

WCY IOZ	Historia sztuki wojennej	W_SW_1, W_SW_5, K_SW_1, K_SW_3
WCY IOZ	Historia Polski	W_SW_1, W_SW_10, K_SW_1, K_SW_3, K_SW_4
SSW	Ochrona informacji niejawnych	W_SW_1, W_SW_11, U_SW_9, K_SW_4,
WCY IOZ	Profilaktyka antykorupcyjna	W_SW_1, W_SW_13, U_SW_11, K_SW_4,
WCY	Bezpieczeństwo cybernetyczne	W_SW_1 W_SW_10, K_SW_3,
Sekcja BHP	Bezpieczeństwo i higiena pracy	W_SW_8, W_SW_15, U_SW_5, K_SW_6,
	Grupa treści kształcenia kierunkowego	
SSW	Podstawy dowodzenia	W_SW_2, W_SW_3, W_SW_4, W_SW_5, W_SW_6, W_SW_9, U_SW_3, K_SW_1
SSW	Taktyka ogólna	W_SW_2, W_SW_4, W_SW_5, W_SW_7, U_SW_2, W_SW_3, U_SW_7, K_SW_5,
WLO	Działania pokojowe i stabilizacyjne	W_SW_1, W_SW_2, U_SW_2, K_SW_5,
SSW	Podstawy survivalu	W_SW_3, W_SW_5, W_SW_8, W_SW_11, W_SW_15, U_SW_8, W_SW_9, K_SW_2,
SSW	Gotowość bojowa i mobilizacyjna	W_SW_1 W_SW_2, W_SW_3, U_SW_2, U_SW_7, K_SW_5,
SSW	Rozpoznanie i armie innych państw	W_SW_2, W_SW_4, W_SW_5, U_SW_2, U_SW_3, K_SW_2,
WIG	Topografia wojskowa	W_SW_1, W_SW_2, W_SW_12, U_SW_3, K_SW_1,
WLO	Zabezpieczenie logistyczne działań taktycznych	W_SW_5, U_SW_6, K_SW_5,
SSW	Szkolenie strzeleckie	W_SW_7, W_SW_8, W_SW_14, W_SW_15, U_SW_4, U_SW_5, W_SW_5, K_SW_2, K_SW_6

WEL	Środki dowodzenia	W_SW_4, W_SW_12, U_SW_5,
IOZ/SSW	Działalność szkoleniowa i szkoleniowo metodyczna	W_SW_1, W_SW_5, W_SW_7, U_SW_1, U_SW_4, U_SW_7, K_SW_1, K_SW_5,
WCY IOZ	Międzynarodowe prawo humanitarne konfliktów zbrojnych	W_SW_1, W_SW_5, W_SW_11, U_SW_9, K_SW_4, K_SW_5,
WCY IOZ	Wybrane zagadnienia bezpieczeństwa narodowego i międzynarodowego	W_SW_1, W_SW_10, W_SW_5, U_SW_9, K_SW_3
WML	Podstawy eksploatacji sprzętu wojskowego (SpW)	W_SW_5, W_SW_7, W_SW_6, W_SW_14, U_SW_6, U_SW_9, K_SW_4, W_SW_6,
WLO	Wsparcie wojsk sojusznich przez państwo-gospodarza (HNS)	W_SW_1, U_SW_9, K_SW_3,
WLO	Współpraca cywilno-wojskowa (CIMIC)	W_SW_11, W_SW_9, U_SW_9, K_SW_1,
WIG	Ochrona środowiska	W_SW_1, W_SW_14, U_SW_6, K_SW_3,
SSW	Powszechna obrona przeciwlotnicza i obrona przeciwlotnicza	W_SW_2, W_SW_4, W_SW_5, U_SW_5, K_SW_5,
WTC	Obrona przed bronią masowego rażenia	W_SW_1, W_SW_4, W_SW_5, U_SW_7, K_SW_5,
WML	Połączone wsparcie ogniowe	W_SW_4, W_SW_6,
SSW	Zabezpieczenie inżynieryjne	W_SW_4, W_SW_7, W_SW_8, W_SW_15, U_SW_5, K_SW_2, K_SW_5,
SSW	Zabezpieczenie medyczne	W_SW_1, W_SW_15, U_SW_5, K_SW_6,
SSW	Regulaminy SZRP	W_SW_1, W_SW_7, U_SW_1, U_SW_7, K_SW_5,
SSW	Kierowanie ogniem	W_SW_2, W_SW_5, U_SW_5, K_SW_2, K_SW_5,
	Grupa treści kształcenia sportowo - językowego	

SJO	Język angielski	W_SW_1, W_SW_10, U_SW_8, K_SW_1,
SWF	Wychowanie fizyczne	W_SW_15, K_SW_2

3.7 Treści kształcenia standardu wojskowego zaliczane do modułu kierunkowego

Przedmiot „Topografia wojskowa” zawiera treści zaliczane do specjalistycznych, których realizację wymusza Standard Kształcenia Wojskowego.

Treść przedmiotu: Orientowanie się w terenie z mapą i bez mapy. Główne elementy składowe terenu oraz jego właściwości taktyczne. Zasady wykonywania marszu wg azymutu. Mapy topograficzne i ich charakterystyka. Pomiary na mapach topograficznych. Wykorzystanie mapy topograficznej podczas pracy w terenie. Aparatura nawigacyjna wykorzystywana w pododdziałach rodzajów wojsk. Wykonywanie zadań nawigacji lądowej. Współczesne systemy informacji geoprzestrzennej. Fotointerpretacja danych obrazowych.

Program studiów przewiduje, że Historia Polski posiada 2 ECTS, Język obcy (angielski 9 semestrów) posiada 19 pkt ECTS i są wliczane do ogólnej liczby punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w trakcie studiów, aby uzyskać pełną kwalifikację na poziomie 7 PRK. Pozostałe przedmioty ze Standardu Kształcenia Wojskowego nie są zaliczane do bloku kierunku politechnicznego.

4. REALIZACJA KSZTAŁCENIA SPECJALISTYCZNEGO

4.1 Opis zakładanych efektów uczenia się określonych dla danego korpusu osobowego (grupy osobowej)

Zakładane efekty uczenia się określone w uzgodnieniu z „gestorem” korpusu osobowego (grupy osobowej):

A. Geoinformatyka Korpus osobowy (grupa osobowa): Rozpoznania i walki elektronicznej (geograficzna)

Symbol	Kompetencje oficera właściwe dla danego korpusu osobowego (grupy osobowej) w ujęciu efektów uczenia i szkolenia	odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
WIEDZA		
Absolwent:		
W_30C_1	posiada wiedzę z zakresu organizacji i sposobów pozyskiwania geoinformacji dla potrzeb geograficznego wsparcia wojsk;	K_W04, K_W07, K_W08,
W_30C_2	posiada wiedzę z zakresu prowadzenia analizy terenu i ochrony środowiska przyrodniczego dla potrzeb realizacji wojskowych zadań.	K_W02, K_W04, K_W08,
UMIEJĘTNOŚCI		
Absolwent:		
U_30C_1	posiada umiejętność zarządzania i obsługi systemów geoinformatycznych oraz wykorzystania środków technicznych do gromadzenia, przetwarzania i udostępniania geoinformacji dla potrzeb realizacji wojskowych przedsięwzięć.	K_U11, K_U13, K_U15, K_U16
U_30C_2	posiada umiejętność organizacji oraz realizacji redakcja i reprodukcja map topograficznych, interpretacji zobrażeń terenu, sporządzania opracowań analitycznych i graficznych podczas geograficznego wsparcia wojsk.	K_U04, K_U09, K_U10
KOMPETENCJE		
Absolwent:		
K_30C_1	jest gotowy do samodoskonalenia i utrzymywania wiedzy w zakresie rozwoju geoinformatyki w środowisku militarnym i cywilnym;	K_K01, K_K02
K_30C_2	jest otwarty na nowości technologiczne i inicjatywę we wprowadzaniu nowych technologii w SZ RP.	K_K04

B. Rozpoznanie obrazowe Korpus osobowy (grupa osobowa): Rozpoznanie i walki elektronicznej (rozpoznanie ogólne / ogólnogeograficzna)

Symbol	Kompetencje oficera właściwe dla danego korpusu osobowego (grupy osobowej) w ujęciu efektów uczenia i szkolenia	odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
WIEDZA		
Absolwent:		
W_30C_1	posiada wiedzę z zakresu organizacji, zasad prowadzenia procesu rozpoznania obrazowego oraz sposobów pozyskiwania informacji z danych obrazowych w celu informacyjnego wsparcia działania wojsk w środowisku operacyjnym.	K_W04, K_W05, K_W06,
W_30C_2	posiada wiedzę z zakresu zasad prowadzenia analizy wielospektralnych danych obrazowych pozyskiwanych z wojskowych systemów rozpoznawczych na potrzeby IPB	K_W02, K_W05, K_W06,
W_30C_3	posiada wiedzę z zakresu działania zasady działania i taktyki wykorzystania wojskowych systemów rozpoznawczych użytkowanych przez SZ RP.	K_W05,
UMIEJĘTNOŚCI		
Absolwent:		
U_30C_1	posiada umiejętność zarządzania i obsługi systemów geoinformatycznych oraz wykorzystania środków technicznych do gromadzenia, przetwarzania i udostępniania geoinformacji dla potrzeb realizacji wojskowych przedsięwzięć.	K_U11, K_U13, K_U15, K_U16
U_30C_2	posiada umiejętność organizacji oraz realizacji redakcja i reprodukcja map topograficznych, interpretacji zobrazowań terenu, sporządzania opracowań analitycznych i graficznych podczas geograficznego wsparcia wojsk.	K_U04, K_U09, K_U10
KOMPETENCJE		
Absolwent:		
K_30C_1	jest gotowy do samodoskonalenia i utrzymywania wiedzy w zakresie rozwoju metod pozyskiwania oraz przetwarzania wielospektralnych danych obrazowych na potrzeby IPB oraz środowiska cywilnego;	K_K01, K_K02
K_30C_2	jest otwarty na nowości technologiczne i inicjatywę we wprowadzaniu nowych technologii w SZ RP.	K_K04

C. Meteorologia Korpus osobowy (grupa osobowa): Siły powietrzne (meteorologiczna)

Symbol	Kompetencje oficera właściwe dla danego korpusu osobowego (grupy osobowej) w ujęciu efektów uczenia i szkolenia	odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
WIEDZA		
Absolwent:		
K1AS5_W1	Ma szczegółową wiedzę związaną fizyką atmosfery, klimatologią, hydrologią oraz numerycznym prognozowaniem pogody.	K_W08 K_W14
K1AS5_W2	Ma specjalistyczną wiedzę w zakresie metod, narzędzi, instrumentów pomiarowych i oprogramowania w zakresie badania atmosfery oraz meteorologicznego zabezpieczenia działania wojsk.	K_W06 K_W07 K_W08 K_W12
UMIEJĘTNOŚCI		
Absolwent:		
K1AS5_U1	Potrafi zaprojektować oraz zrealizować szczegółowe zadanie pomiarowe z zakresu bezpośrednich i teledetekcyjnych pomiarów meteorologicznych.	K_U08 K_U09 K_U13 K_U14
K1AS5_U2	Potrafi wykonać opracowanie z zakresu meteorologii synoptycznej i operacyjnej zgodnie z procedurami i przepisami obowiązującymi w kraju i NATO.	K_U02 K_U09 K_U15 K_U16
K1AS5_U3	Potrafi dokonać analizy metody zaproponowanej do rozwiązania zadań związanych z oceną warunków atmosferycznych na podstawie danych dostępnych w wojskowych sieciach wymiany informacji meteorologicznych.	K_U09 K_U10 K_U13
KOMPETENCJE		
Absolwent:		
K1AS5_K1	jest gotowy do samodoskonalenia i utrzymywania wiedzy w zakresie rozwoju metod pozyskiwania oraz przetwarzania danych meteorologicznych	K_K01, K_K02
K1AS5_K2	jest otwarty na nowości technologiczne i inicjatywę we wprowadzaniu nowych technologii w SZ RP.	K_K04

4.2 Opis zakładanych efektów uczenia się

Efekty uczenia się obejmują także efekty dotyczące kształcenia specjalistycznego związane z wymaganiami gestora korpusu osobowego.

Efekty uczenia się obejmują pełen zakres efektów dla studiów umożliwiających uzyskanie kompetencji inżynierskich na poziomie 7 PRK.

Opis zakładanych efektów uczenia się uwzględnia:

- uniwersalne charakterystyki pierwszego stopnia określone w załączniku do ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji
- charakterystyki drugiego stopnia określone w załączniku do rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6-8 Polskiej Ramy Kwalifikacji, w tym również umożliwiających uzyskanie kompetencji inżynierskich.

i jest ujęty w trzech kategoriach:

- kategoria wiedzy (W), która określa:
 - zakres i głębokość (G) - kompletność perspektywy poznawczej i zależności,
 - kontekst (K) - uwarunkowania, skutki.
- kategoria umiejętności (U), która określa:
 - w zakresie wykorzystania wiedzy (W) - rozwiązywane problemy i wykonywane zadania,
 - w zakresie komunikowania się (K) - odbieranie i tworzenie wypowiedzi, upowszechnianie wiedzy w środowisku naukowym i posługiwanie się językiem obcym,
 - w zakresie organizacji pracy (O) - planowanie i pracę zespołową,
 - w zakresie uczenia się (U) - planowanie własnego rozwoju i rozwoju innych osób.
- kategoria kompetencji społecznych (K) - która określa:
 - w zakresie ocen (K) - krytyczne podejście,
 - w zakresie odpowiedzialności (O) - wypełnianie zobowiązań społecznych i działanie na rzecz interesu publicznego,
 - w odniesieniu do roli zawodowej (R) - niezależność i rozwój etosu.

Objaśnienie oznaczeń:

- w kolumnie symbol i numer efektu:
- K - kierunkowe efekty uczenia się;
- W, U, K (po podkreślniku) - kategoria - odpowiednio: wiedzy, umiejętności, kompetencji społecznych;
- 01, 02, 03, - numer efektu uczenia się.
- w kolumnie kod składnika opisu - Inż6_P7S_WG - kod składnika opisu charakterystyk drugiego stopnia dla kwalifikacji na poziomie 7 Polskiej Ramy Kwalifikacji.

Symbol i numer efektu	Efekty kształcenia dla kierunku studiów <i>geodezja i kartografia.</i> Opis zakładanych efektów uczenia się	Kod składnika opisu
WIEDZA		
Absolwent:		
K_W01	Ma rozszerzoną wiedzę o charakterze nauk społecznych i humanistycznych, ich miejscu w systemie nauk i relacjach do innych nauk.	P7S_WG
K_W02	Ma rozszerzoną wiedzę w zakresie kierunków studiów powiązanych z kierunkiem geodezja i kartografia: budownictwo oraz nawigacja.	P7S_WG
K_W03	Ma uporządkowaną, podbudowaną teoretycznie wiedzę ogólną obejmującą kluczowe zagadnienia z zakresu geodezji i kartografii. Zna podstawowe metody i narzędzia związane z pozyskaniem i modelowaniem geodanych.	P7S_WG
K_W04	Ma szczegółową wiedzę związaną z przetwarzaniem, analizą i prezentacją geodanych. Zna typowe technologie inżynierskie umożliwiające realizację zadań z zakresu geodezji i kartografii.	P7S_WG Inż_P7S_WG
K_W05	Ma rozszerzoną wiedzę o trendach rozwojowych nawigacyjnych systemów satelitarnych, technik teledetekcyjnych i fotogrametrycznych oraz systemów informacji geograficznej.	P7S_WG
K_W06	Ma rozszerzoną wiedzę o geodezyjnych technikach pomiarowych, cyklu życia urządzeń, obiektów i systemów technicznych wykorzystywanych w geodezji i kartografii.	P7S_WG Inż_P7S_WG
K_W07	Zna metody, techniki, narzędzia i materiały stosowane przy rozwiązywaniu prostych zadań inżynierskich związanych z geodezją inżynierską.	P7S_WG Inż_P7S_WG
K_W08	Ma wiedzę z zakresu matematyki, fizyki, kartografii matematycznej, rachunku różniczkowego i innych obszarów właściwych dla kierunku geodezja i kartografia, przydatną do formułowania i rozwiązywania prostych zadań z geodezji i kartografii.	P7S_WG
K_W09	Ma rozszerzoną wiedzę dotyczącą zarządzania, w tym zarządzania jakością i prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie wykonywania usług geodezyjnych i kartograficznych. Zna ogólne zasady prowadzenia działalności gospodarczej.	P7S_WK
K_W10	Zna i rozumie pojęcia i zasady z zakresu ochrony własności przemysłowej i prawa autorskiego; potrafi korzystać z zasobów informacji patentowej oraz ośrodków dokumentacji geodezyjnej i kartograficznej.	P7S_WK
K_W11	Ma wiedzę z zakresu systemów i układów odniesienia, rozwiązywania zadań geodezyjnych na sferze i elipsoidzie oraz pola grawitacyjnego Ziemi. Ma szczegółową wiedzę związaną z projektowaniem i realizacją podstawowych osnów geodezyjnych.	P7S_WK

K_W12	Ma uporządkowaną, podbudowaną teoretycznie wiedzę ogólną w zakresie systemów operacyjnych i technik programowania. Ma szczegółową wiedzę o podstawowym oprogramowaniu specjalistycznym.	P7S_WK
K_W13	Ma wiedzę w zakresie budownictwa, nauk o Ziemi, planowania przestrzennego, katastru i gospodarki nieruchomościami. Ma szczegółową wiedzę dotyczącą udziału geodety w procesie budowlanym.	P7S_WK
K_W14	Ma uporządkowaną, podbudowaną teoretycznie wiedzę z zakresu geometryki. Zna instrumenty i techniki pomiarowe wykorzystywane w geodezji i kartografii oraz metody opracowywania wyników pomiarów.	P7S_WG
UMIEJĘTNOŚCI		
Absolwent:		
K_U01	Ma umiejętności językowe, zgodne z wymaganiami określonymi dla poziomu B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego w stopniu wystarczającym do porozumiewania się i czytania ze zrozumieniem tekstów technicznych.	P7S_UK
K_U02	Potrafi dokonać obserwacji i interpretacji otaczających go zjawisk humanistycznych, prawnych i społecznych. Potrafi porozumiewać się przy użyciu różnych technik w środowisku zawodowym inżynierów geodetów i kartografów oraz w innych środowiskach.	P7S_UW
K_U03	Potrafi przygotować w języku polskim i obcym, uznawanym za podstawowy dla dziedziny nauk technicznych i dyscypliny naukowej geodezja i kartografia, dobrze udokumentowane opracowanie problemów z zakresu geodezji i kartografii.	P7S_UK
K_U04	Potrafi przygotować i przedstawić w języku polskim i języku obcym prezentację ustną, dotyczącą szczegółowych zagadnień z zakresu geodezja i kartografia.	P7S_UK
K_U05	Ma umiejętność samokształcenia się w celu podnoszenia kompetencji zawodowych w geodezji i kartografii	P7S_UK
K_U06	Potrafi pozyskiwać informacje z literatury, baz danych oraz innych właściwie dobranych źródeł, także w języku angielskim lub innym języku obcym uznawanym za język komunikacji międzynarodowej w zakresie kierunku geodezja i kartografia; potrafi integrować uzyskane informacje, dokonywać ich interpretacji, a także wyciągać wnioski oraz formułować i uzasadniać opinie.	P7S_UW Inż_P7S_UW
K_U07	Potrafi posługiwać się technikami informacyjno – komunikacyjnymi właściwymi do realizacji zadań typowych dla działalności inżynierskiej w geodezji i kartografii.	P7S_UW Inż_P7S_UW
K_U08	Potrafi planować i przeprowadzać eksperymenty, w tym pomiary i symulacje komputerowe, interpretować uzyskane wyniki i wyciągać wnioski.	P7S_UW Inż_P7S_UW
K_U09	Potrafi wykorzystać do formułowania i rozwiązywania zadań inżynierskich metody analityczne, symulacyjne oraz eksperymentalne.	P7S_UW Inż_P7S_UW
K_U10	Potrafi – przy formułowaniu i rozwiązywaniu zadań inżynierskich w geodezji i kartografii – dostrzegać ich aspekty systemowe i pozatechniczne.	P7S_UW Inż_P7S_UW

K_U11	Ma przygotowanie niezbędne do pracy w środowisku zawodowym związanym z geodezją i kartografią oraz zna zasady bezpieczeństwa w pracy.	P7S_UU
K_U12	Potrafi dokonać wstępnej analizy ekonomicznej podejmowanych działań inżynierskich w geodezji i kartografii.	P7S_UU
K_U13	Potrafi dokonać krytycznej analizy sposobu funkcjonowania i ocenić – zwłaszcza w powiązaniu z kierunkiem geodezja i kartografia – istniejące rozwiązania techniczne, w szczególności urządzenia, obiekty, systemy pomiarowe, procesy, usługi geodezyjno-kartograficzne.	P7S_UW Inż_P7S_UW
K_U14	Potrafi dokonać identyfikacji i sformułować specyfikację prostych zadań inżynierskich o charakterze praktycznym, charakterystycznych dla kierunku geodezja i kartografia.	P7S_UW
K_U15	Potrafi ocenić przydatność rutynowych metod i narzędzi pomiarowych służących do rozwiązania prostego zadania inżynierskiego o charakterze praktycznym, charakterystycznego dla kierunku geodezja i kartografia oraz wybrać i zastosować właściwą metodę i narzędzia pomiarowe.	P7S_UW
K_U16	Potrafi – zgodnie z zadaną specyfikacją – zaprojektować oraz zrealizować proste, typowe dla geodezji i kartografii zadanie pomiarowe, system lub proces pomiarów bezpośrednich i teledetekcyjnych, bazę danych przestrzennych, używając właściwych metod, technik i narzędzi pomiarowych.	P7S_UW
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
Absolwent:		
K_K01	Rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie; zna możliwości doskonalenia się, podnoszenia kompetencji zawodowych, osobistych i społecznych; potrafi inspirować i organizować proces uczenia się innych osób.	P7S_KO
K_K02	Ma świadomość ważności i zrozumienia pozatechnicznych aspektów i skutków działalności inżynierskiej w geodezji i kartografii, w tym jej wpływu na środowisko i związanej z tym odpowiedzialności za podejmowane decyzje.	P7S_KO
K_K03	Potrafi współdziałać i pracować w grupie, przyjmując w niej różne role; ma świadomość odpowiedzialności za pracę własną oraz wykazuje gotowość podporządkowania się zasadom pracy w zespole i ponoszenia odpowiedzialności za wspólnie realizowane zadania.	P7S_KO
K_K04	Potrafi odpowiednio określić priorytety służące realizacji określonego przez siebie lub innych zadania z zakresu geodezji i kartografii.	P7S_KO
K_K05	Prawidłowo identyfikuje i rozstrzyga dylematy związane z wykonywaniem zawodu inżyniera geodety.	P7S_KK
K_K06	Potrafi myśleć i działać w sposób przedsiębiorczy w zakresie działalności inżynierskiej w geodezji i kartografii.	P7S_KO

K_K07	Ma świadomość roli społecznej absolwenta uczelni technicznej, a zwłaszcza rozumie potrzebę formułowania i przekazywania społeczeństwu – m.in. poprzez środki masowego przekazu – informacji i opinii dotyczących osiągnięć techniki i innych aspektów działalności inżynierskiej w geodezji i kartografii; podejmuje starania, aby przekazać takie informacje i opinie w sposób powszechnie zrozumiały.	P7S_KO P7S_KR
-------	---	------------------

4.3 Sposoby weryfikacji zakładanych efektów kształcenia specjalistycznego

Sposoby weryfikacji efektów kształcenia w trakcie szkolenia w CS i JW są zgodne z wewnętrznym systemem zapewnienia jakości kształcenia w WAT, analogiczne do sposobów weryfikacji efektów kształcenia kierunkowego.

Zajęcia praktyczne laboratoryjne i projektowe zaliczane są na podstawie wyników uzyskanych z poszczególnych ćwiczeń przygotowawczych, prac kontrolnych, ćwiczeń obliczeniowych oraz dłuższych wypowiedzi pisemnych w formie sprawozdania lub wystąpień seminaryjnych, zaliczenia - obrony opracowanych projektów wg. zasad wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia.

Szczegółowe informacje dotyczące weryfikacji zakładanych efektów kształcenia z poszczególnych przedmiotów kształcenia określone są w sylabusach przedmiotów i przedstawiane studentom wojskowym przed rozpoczęciem zajęć, zgodnie z wymogami wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia.

Weryfikacja efektów kształcenia prowadzona jest na różnych etapach kształcenia przez:

- bieżącą ocenę pracy studenta w trakcie prowadzonych zajęć (prezentacja,
- opracowania pisemne, projekty, aktywność itd.);
- egzaminy przedmiotowe;
- praktyki zawodowe;
- ocenę prac dyplomowych;
- egzamin dyplomowy;
- ogólnouczelnianą ankietę oceny zajęć (według wzoru WAT).

Weryfikacja zakładanych efektów uczenia się osiągniętych przez studenta odbywa się przede wszystkim na poziomie poszczególnych przedmiotów.

Weryfikacji podlegają efekty uczenia się osiągnięte przez studenta na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich i studentów w ramach zajęć z zakresu nauk podstawowych, zajęć o charakterze praktycznym (w tym ćwiczeń, zajęć laboratoryjnych, seminaryjnych i projektowych), a także zadań indywidualnych i prac wykonywanych przez studenta bez udziału nauczyciela akademickiego.

Weryfikacja zakładanych efektów uczenia się odbywa się w formie: egzaminów (ustnych i pisemnych), zaliczeń na ocenę, zaliczeń ogólnych, bieżących odpowiedzi na pytania kontrolne, kolokwii i sprawdzianów, opracowań indywidualnych, projektów przejściowych. Weryfikacja efektów uczenia się w zakresie kompetencji społecznych odbywa się podczas ćwiczeń, zajęć laboratoryjnych, seminaryjnych i projektowych a także poprzez ocenę działań i postaw studenta w trakcie odbywanej praktyki zawodowej. Ocena osiągniętych przez studenta zakładanych efektów uczenia się polega na ocenie przez nauczyciela akademickiego poziomu osiągnięcia przez studenta zakładanych efektów uczenia się.

Proces weryfikacji efektów uczenia się poprzez przygotowanie pracy dyplomowej i egzamin dyplomowy określa obowiązujący w WAT Regulamin studiów. Również opinie i sugestie pracodawców oraz innych interesariuszy zewnętrznych traktowane są jako istotny głos doradczy uwzględniany podczas modyfikacji i aktualizacji programu studiów. Wszystkie prace dyplomowe są sprawdzane w Jednolitym Systemie Antyplagiatowym. Egzamin dyplomowy jest egzaminem ustnym i odbywa się na jawnym posiedzeniu podkomisji. Student przez około 20 minut referuje swoją pracę dyplomową. Po zakończeniu referatu odpowiada na pytania dotyczące

treści referatu oraz na pytania egzaminacyjne, dotyczące zagadnień wchodzących w zakres kierunku studiów, na którym studiował.

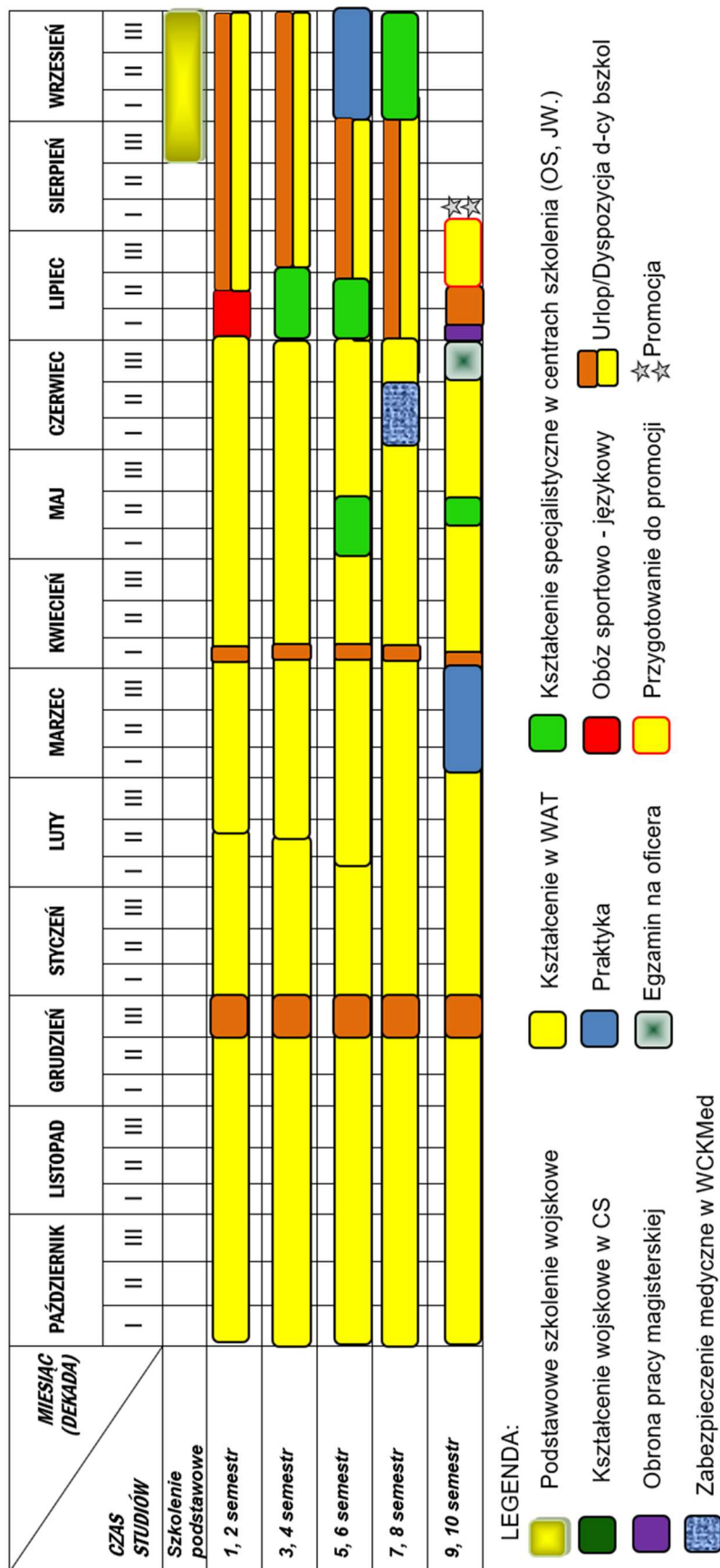
Wiedza i umiejętności w zakresie kształcenia weryfikowane będą w trakcie praktyk zawodowych specjalistycznych, gdzie kandydaci na żołnierzy zawodowych wykazać się muszą praktyczną znajomością zagadnień w zakresie sprzętu wojskowego danej specjalności oraz praktyki dowódczej po czwartym i na dziesiątym semestrze w zakresie dowodzenia pododdziałem w różnych rodzajach działań taktycznych.

5. KALENDARZOWY PROGRAM STUDIÓW

Kalendarzowy plan studiów jednolitych

Kierunek studiów: geodezja i kartografia Korpus osobowy: Rozpoznania i walki elektronicznej

Specjalność: geoinformatyka Grupa osobowa: geograficzna

Kalendarzowy plan studiów jednolitych

Kierunek studiów: geodezja i kartografia

Korpus osobowy: Siły Powietrzne

Specjalność: meteorologia

Grupa osobowa: Meteorologia 22F

MIESIĄC (DEKADA)		PAŹDZIERNIK			LISTOPAD			GRUDZIEŃ			STYCZEŃ			LUTY			MARZEC			KWIECIEŃ			MAJ			CZERWIEC			LIPIEC			SIERPIEŃ			WRZESIEŃ		
		I	II	III	I	II	III	I	II	III	I	II	III	I	II	III	I	II	III	I	II	III	I	II	III	I	II	III	I	II	III						
CZAS STUDIÓW																																					
Szkolenie podstawowe																																					
1, 2 semestr		<																																			

LEGENDA:

- Podstawowe szkolenie wojskowe
- Kształcenie w WAT
- Praktyka
- Egzamin na oficera
- Zabezpieczenie medyczne w WCKMed
- Kształcenie specjalistyczne w centrach szkolenia (OS, JW.)
- Obóz sportowo - językowy
- Przygotowanie do promocji
- Urlop/Dyspozycja d-cy bszkol
- Promocja

6. PROGRAM JEDNOLITYCH STUDIÓW MAGISTERSKICH – WYKAZ PRZEDMIOTÓW

6.1 Wykaz przedmiotów bloku kształcenia wojskowego

A.1.1 DZIAŁALNOŚĆ WYCHOWAWCZA I PROFILAKTYKA DYSCYPLINARNA

Rozliczenie godzinowe:

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dyda- ktyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć						w centrum szkolenia		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
Pierwszy	10	6	4						Zo	
Czwarty	18	12	6						Zo	
Ósmy	14	6	8						E	
Ogółem	42	24	18						Zo - 2 E - 1	

Celem kształcenia jest ukształtowanie postaw i zachowań żołnierza – obywatela w mundurze umiejętności w zakresie prowadzenia profilaktyki dyscyplinarnej i działalności wychowawczej w pododdziale.

Treści kształcenia:

System działalności wychowawczej w Wojsku Polskim Kierunki działalności kulturalno-oświatowej w resorcie Obrony Narodowej. Rodzaje, zasady oraz tryb udzielania wyróżnień; Reagowanie dyscyplinarne. Wymierzanie kar dyscyplinarnych i stosowanie środków dyscyplinarnych. Dyscyplinarne środki zapobiegawcze. Postępowanie dyscyplinarne. Postępowanie po uprawomocnieniu się orzeczenia. Dokumentacja i ewidencja dyscyplinarna. Analiza dyscypliny wojskowej na szczeblu pododdziału; działalność profilaktyczna ŻW. Podstawowe treści, formy i metody pracy profilaktycznej w pododdziale. Rozmowy indywidualne w pracy wychowawczej. Praca wychowawcza w działaniach bojowych. Rola etyki i moralności w życiu społecznym. Etyka żołnierska w tradycji oręża polskiego. Etyka żołnierska, jako etyka zawodu. Moralny sens służby wojskowej. Moralność a dowodzenie. Etyka walki zbrojnej. Kodeks Honorowy Żołnierza Zawodowego Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej. Patologie społeczne, jako zagrożenia dyscypliny wojskowej. Profilaktyka patologii społecznych w wojsku. Zagadnienia równości płci w warunkach służby wojskowej. Gender, ramy prawne, natowska definicja płci kulturowej. Funkcjonowanie żołnierzy w środowisku wielokulturowym. Równe traktowanie – przeciwdziałanie dyskryminacji z każdego powodu. Problematyka HIV/AIDS oraz profilaktyka chorób przenoszonych drogą płciową. Rola dowódcy w kształtowaniu morale i nastrojów. Prowadzenie analizy i oceny dyscypliny wojskowej w pododdziale.

Efekty uczenia się:

Postawy patriotyczne, prospołeczne i moralno – etyczne oraz sposoby ich kształtowania; rozumienie systemu działalności wychowawczej w Siłach Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej; umiejętność posługiwania się oraz stosowania przepisów prawa

w zakresie działalności wychowawczej; umiejętność wykorzystywania informacji bieżącej do podnoszenia morale i nastrojów żołnierzy; umiejętność doboru tematyki zajęć kształcenia obywatelskiego do prowadzenia działalności wychowawczej w pododdziale; umiejętności i możliwości wykorzystywania form i metod działalności kulturalno-oświatowej w pracy wychowawczej; znajomość odpowiedzialności karnej i dyscyplinarnej oraz konsekwencji w przypadku naruszenia dyscypliny wojskowej; znajomość rodzajów, trybu oraz zasad udzielania wyróżnień, kar oraz środków dyscyplinarnych i dyscyplinarnych środków zapobiegawczych; znajomość zasad i przebiegu postępowania dyscyplinarnego; umiejętność prowadzenia analizy i oceny dyscypliny wojskowej w pododdziale; rozumienie istoty i podstawowych zagadnień etyki walki zbrojnej; definiowanie uniwersalnych norm moralnych w aspekcie zachowania się uczestników walki zbrojnej; rozumienie moralnych zasad zachowania się wobec chronionych osób i obiektów oraz moralnych powinności dowódcy w walce; umiejętności rozpoznawania oraz przeciwdziałania patologiom w życiu społecznym wojska; rozumienie istoty oraz kompleksowego podejścia do płci kulturowej; kształtowanie odpowiedzialności za własne zdrowie oraz edukację w zakresie unikania ryzykownych zachowań seksualnych.

A.I.2. KOMUNIKACJA SPOŁECZNA

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dydaktyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć						w centrum szkolenia		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
Piąty	10	6	4						Zo	
Ogółem	10	6	4						Zo - 1	

Celem kształcenia jest nauczenie poprawnej pod względem językowym wymiany informacji, wiadomości, myśli i uczuć w formie ustnej i pisemnej.

Treści kształcenia:

Podstawowe pojęcia, definicje i zakres komunikacji społecznej. Komunikacja werbalna i niewerbalna. Wykorzystanie zasad retoryki i metod erystyki w komunikacji społecznej. Autoprezentacja i wystąpienia publiczne. Pisemne formy wypowiedzi użytkowych. Technika i estetyka wypowiedzi ustnej. Wygłaszanie przemówień w sytuacjach służbowych i pozasłużbowych. Wystąpienia medialne. Public Affairs w wojsku (Komunikacja Strategiczna i Public Affairs w NATO i Wojsku Polski. Planowanie, organizowanie i prowadzenie działań Public Affairs podczas ćwiczeń i operacji wojskowych). Polityka informacyjna resortu oraz współpraca z mediami. Prawa i obowiązki dowódcy w zakresie informowania opinii publicznej oraz rola i miejsce oficera prasowego w jednostce wojskowej. Komunikowanie poprzez stronę internetową jednostki. Komunikacja wewnętrzna. Kontakty interpersonalne z przedstawicielami sojuszników armii. Organizacja oraz uczestnictwo w odprawach, zebraniach i naradach. Konflikty w wojsku. Negocjacje. Etyka komunikacji społecznej. Zasady pracy biurowo – sztabowej. Redagowanie pism służbowych. Ogólne zasady i tryb prowadzenia korespondencji.

Efekty uczenia się:

Rozumienie podstawowych pojęć i zakresu komunikacji społecznej; poprawne artykułowanie informacji, myśli i uczuć w formie ustnej i pisemnej; umiejętność wykorzystania zasad retoryki i metod erystyki w komunikacji społecznej; umiejętność wypowiedziania się do mediów i współpracy z mediami; znajomość zasad realizacji polityki informacyjnej resortu; umiejętność nawiązywania kontaktów interpersonalnych; umiejętność rozwiązywania konfliktów na szczeblu pododdziału i prowadzenie wewnątrzorganizacyjnych negocjacji, organizowania zebrań, odpraw i narad; określanie zasad obiegu informacji wewnątrz organizacji i instytucji oraz wykorzystywanie ich w praktyce dowódczej; redagowanie według aktualnej instrukcji pism jawnych będących w obiegu zewnętrznym i wewnętrznym; umiejętność praktycznego stosowania podstawowej wiedzy z teorii kontaktów międzykulturowych, dalszego doskonalenia umiejętności i kompetencji komunikacyjnych.

A.I.3. PRZYWÓDZTWO W DOWODZENIU**Rozliczenie godzinowe**

rozłożenie godzinowe										
Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dyda- ktyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć						w centrum szkolenia		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
Trzeci	14	6	8						Zo	
Czwarty	16	8	8						Zo	
Ogółem	30	14	16						Zo - 2	

Celem kształcenia jest opanowanie umiejętności przywództwa w pododdziale (organizacji).

Treści kształcenia:

Istota i znaczenie przywództwa w funkcjonowaniu pododdziału. Elementy otoczenia przywództwa. Funkcje przywódcze. Czynniki determinujące skutecznego przywódcę. Rodzaje przywództwa. Władza a przywództwo. Funkcje dowódcy. Zasady podejmowania decyzji. Kompetencje przywódcze. Zachowania niepożądane. Techniki motywowania podwładnych, organizacja pracy zespołowej; delegowanie uprawnień; techniki negocjacji i rozwiązywania konfliktów; techniki gospodarowania czasem (własnym i podwładnych); techniki pracy sztabowej w warunkach garnizonowych i poligonowych; kultura organizacyjna w wojsku. Proces doskonalenia zawodowego. Dysfunkcje w doskonaleniu kompetencji przywódczych. Przywództwo w procesie dowodzenia. Praktyczne dowodzenie drużyną i plutonem w codziennym toku służby. Opiniowanie podwładnych.

Efekty uczenia się:

Umiejętność skutecznego przywództwa w grupie formalnej i nieformalnej; znajomość technik zarządzania kapitałem ludzkim organizacji; umiejętność postawienia czytelnych zadań podwładnym według obowiązujących regulaminów; umiejętność kreowania własnego autorytetu w organizacji; zdolność przejmowania inicjatywy i skutecznej realizacji zadań zespołowych; umiejętność opiniowania oraz sporządzania opinii służbowej; utożsamianie się z kulturą organizacyjną w wojsku oraz jej doskonalenie.

A.I.4. HISTORIA SZTUKI WOJENNEJ

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć						w centrum szkolenia	Rygor dydaktyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć								
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
Drugi	16	6	10						Zo	
Ogółem	16	6	10						Zo - 1	

Celem kształcenia jest nabycie wiedzy historyczno-wojskowej o wojnie, jej zasadach i charakterze oraz sposobach prowadzenia walk, bitew, operacji.

Treści kształcenia:

Rozwój sztuki wojennej w starożytności i średniowieczu. Taktyka podczas wojen starożytności i średniowiecza. Wojskowość europejska czasów nowożytnych (XVI-XVII wiek). Taktyka armii europejskich w XVI i XVII wieku. Sztuka wojenna w okresie wojen napoleońskich i w XIX wieku. Taktyka w wojnach napoleońskich i polskich powstaniach narodowych, ze szczególnym uwzględnieniem okresu odzyskiwania przez Polskę niepodległości oraz walk polskich formacji wojskowych w okresie II wojny światowej. Rozwój sztuki wojennej w XX wieku.

Efekty uczenia się:

Znajomość poglądów wybranych strategów na sztukę wojenną; umiejętność uzasadniania historycznego charakteru ewolucji zasad sztuki wojennej; uogólniania doświadczeń wojennych i stosowania wiedzy historyczno-wojskowej do rozwiązywania problemów dowodzenia na szczeblu taktycznym; umiejętność wykorzystywania wiadomości z historii w dobieraniu treści do szkolenia patriotycznego i obywatelskiego w pododdziale; umiejętność upowszechniania wiedzy historyczno-wojskowej w środowisku wojskowym i cywilnym; umiejętność interpretowania ważniejszych wydarzeń z historii wojskowości oraz korzystania z różnych źródeł wiedzy historyczno-wojskowej.

A.I.5. HISTORIA POLSKI

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dydaktyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć						w centrum szkolenia		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
Pierwszy	30	16	14						E	2
Ogółem	30	16	14						E - 1	2

Celem kształcenia jest przekazanie przyszłym oficerom Wojska Polskiego wiedzy z zakresu historii Polski od X w. do XX w. ze szczególnym uwzględnieniem historii politycznej.

Treści kształcenia:

Początki państwa polskiego. Upadek i restauracja monarchii piastowskiej w XI wieku. Rozbicie dzielnicowe. Odnowienie Królestwa Polskiego i jego modernizacja za Kazimierza Wielkiego w XIV wieku. Jagiellonowie na tronie polskim w XIV i XV wieku. Panowanie ostatnich Jagiellonów. Rzeczpospolita Obojga Narodów oraz pierwsi władcy elekcyjni na tronie w drugiej połowie XVI wieku. Wojny Rzeczypospolitej szlacheckiej w XVII wieku. Rzeczpospolita w czasach saskich. Między anarchią a oświeceniem. Ziemie polskie w czasach napoleońskich i po kongresie wiedeńskim. O niepodległą ojczyznę – Polska i Polacy od powstania listopadowego do wiosny ludów. Powstanie styczniowe. Galicja polskim Piemontem. Sprawa polska w czasie I wojny światowej. Zmiany ustrojowe i polityczne II Rzeczypospolitej w latach 1918-39. Sukcesy i porażki Polski w okresie międzywojennym. II wojna światowa, polski czyn zbrojny w latach II wojny światowej 1939-1945. Budowa systemu komunistycznego w Polsce 1944-1948. Zbrojne podziemie niepodległościowe 1944-1956/1963. Stalinizm w Polsce 1948-1956. Realny socjalizm 1957-1970. Socjalizm konsumpcyjny 1970-1980. Rewolucja „Solidarności” i stan wojenny 1980-1986. „Okrągły stół” i transformacja systemu komunistycznego 1986-1991. PRL w bloku sowieckim 1944-1989. Polska na obczyźnie 1945-1990. Pierwsza dekada III RP 1991-1999.

Efekty uczenia się:

Znajomość historii Polski od X do XX wieku; umiejętność definiowania podstawowych pojęć z historii Polski – opisywania i wyjaśnianie kluczowych procesów i wydarzeń historycznych; umiejętność analizy procesów historycznych ich genezy i konsekwencji; umiejętność weryfikacji i krytycznej analizy źródeł historycznych; umiejętność wykorzystania wiedzy w działalności wychowawczej, służbowej oraz w kontaktach ze społeczeństwem i żołnierzami armii sojusznicych.

A.I.6. OCHRONA INFORMACJI NIEJAWNYCH

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć							w centrum szkolenia	Rygor dyda- ktyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć									
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium					
Czwarty	10	8				2			Zo		
Ogółem	10	8				2			Zo - 1		

Celem kształcenia jest zapoznanie z przepisami dotyczącymi ochrony informacji niejawnych, w tym ochrony informacji niejawnych międzynarodowych, oraz z zasadami ich bezpiecznego przetwarzania w różnych warunkach.

Treści kształcenia:

Dokumenty prawne oraz przepisy dotyczące ochrony informacji niejawnych w RP. Klasyfikacja informacji niejawnych, klauzule tajności. Dostęp do informacji niejawnych, bezpieczeństwo osobowe. Obieg dokumentów i materiałów niejawnych – system kancelarii tajnych. Ochrona informacji niejawnych w systemach teleinformatycznych. Kontrola oraz nadzór nad przestrzeganiem przepisów i zasad dotyczących ochrony informacji niejawnych. Ochrona fizyczna informacji niejawnych, strefy ochronne. Postępowanie z materiałami niejawnymi w przypadku zagrożenia lub ich ujawnienia. Ochrona informacji niejawnych w warunkach polowych oraz poza granicami państwa. Ochrona informacji niejawnych w warunkach kryzysu i wojny. Przepisy regulujące ochronę informacji niejawnych pochodzących z wymiany międzynarodowej. Ochrona informacji niejawnych NATO i UE. Klauzule materiałów niejawnych pochodzących z wymiany międzynarodowej oraz ich polskie odpowiedniki. System obiegu materiałów niejawnych międzynarodowych – KTM (kancelarie tajne międzynarodowe). Odpowiedzialność karna, dyscyplinarna i służbowa za naruszanie przepisów o ochronie informacji niejawnych.

Efekty uczenia się:

Znajomość obowiązujących uregulowań prawnych oraz przepisów regulujących zasady ochrony informacji niejawnych; umiejętność postępowania z materiałami niejawnymi, znajomość zasad ich bezpiecznego przetwarzania i ochrony; umiejętność właściwego korzystania z niejawnych systemów teleinformatycznych; umiejętność postępowania z materiałami niejawnymi pochodzącymi z wymiany międzynarodowej w tym z materiałami NATO i UE; znajomość standardów ochrony informacji niejawnych w NATO i UE, umiejętność przetwarzania i postępowania z materiałami niejawnymi w warunkach polowych, poza granicami państwa oraz w przypadku zagrożenia.

A.I.7. PROFILAKTYKA ANTYKORUPCYJNA

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dyda- tyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć						w centrum szkolenia		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
Dziesiąty	8	6	2						Z	
Ogółem	8	6	2						Z - 1	

Celem kształcenia jest nabycie wiedzy i umiejętności z zakresu tematyki antykorupcyjnej w tym nauczanie się prawidłowego funkcjonowania w środowisku narażonym na korupcję.

Treści kształcenia:

Podstawowe zagadnienia dotyczące korupcji, niekaralnych form korupcji i zjawiska konfliktu interesów. Mechanizmy socjologiczne i psychologiczne rządzące zjawiskiem korupcji i konfliktu interesów. Obszary zagrożeń korupcyjnych w Siłach Zbrojnych. Systemowe sposoby zapobiegania i walki z korupcją. Narzędzia antykorupcyjne wykorzystywane w resorcie obrony narodowej w zakresie przeciwdziałania korupcji i nadużyciom. Wewnętrzne mechanizmy obronne instytucji. Sposoby postępowania w

przypadku zetknięcia się z korupcją i nadużyciem. Podmioty zaangażowane w wykrywanie korupcji oraz nadużyć. Konsekwencje korupcji. Rola żołnierza w zapobieganiu korupcji. Analiza przypadków i przykłady niepożądanych działań - warsztat.

Efekty uczenia się:

Znajomość podstawowych definicji dotyczących korupcji i zjawiska konfliktu interesów, okoliczności, w których może do nich dojść oraz karalnych i niekaralnych form korupcji; znajomość metod zapobiegania i walki z korupcją; znajomość zagrożeń korupcyjnych występujących w Siłach Zbrojnych oraz narzędzi antykorupcyjnych wykorzystywanych w resorcie obrony narodowej; znajomość możliwych do zastosowania przez instytucje wewnętrznych mechanizmów obrony przed korupcją i nadużyciami, konsekwencji korupcji oraz podmiotów zaangażowanych w wykrywanie korupcji i nadużyć; uświadomienie roli żołnierza w zapobieganiu korupcji oraz nabycie umiejętności postępowania w przypadku zetknięcia się z korupcją i nadużyciami.

A.I.8. BEZPIECZEŃSTWO CYBERNETYCZNE

Rozliczenie godzinowe

rozrachunek godzinowe										
Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dyda- ktyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć						w centrum szkolenia		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
Szósty	10	6	4						Z	
Ogółem	10	6	4						Z - 1	

Celem kształcenia jest zapoznanie z zagrożeniami w cyberprzestrzeni oraz podstawowymi zasadami bezpiecznego korzystania z systemów informacyjnych w zakresie niezbędnym do pełnienia służby po zakończeniu nauki w uczelni.

Treści kształcenia:

Konsekwencje społeczne i polityczne rozwoju społeczeństwa informacyjnego. Informacja jako zasób strategiczny państwa. Sieć jako struktura i środowisko działania. Bezpieczeństwo informacyjne. Dezinformacja. Cyberprzestrzeń jako płaszczyzna walki. System bezpieczeństwa informacyjnego RP

Efekty uczenia się:

Świadomość wpływu bezpieczeństwa cybernetycznego na możliwości realizacji podstawowych zadań przez SZ RP; znajomość zasad bezpiecznego korzystania z systemów informacyjnych oraz z Internetu; znajomość najważniejszych elementów bezpieczeństwa systemów informacyjnych.

A.I.9. BEZPIECZEŃSTWO I HIGIENA PRACY

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dyda- ktyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć						w centrum szkolenia		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
Pierwszy	6	6							Z	
Ogółem	6	6							Z - 1	

Celem kształcenia jest zapoznanie z wybranymi regulacjami prawnymi, organizacją i metodyką szkolenia w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy oraz uświadomienie zagrożeń i przyczyn wypadków w służbie wojskowej.

Treści kształcenia:

Wybrane regulacje prawne z zakresu prawa pracy dotyczące bezpieczeństwa i higieny pracy (dyrektywy UE, konwencje MOP, kodeks pracy, przepisy resortu obrony narodowej). Organizacja i metodyka szkolenia żołnierzy w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy z uwzględnieniem prowadzenia instruktażu stanowiskowego. Zagrożenia czynnikami szkodliwymi dla zdrowia, uciążliwymi i niebezpiecznymi podczas pełnienia czynnej służby wojskowej. Okoliczności i przyczyny charakterystycznych wypadków w związku z pełnieniem służby wojskowej. Tryb postępowania powypadkowego.

Efekty uczenia się:

Znajomość regulacji prawnych w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy, zagrożeń czynnikami szkodliwymi uciążliwymi i niebezpiecznymi dla zdrowia; świadomość zagrożeń wypadkami podczas realizacji działalności służbowej; umiejętność prowadzenia instruktażu stanowiskowego; znajomość procedur postępowania powypadkowego.

A.II. GRUPA TREŚCI KSZTAŁCENIA KIERUNKOWEGO

A.II.1. PODSTAWY DOWODZENIA

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dyda- tyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć						w centrum szkolenia		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
Trzeci	24	10	14						Zo	
Ogółem	24	10	14						Zo - 1	

Celem kształcenia jest wyposażenie podchorążych i słuchaczy w wiedzę z zakresu funkcjonowania systemu dowodzenia pododdziału.

Treści kształcenia:

Podstawowe pojęcia i definicje z zakresu dowodzenia. Organizacja dowodzenia. Czynności dowódcy plutonu w procesie dowodzenia. Układ i treść zarządzenia, rozkazu i meldunku bojowego. Organizacja i prowadzenie rekonesansu – praca dowódcy w terenie. Wojskowe symbole graficzne. Dokumenty dowodzenia na szczeblu plutonu. Środki dowodzenia. Sposoby opracowania dokumentów graficznych. Nanoszenie sytuacji taktycznej na planie i szkicu działania. Ogólne zasady standaryzacji operacyjnej. Doktryny i dokumenty doktrynalne. Cel i istota After Action Review.(AAR) Rodzaje omówień oraz specyfika AAR w rodzajach sił zbrojnych. Planowanie, przygotowanie i przeprowadzenie AAR oraz zasady wdrażania zmian po omówieniu. Prowadzenie AAR w roli dowódcy plutonu.

Efekty uczenia się:

Znajomość podstawowych pojęć i definicji z zakresu dowodzenia; znajomość organizacji i środków dowodzenia na szczeblu pododdziału; rozumienie przedsięwzięć realizowanych w procesie dowodzenia; rozumienie toku postępowania podczas wypracowania decyzji; znajomość i umiejętność stosowania wojskowych symboli graficznych; znajomość układu i treści dokumentów dowodzenia wykonywanych na szczeblu pododdziału; znajomość celów i zasad realizacji After Action Review (AAR), świadomość roli dowódcy w procesie umożliwiającym poprawę realizacji procesu szkolenia (ćwiczeń).

A.II.2. TAKTYKA OGÓLNA

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć							w centrum szkolenia	Rygor dyda- ktyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć									
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium					
Pierwszy	16	10	4			2			Zo		
Czwarty	12	8	2			2			Zo		
Dziewiąty	22	4	18					22	Zo		
Ogółem	50	22	24			4		22	Zo - 3		

Celem kształcenia jest wyposażenie w wiedzę na temat charakterystyki działań zbrojnych, klasyfikacji i zasad prowadzenia działań taktycznych w różnych środowiska walki, struktur organizacyjnych i wyposażenia pododdziałów rodzajów wojsk oraz nabycie umiejętności dowodzenia organizowania i prowadzenia działań taktycznych na szczeblu plutonu.

Treści kształcenia:

Ogólna charakterystyka działań zbrojnych. Klasyfikacja działań taktycznych. Charakterystyka zasad i czynniki walki. Podział, struktury organizacyjne i wyposażenie pododdziałów rodzajów wojsk w poszczególnych rodzajach Sił Zbrojnych. Zasady użycia

pododdziałów rodzajów wojsk w poszczególnych rodzajach Sił Zbrojnych w działaniach militarnych i niemilitarnych. Prowadzenie działań taktycznych przez pododdziały rodzajów wojsk w różnorodnych środowiskach pola walki. Dowodzenie pododdziałem podczas ubezpieczenia bezpośredniego, w rejonach ześrodkowania, podczas marszu, działań nieregularnych oraz w zasadzce. Dowodzenie pododdziałem podczas bazowania w dzień i w nocy. Działanie drużyny w bojowym wozie piechoty (KTO). Drużyna, pluton zmechanizowany (czołgów) w podstawowych działaniach taktycznych.

Efekty uczenia się:

Znajomość działań zbrojnych, zasad i czynników walki; znajomość przeznaczenia, zadań oraz struktur organizacyjnych i wyposażenia pododdziałów rodzajów wojsk w poszczególnych rodzajach Sił Zbrojnych; znajomość działań taktycznych oraz rozumienie zasad ich prowadzenia przez pododdziały rodzajów wojsk w różnorodnym środowisku walki; rozumienie zasad wykorzystania pododdziałów i ich możliwości bojowych w walce; umiejętność dowodzenia pododdziałem w różnych środowiskach pola walki; umiejętność sprawnego zachowania się w wozie bojowym; umiejętność działania drużyny i plutonu w podstawowych działaniach taktycznych; rozumienie i znajomość przedsięwzięć realizowanych w procesie dowodzenia na szczeblu plutonu; umiejętność przygotowania i prowadzenia zajęć z taktyki ogólnej w roli dowódcy plutonu.

A.II.3. DZIAŁANIA POKOJOWE I STABILIZACYJNE

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć						w centrum szkolenia	Rygor dyda- ktyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć								
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
Ósmy	10	6	4						Zo	
Dziewiąty	14	2	12					14	Zo	
Ogółem	24	8	16					14	Zo - 2	

Celem kształcenia jest znajomość podstawowych terminów, zasad i sposobów wykonywania zadań przez pododdziały w operacjach pokojowych i stabilizacyjnych.

Treści kształcenia:

Podstawowe pojęcia dotyczące operacji pokojowych i stabilizacyjnych. Typologia operacji pokojowych i stabilizacyjnych. Charakter zadań wykonywanych przez polskie kontyngenty wojskowe podczas udziału w misjach pokojowych i stabilizacyjnych; zasady użycia siły w działaniach pokojowych i stabilizacyjnych. Podstawowe zasady i sposoby wykonywania zadań mandatowych. Działanie pododdziału podczas patrolu, konwoju, eskorty, przeszukiwania i akcji prewencyjnych. Pododdział na posterunku kontrolnym i obserwacyjnym. Działanie QRF i MEDEVAC.

Efekty uczenia się:

Znajomość podstawowych terminów dotyczących operacji pokojowych i stabilizacyjnych; znajomość typologii operacji pokojowych i stabilizacyjnych;

znajomość doświadczeń Wojska Polskiego z udziału w operacjach pokojowych i stabilizacyjnych; znajomość sposobów i zasad działania w czasie wykonywania zadań mandatowych. Umiejętność zachowania się w sytuacjach zagrożenia. Umiejętność działania pododdziału podczas wykonywania zadań podczas patrolu, konwoju, eskorty, przeszukiwania, akcji prewencyjnych, posterunku kontrolnym i obserwacyjnym. Znajomość procedur związanych z wzywaniem QRF i MEDEVAC. Znajomość zasad użycia pododdziałów w czasie działań pokojowych i stabilizacyjnych.

A.II.4. PODSTAWY SURVIVALU

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dyda- ktyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć						w centrum szkolenia		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
Piąty	9	9							Z	
Ósmy	13		13						Zo	
Ogółem	22	9	13						Z – 1 Zo - 1	

Celem kształcenia jest nauczenie metod zwiększenia szans na przeżycie oraz efektywności działania w warunkach środowiska naturalnego stosując techniki survivalowe.

Treści kształcenia:

Organizacja i funkcjonowanie systemu odzyskiwania izolowanego personelu w SZ RP i NATO. Budowa schronień oraz ogniska survivalowe. Techniki podawania lokalizacji z wykorzystaniem improwizowanych metod. Pozyskiwanie wody oraz zdobywanie i przygotowanie pożywienia.

Efekty uczenia się:

Znajomość zasad wykorzystania sprzętu etatowego i nieetatowego sprzętu survivalowego; umiejętność przygotowania indywidualnego pakietu survivalowego oraz wyposażenia osobistego; znajomość zasad improwizacji w survivalu; umiejętność stosowania odpowiednich priorytetów w survivalu (ang. PLWF, P-protection, L-location, W – water, F –food); umiejętność budowania schronienia, ognisk survivalowych i utrzymania właściwego stanu higieny; znajomość zasad wykorzystania improwizowanych metod orientacji; umiejętność stosowania techniki pozyskania wody i pożywienia.

A.II.5. GOTOWOŚĆ BOJOWA I MOBILIZACYJNA

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dyda- kyczn y	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć						w centrum szkolenia		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
Szósty	20	14	4			2			Zo	
Ogółem	20	14	4			2			Zo - 1	

Celem kształcenia jest nabycie umiejętności definiowania podstawowych wskaźników i pojęć dotyczących gotowości mobilizacyjnej i bojowej oraz umiejętności kierowania procesem osiągania gotowości do podjęcia działań w pododdziale.

Treści kształcenia:

Geneza i rozwój systemu mobilizacyjnego wojska. Podstawowe wskaźniki i definicje dotyczące gotowości mobilizacyjnej i bojowej Zasady utrzymania stałej i osiągania gotowości do podjęcia działań oraz stanów gotowości kryzysowej w pododdziale. Funkcjonowanie elementów bazy mobilizacyjnej. Dokumentacja dotycząca gotowości mobilizacyjnej i bojowej. Opracowanie planu osiągania gotowości do podjęcia działań na szczeblu pododdziału. Opracowanie zbiorczego i imiennego rozliczenia bojowego. Prowadzenie apelu ewidencyjnego w pododdziale. Kierowanie procesem osiągania gotowości do podjęcia działań po otrzymaniu sygnału w pododdziale oraz przez służbę nadrzędną.

Efekty uczenia się:

Znajomość podstawowych wskaźników i definicji dotyczących mobilizacji i utrzymania normatywów gotowości bojowej w pododdziale; znajomość zasad utrzymania stałej i osiągania gotowości do podjęcia działań oraz stanów gotowości kryzysowej; znajomość elementów bazy mobilizacyjnej; znajomość dokumentacji gotowości bojowej na szczeblu pododdziału; rozumienie istoty uzupełniania wojsk w wyniku strat ponoszonych w czasie działań bojowych; umiejętność sporządzania dokumentacji oraz kierowania procesem osiągania gotowości do podjęcia działań w pododdziale

A.II.6. ROZPOZNANIE I ARMIE INNYCH PAŃSTW

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dyda- ktyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć						w centrum szkolenia		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
Trzeci	10	4	6						Z	
Czwarty	10	6				4			Zo	
Ogółem	20	10	6			4			Z - 1 Zo - 1	

Celem kształcenia jest znajomość typologii rozpoznania wojskowego oraz podstawowych zasad prowadzenia rozpoznania przez doraźnie wyznaczony element rozpoznawczy roli dowódcy plutonu w działaniach taktycznych, a także znajomość struktur organizacyjnych i uzbrojenia wybranych armii innych państw.

Treści kształcenia:

Rola rozpoznania wojskowego we współczesnych konfliktach zbrojnych. Typologia rozpoznania wojskowego. Zasadnicze zadania rozpoznania wojskowego. Zasady prowadzenia działań rozpoznawczych na szczeblu pododdziału. Znaki rozpoznawcze innych państw. Sposoby zdobywania informacji. Struktury organizacyjne i wyposażenie jednostek organizacyjnych wybranych armii innych państw do szczebla batalionu. Obiekty rozpoznania. Cechy demaskujące użycia uzbrojenia w działaniach bojowych. Przygotowanie pododdziału do prowadzenia rozpoznania. Sposoby prowadzenia rozpoznania przez pododdział w działaniach taktycznych. Dowodzenie podczas organizacji i prowadzenia rozpoznania w działaniach taktycznych. Środki maskowania. Maskowanie pododdziału w czasie przygotowania i prowadzenia działań taktycznych. Noktowizja i termowizja w prowadzeniu rozpoznania.

Efekty uczenia się:

Rozumienie podstawowych pojęć z zakresu rozpoznania wojskowego; rozumienie roli rozpoznania wojskowego podczas organizacji i prowadzenia działań taktycznych; znajomość struktur organizacyjnych i uzbrojenia jednostek organizacyjnych wybranych armii innych państw; znajomość poglądów na temat prowadzenia działań bojowych przez jednostki organizacyjne armii innych państw, znajomość cech demaskujących obiekty rozpoznania; umiejętność prowadzenia obserwacji w dzień i w nocy; umiejętność rozpoznawania sylwetek sprzętu i znaków rozpoznawczych wybranych armii innych państw; umiejętność organizowania i prowadzenia działań rozpoznawczych przez doraźnie przygotowany element rozpoznawczy; umiejętność organizowania i prowadzenia maskowania pododdziału w działaniach taktycznych; umiejętność obsługi indywidualnych urządzeń noktowizyjnych i termowizyjnych.

A.II.7. TOPOGRAFIA WOJSKOWA

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dyda- ktyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć						w centrum szkolenia		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
Pierwszy	16	6	10						Zo	
Trzeci	12	4	10						Zo	
Piąty	16	4	10						E	
Ogółem	44	16	30						E - 1 Zo - 2	

Celem kształcenia jest nabycie wiedzy i umiejętności w zakresie wykorzystania elementów składowych terenu i wiedzy na ich temat do prowadzenia działań na współczesnym polu walki, tj. orientowanie się w terenie bez mapy, pracę z mapą, wykorzystanie prostych przyrządów i urządzeń nawigacyjnych (busola, kompas, odbiorniki

nawigacyjne GNSS) będących na wyposażeniu SZ RP w działaniach taktycznych oraz podstaw obsługi systemów GIS.

Treści kształcenia:

Charakterystyczne formy rzeźby terenu i obiekty terenowe (naturalne i antropogeniczne) oraz ich właściwości taktyczne. Pomiary w terenie. Orientowanie się w terenie bez mapy w dzień i w nocy. Wydawnictwa kartograficzne (mapy papierowe i cyfrowe) i ich charakterystyka. Układy współrzędnych i wojskowe systemy meldunkowe. Znaki umowne map topograficznych. Pomiary na mapach topograficznych. Wykorzystanie mapy podczas pracy w terenie. Orientowanie się w terenie wg mapy i przyrządów nawigacyjnych. Przyrządy i urządzenia nawigacyjne wykorzystywane w pododdziałach rodzajów wojsk. Współczesne systemy informacji przestrzennej (oprogramowanie komercyjne, przeglądarki internetowe CIS, Serwer Informacji i Usług Geograficznych GEOSERWER). Fotointerpretacja danych obrazowych.

Efekty uczenia się:

Umiejętność wykonywania pomiarów różnymi sposobami; umiejętność posługiwania się mapą w różnych warunkach terenowych (papierową i cyfrową, mapą topograficzną i ortofotomapa); umiejętność orientowania się w terenie z mapą i bez mapy; przygotowanie i wykonanie marszu wg azymutu; wykorzystanie przyrządów i urządzeń nawigacyjnych w działaniach taktycznych wojsk; umiejętność prowadzenia orientacji topograficznej oraz oceny terenu; znajomość podstawowego oprogramowania (PGO, darmowe przeglądarki GIS); umiejętność korzystania z danych geograficznych dostępnych w sieci teleinformatycznej MILNET-Z.

A.II.8. ZABEZPIECZENIE LOGISTYCZNE DZIAŁAŃ TAKTYCZNYCH - I

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dyda- ktyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć						w centrum szkolenia		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
Piąty	16	10	6						Zo	
Dziewiąty	12	4	8					12	Zo	
Ogółem	28	14	14					12	Zo - 2	

Celem kształcenia jest znajomość celu, istoty i przedmiotu logistyki wojskowej oraz zasad organizacji zabezpieczenia logistycznego pododdziału w działaniach taktycznych na współczesnym polu walki.

Treści kształcenia:

Istota, cel i zakres logistyki wojskowej. Funkcjonowanie gospodarki wojskowej. Zabezpieczenie materiałowe, techniczne i medyczne działań taktycznych na szczeblu pododdziału. Ogólna charakterystyka transportu wojskowego. Ogólne zasady organizacji zabezpieczenia logistycznego PKW, zapoznanie z systemami informatycznymi – szczególnie pakiet LOGFAS.

Organizacja zabezpieczenia logistycznego w działaniach taktycznych. Dowodzenie plutonem w działaniach taktycznych podczas realizacji zabezpieczenia logistycznego.

Urządzenia logistyczne pododdziałów. Obsługiwanie bieżące pojazdów mechanicznych. Przygotowanie wozu bojowego do walki pod względem technicznym.

Efekty uczenia się:

Znajomość istoty, celów i treści logistyki wojskowej oraz struktur funkcjonowania systemu logistycznego SZ RP; rozumienie funkcjonowania gospodarki wojskowej; znajomość podstaw zabezpieczenia logistycznego działań taktycznych na szczeblu pododdziału; ogólna znajomość możliwości oferowanych przez pakiet LOGFAS.

Umiejętność organizacji zaopatrzenia plutonu zmechanizowanego w wybranych działaniach taktycznych. Umiejętność wykonywania dokumentów dowodzenia z zabezpieczenia logistycznego. Umiejętność organizacji urządzeń logistycznych w działaniach taktycznych. Znajomość zasad przeprowadzania przeglądów kontrolnych i obsługi w dniu użytkowania pojazdów mechanicznych. Umiejętność przygotowania wozu bojowego do działania w warunkach polowych. Umiejętność oceny sprawności pojazdu do prowadzenia działań taktycznych.

A.II.9. SZKOLENIE STRZELECKE

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dyda- ktyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć						w centrum szkolenia		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
Pierwszy	15		15						Zo	
Drugi	15		15						Zo	
Trzeci	9		9						Zo	
Czwarty	9		9						Zo	
Piąty	9		9						Zo	
Szósty	9		9						Zo	
Siódmy	6		6						Zo	
Ósmy	6		6						Zo	
Dziewiąty	6		6						Zo	
Dziesiąty	6		6						Zo	
Ogółem	90		90						Zo - 10	

Celem kształcenia jest zrozumienie istoty działania broni strzeleckiej, amunicji i granatów ręcznych, nabycie umiejętności ich wykorzystania w walce oraz planowania, organizowania i prowadzenia szkolenia.

Treści kształcenia:

Budowa i działanie podstawowych rodzajów broni strzeleckiej, amunicji i granatów ręcznych. Podział i znakowanie amunicji. Wybrane elementy teorii strzału i balistyki. Zasady strzelania z broni strzeleckiej. Warunki bezpieczeństwa podczas użytkowania i obchodzenia się z bronią i amunicją. Ćwiczenia w obserwacji w ocenie odległości określanych różnymi sposobami. Przyrządy celownicze

i celowniki do broni strzeleckiej. Ćwiczenia przygotowawcze z broni strzeleckiej oraz z wykorzystaniem UST. Ćwiczenia w rzucaniu granatami ręcznymi. Strzelania szkolne i bojowe z broni strzeleckiej. Rzut granatem bojowym. Planowanie, przygotowanie i prowadzenie zajęć ze szkolenia strzeleckiego. Przystrzeliwanie broni strzeleckiej. Organizacja i doprowadzanie broni strzeleckiej do prawidłowej celności. Zacięcia broni strzeleckiej w czasie strzelania – charakterystyka zacięć, ich przyczyny i sposób usunięcia. Szkolenie z zakresu walki i bezpiecznego posługiwania się bronią – poziom A.

Efekty uczenia się:

Rozumienie istoty działania broni strzeleckiej, amunicji i granatów ręcznych; definiowanie i rozpoznawanie znakowania amunicji strzeleckiej; umiejętność prowadzenia celnego ognia z broni strzeleckiej; definiowanie i stosowanie warunków bezpieczeństwa podczas obchodzenia się z bronią i amunicją, a także podczas strzelań i rzutu granatem bojowym; umiejętność prowadzenia obserwacji oraz wykrywania, rozpoznania, oraz określania odległości do obiektów za pomocą wzoru rozwarcia i innymi sposobami, umiejętność prowadzenia ognia z pistoletu, pistoletu maszynowego i karabinka; zaliczenie strzelania bojowego z broni strzeleckiej wg norm ujętych w „Programie Strzelań z Broni Strzeleckiej”; rozumienie zasad i norm przystrzeliwania broni oraz umiejętność doprowadzenia broni strzeleckiej do prawidłowej celności; znajomość przepisów w zakresie przechowywania uzbrojenia i sprzętu wojskowego w pododdziale oraz prowadzenia dokumentacji eksploatacyjno-technicznej; umiejętność prowadzenia szkolenia z wybranych zagadnień dotyczących walki i bezpiecznego posługiwania się bronią; umiejętność planowania, organizowania i prowadzenia szkolenia w roli dowódcy plutonu - kierownika zajęć oraz w roli instruktora - w punkcie nauczania.

A.II.10. ŚRODKI DOWODZENIA

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć						w centrum szkolenia	Rygor dyda- ktyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć								
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
Pierwszy	14	8	6						Zo	
Drugi	16	10	6						Zo	
Ogółem	30	18	12						Zo - 2	

Celem kształcenia jest nabycie wiedzy z organizacji łączności, sposobów wykorzystania środków automatyzacji dowodzenia i posługiwania się środkami łączności będącymi na wyposażeniu pododdziału oraz przepisów korespondencji radiowej.

Treści kształcenia:

Podstawowe zagadnienia z zakresu systemów łączności i informatyki. Zasadniczy sprzęt łączności i informatyki będące na wyposażeniu SZ RP (dane taktyczno-techniczne, zastosowanie). Zasady organizacji systemów łączności i sposoby wykorzystywania sprzętu łączności i informatyki (w tym również zautomatyzowane systemy dowodzenia i kierowania środkami walki). Przepisy korespondencji radiowej i ogólne

zasady zarządzania częstotliwościami radiowymi w SZ RP. Bezpieczeństwo i ochrona systemów teleinformatycznych. Posługiwanie się środkami wsparcia dowodzenia (łączności oraz zautomatyzowanymi systemami dowodzenia i kierowania środkami walki) będącymi na wyposażeniu pododdziału.

Efekty uczenia się:

Umiejętność praktycznego wykorzystania technicznych możliwości systemów łączności i informatyki, w zależności od rodzaju wykonywanych działań bojowych pododdziału; znajomość zasad organizacji łączności i planistycznych, dokumentów łączności oraz obowiązujących przepisów w zakresie eksploatacji sprzętu łączności i informatyki; umiejętność przygotowania i praktycznego posługiwania się środkami łączności i informatyki będącymi na wyposażeniu pododdziału oraz przekazywania komend (sygnałów).

A.II.11. DZIAŁALNOŚĆ SZKOLENIOWA I SZKOLENIOWO METODYCZNA

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć						w centrum szkolenia	Rygor dyda- ktyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć								
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
Drugi	16	8	8						Zo	
Piąty	18	4	14						Zo	
Szósty	16	2	14						Zo	
Ogółem	50	14	36						Zo - 3	

Celem kształcenia jest przygotowanie kandydatów na oficerów do planowania, organizowania i realizacji szkolenia oraz działalności metodycznej w pododdziale.

Treści kształcenia:

Pedagogika jako dyscyplina naukowa. Rola dydaktyki w szkoleniu wojskowym. Techniki pracy umysłowej. Edukacja ustawiczna. Podstawowe pojęcia szkolenia wojskowego. Organizacja systemu szkolenia w jednostce wojskowej. Wojskowe wydawnictwa specjalistyczne System działalności szkoleniowo – metodycznej w SZ RP. Zasady dydaktyczne. Formy działalności szkoleniowo – metodycznej w pododdziale. Formy i metody szkolenia w pododdziale. Formy organizacyjne zajęć. Modele instruowania. Dokumentacja szkoleniowo - metodyczna i ewidencja w procesie szkolenia pododdziału Działalność szkoleniowa i szkoleniowo – metodyczna dowódcy plutonu i dowódcy drużyny. Infrastruktura szkoleniowa i sposób przygotowania bazy gabineutowej i polowej oraz technicznych środków nauczania. Tok zajęć teoretycznych i praktycznych w garnizonie i w warunkach polowych. Rola, miejsce oraz zadania kierownika zajęć oraz instruktorów w procesie planowania, organizowania oraz realizowania szkolenia w pododdziale. Formułowanie celów szkolenia. Dobór treści szkolenia. Kontrola i ocena w procesie szkolenia. Przygotowanie i prowadzenie szkolenia w punkcie nauczania do zajęć z przedmiotów szkolenia bojowego (szkolenie strzeleckie, taktyka, zabezpieczenie inżynieryjne, POPL, OPBMR, łączność) Prowadzenie instruktazu w roli kierownika zajęć z przedmiotów szkolenia bojowego. Planowanie, organizowanie

i realizacja zajęć w roli kierownika zajęć z przedmiotów szkolenia bojowego. Przygotowanie i prowadzenie zajęć instruktorsko - metodycznych i metodycznych zajęć grupowych. Edukacja na odległość - E-learning. Organizacja i funkcjonowanie Systemu Wykorzystania Doświadczeń w SZ RP. Wybrane etapy procesu wykorzystania doświadczeń. Rola użytkownika SWD w procesie wykorzystania doświadczeń.

Efekty uczenia się:

Znajomość organizacji systemu szkolenia w jednostce wojskowej i pododdziale; rozumienie roli, miejsca oraz zadań osób funkcyjnych w zakresie szkolenia plutonu (drużyny); umiejętność identyfikowania nowoczesnych metod szkolenia z uwzględnieniem ich efektywności; umiejętność wykonywania i prowadzenia dokumentacji szkoleniowej, ewidencyjnej oraz metodycznej w plutonie; rozumienie stosowania różnorodnych form działalności szkoleniowo - metodycznej w profesjonalnym przygotowaniu dowódców i instruktorów do szkolenia; umiejętność korzystania z wojskowych wydawnictw specjalistycznych; umiejętność dobierania elementów bazy szkoleniowej oraz środków dydaktycznych do wymogów procesu szkolenia, umiejętność prowadzenia szkolenia w roli instruktora oraz planowania, organizowania i prowadzenia zajęć w pododdziale z wykorzystaniem różnorodnych form szkolenia, form organizacyjnych zajęć; umiejętność przygotowania i prowadzenia instruktaży i innych form działalności szkoleniowo – metodycznej na szczeblu plutonu; znajomość organizacji i funkcjonowania Systemu Wykorzystania Doświadczeń w Siłach Zbrojnych RP; rozumienie miejsca i roli personelu oraz użytkowników SWD w procesie wykorzystania doświadczeń.

A.II.12. MIĘDZYNARODOWE PRAWO HUMANITARNE KONFLIKTÓW ZBROJNYCH

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć						w centrum szkolenia	Rygor dydaktyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć								
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
Ósmy	20	14	6						Zo	
Ogółem	20	14	6						Zo - 1	

Celem kształcenia jest zapoznanie z zasadami międzynarodowego prawa humanitarnego konfliktów zbrojnych oraz przestrzeganiem go podczas prowadzenia działań zbrojnych

Treści kształcenia:

Geneza i rozwój prawa wojennego. Główne założenia i zasady międzynarodowego prawa humanitarnego konfliktów zbrojnych (definicja MPHKZ, źródła MPHKZ a zasady użycia siły (ROE), MPHKZ a prawo krajowe). Międzynarodowy Ruch Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężyca. Pojęcie kombatanta, osoby uprawnione do statusu kombatanta. Ochrona i uprawnienia jeńców wojennych. Ochrona rannych, chorych i rozbitków. Ochrona ludności cywilnej. Metody i środki walki w świetle MPHKZ. (Środki prowadzenia zbrojnych działań wojennych objęte zakazem badań, produkcji, posiadania i handlu. Środki objęte zakazem użycia, środki walki, których

użycie jest dopuszczalne pod pewnymi warunkami. Ograniczenia w zakresie stosowania dopuszczalnych środków walki zbrojnej, metody prowadzenia działań zbrojnych – dozwolone i zakazane). Ochrona dóbr kultury. MPHKZ a konflikty wewnętrzne. Znaki i oznaczenia stosowane w MPHKZ. Odpowiedzialność za naruszania MPHKZ (zbrodnie wojenne, zbrodnie przeciwko ludności, zbrodnie ludobójstwa, odpowiedzialność dowódców za naruszenia prawa wojennego, działanie na rozkaz.

Efekty uczenia się:

Rozumienie znaczenia MPKZ w działaniach wojsk; umiejętność postępowania zgodnie z celem międzynarodowego prawa humanitarnego; znajomość norm humanitarnego postępowania w działaniach zbrojnych i umiejętność egzekwowania takiego zachowania od swoich podwładnych; podejmowanie decyzji w zakresie prowadzenia działań zbrojnych zgodnie z międzynarodowym prawem humanitarnym.

A.II.13. WYBRANE ZAGADNIENIA BEZPIECZEŃSTWA NARODOWEGO I MIĘDZYNARODOWEGO

Rozliczenie godzinowe

rozłożenie godzinowe										
Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć						w centrum szkolenia	Rygor dydaktyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć								
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
Dziewiąty	16	8	8						Zo	
Ogółem	16	8	8						Zo - 1	

Celem kształcenia jest znajomość istoty bezpieczeństwa narodowego i międzynarodowego oraz struktur i instytucji zajmujących się bezpieczeństwem narodowym i międzynarodowym.

Treści kształcenia:

Globalne problemy bezpieczeństwa. Narody Zjednoczone i porozumienia regionalne. Procesy rozbrojeniowe i mechanizmy kontroli zbrojeń. Obszary porozumień rozbrojeniowych istotnych dla bezpieczeństwa globalnego. Misje specjalne i operacje wojskowe w systemie bezpieczeństwa. Problemy bezpieczeństwa regionalnego. NATO i Unia Europejska wobec zagrożeń globalnych i regionalnych. System obrony państwa. Elementy systemu bezpieczeństwa Rzeczypospolitej Polskiej. Przesłanki bezpieczeństwa narodowego Rzeczypospolitej Polskiej. Strategia obronności. Prawno-organizacyjne podstawy systemu obronnego RP. Polska w systemie sojuszniczym NATO. Operacje poza granicami Polski. Udział SZ RP w międzynarodowej współpracy wojskowej.

Efekty uczenia się:

Rozumienie istoty bezpieczeństwa państw; znajomość podstawowych zasad jego funkcjonowania; rozumienie funkcjonowania systemu obronny państwa; zrozumienie procesów zachodzących w jego systemie politycznym oraz w życiu społeczno-politycznym; zapoznanie z funkcjonowaniem i strukturami współczesnych instytucji europejskich i międzynarodowych w dobie procesów integracyjnych.

A.II.14. PODSTAWY EKSPLOATACJI SPRZĘTU WOJSKOWEGO (SpW)

Rozliczenie godzinowe

rozłożenie godzinowe										
Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dyda- ktyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć						w centrum szkolenia		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
Szósty	14	8	6						Zo	
Ogółem	14	8	6						Zo - 1	

Celem kształcenia jest znajomość zasad i bezpieczeństwa eksploatacji sprzętu wojskowego oraz nabycie umiejętności prowadzenia gospodarki materiałowo - technicznej w pododdziale.

Treści kształcenia:

Podstawowy sprzęt wojskowy Sił Zbrojnych RP. Podstawowe pojęcia związane z eksploatacją SpW. Bezpieczeństwo eksploatacji SpW (w tym bezpieczeństwo energetyczne, dozоровe metrologiczne, ekologiczne, ppoż. I inne). Przepisy dotyczące użytkowania SpW. Obowiązki osób funkcyjnych w zakresie zapewnienia bezpieczeństwa eksploatacji SpW oraz oszczędnego i racjonalnego zużycia paliw i energii. Obowiązki kierowcy i dysponenta pojazdu. Działalność profilaktyczna w zakresie zapobiegania wypadkom z bronią i amunicją oraz ruchu drogowym z udziałem wojskowych pojazdów mechanicznych. Odpowiedzialność żołnierzy za wyrządzone przez nich szkody w SpW. Zasady prowadzenia gospodarki materiałowo – technicznej w pododdziale. Przyjęcie i przekazanie sprzętu w pododdziale. Podstawowe zadania dowódcy pododdziału w zakresie eksploatacji i użytkowania sprzętu wojskowego. Prowadzenie działalności kontrolno - nadzorczej w pododdziale.

Efekty uczenia się:

Rozumienie zasad eksploatacji SpW; rozumienie przestrzegania przepisów dotyczących bezpieczeństwa eksploatacji SpW; umiejętność identyfikowania przyczyn oraz zapobiegania wypadkom z bronią i amunicją oraz w ruchu drogowym; znajomość zasad prowadzenia gospodarki materiałowo – technicznej oraz zasad przyjęcia i przekazania sprzętu w pododdziale; znajomość zadań w zakresie właściwego użytkowania sprzętu, planowania, organizowania i prowadzenia działalności kontrolno – nadzorczej.

A.II.15. WSPARCIE WOJSK SOJUSZNICZYCH PRZEZ PAŃSTWO – GOSPODARZA (HNS)

Rozliczenie godzinowe

rozłożenie godzinowe

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dyda- ktyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć						w centrum szkolenia		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
Piąty	8	6	2						Z	
Ogółem	8	6	2						Z - 1	

Celem kształcenia jest znajomość zasad, obowiązków i przedsięwzięć realizowanych w ramach wsparcia wojsk sojuszniczych przez państwo-gospodarza.

Treści kształcenia:

Charakterystyka procesów wsparcia, pomocy dla sił sojuszniczych przez pozamilitarną część systemu obronnego państwa. Rola i zadania Sił Zbrojnych jako organizatora i koordynatora przyjęcia sojuszniczych sił wzmocnienia. Funkcje i zadania punktów kontaktowych HNS. Charakterystyka zasobów krajowych przewidzianych do zabezpieczenia procesu wsparcia (Katalog Możliwości). Planowanie i realizacja zadań wynikających z obowiązków państwa-gospodarza. Analiza procedur, zasad, zadań i dokumentów na odpowiednich etapach planowania i realizacji HNS. Zabezpieczenie przemieszczających się wojsk oraz aspekty finansowe realizacji zadań.

Efekty uczenia się:

Znajomość założeń i zadań normujących problematykę HNS w państwie; umiejętność posługiwania się dokumentami normatywnymi oraz ich stosowania na potrzeby planowania i realizacji zadań wynikających z obowiązków państwa-gospodarza.

A.II.16. WSPÓŁPRACA CYWILNO – WOJSKOWA (CIMIC)

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dyda- ktyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć						w centrum szkolenia		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
Ósmy	8	4	4						Z	
Ogółem	8	4	4						Z - 1	

Celem kształcenia jest znajomość roli personelu współpracy cywilno-wojskowej, realizującego wymianę informacji ze stroną cywilną oraz pozyskiwanie zasobów logistycznych, na rzecz realizacji planów dowódcy w rejonie odpowiedzialności.

Treści kształcenia:

Założenia współpracy cywilno-wojskowej, cele, funkcje, zasady i zadania. Cele i zadania organizacji cywilnych w rejonie odpowiedzialności dowódcy. Rola i wpływ opinii

(międzynarodowej, rządowej, pozarządowej, lokalnej, mediów) na realizację zadań operacyjnych dowódcy. Zasady i sposoby pozyskiwania informacji o stronie cywilnej. Charakter wymiany informacji ze stroną cywilną. Charakter współpracy personelu CIMIC z ludnością lokalną, rynkiem lokalnym, administracją terenową, organizacjami cywilnymi wpływającymi na realizację zadań i opinię o SZ.

Efekty uczenia się:

Znajomość roli personelu współpracy cywilno-wojskowej, realizującego wymianę informacji ze stroną cywilną oraz pozyskiwania zasobów logistycznych, na rzecz realizacji planów dowódcy w rejonie odpowiedzialności.

A.II.17. OCHRONA ŚRODOWISKA

Rozliczenie godzinowe

rozłożenie godzinowe										
Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dyda- ktyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć						w centrum szkolenia		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
Piąty	8	6	2						Z	
Ogółem	8	6	2						Z - 1	

Celem kształcenia jest opanowanie wiedzy na temat postępowania z zanieczyszczeniami, odpadami, materiałami i substancjami niebezpiecznymi a także zasadami ochrony środowiska podczas realizacji celów i zadań wojskowych.

Treści kształcenia:

Charakterystyka środowisk przyrodniczych i ich elementów chronionych. Zagrożenia dla środowiska wynikające z zagrożeń militarnych i niemilitarnych oraz niekorzystne czynniki oddziałujące na środowisko. Główne zagrożenia dla środowiska naturalnego związane z techniką motoryzacyjną, oraz środkami walki. Postępowanie z odpadami i substancjami niebezpiecznymi. Zagospodarowanie produktów odpadowych powstających w wyniku eksploatacji oraz likwidacji uzbrojenia i sprzętu wojskowego, w tym pojazdów. Ochrona środowiska przez pododdziały na poligonach, ośrodkach ćwiczeń i w działaniach taktycznych.

Efekty uczenia się:

Znajomość współczesnych poglądów na ochronę środowiska naturalnego; świadomość i znajomość zagrożeń militarnych i niemilitarnych środowiska naturalnego; znajomość zasad postępowania z zanieczyszczeniami, odpadami, materiałami i substancjami niebezpiecznymi; umiejętność przestrzegania zasad ochrony środowiska podczas realizacji zadań wojskowych.

A.II.18. POWSZECHNA OBRONA PRZECIWLOTNICZA I OBRONA PRZECIWLOTNICZA

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć						w centrum szkolenia	Rygor dyda- ktyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć								
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
Trzeci	8	8							Z	
Czwarty	10		8			2			Zo	
Ogółem	18	8	8			2			Z - 1 Zo - 1	

Celem kształcenia jest umiejętność określania wielkości i charakteru zagrożenia z powietrza oraz jego wpływu na działanie pododdziału, znajomość organizacji i możliwości bojowych pododdziałów obrony przeciwlotniczej oraz nabycie umiejętności organizacji i realizacja w pododdziale przedsięwzięć powszechnej obrony przeciwlotniczej.

Treści kształcenia:

Podział i charakterystyka środków napadu powietrznego. Zadania, skład oraz możliwości bojowe lotnictwa taktycznego i śmigłowców bojowych. Taktyka działania samolotów i śmigłowców na polu walki. Charakterystyka ugrupowania bojowego pododdziału jako obiektu uderzeń śmigłowców i samolotów. Sposoby wykonywania uderzeń przez samoloty i śmigłowce. Okresy największego zagrożenia uderzeniami z powietrza. Rola, zadania, możliwości bojowe oraz struktura organizacyjna oddziałów i pododdziałów obrony przeciwlotniczej. Zasady organizacji obserwacji i rozpoznania celów powietrznych. Zasady zwalczania celów powietrznych z broni strzeleckiej i pokładowej. Zasady organizowania Powszechnej OPL w warunkach garnizonowych. Przedsięwzięcia zmniejszające skutki uderzeń z powietrza. Organizacja systemu powszechnego ostrzegania i alarmowania o zagrożeniu uderzeniami z powietrza. Działanie stanu osobowego pododdziału po ogłoszeniu alarmu powietrznego. Realizacja przedsięwzięć POPL w działaniach taktycznych.

Efekty uczenia się:

Znajomość organizacji oraz możliwości bojowych pododdziałów obrony przeciwlotniczej; znajomość zasad organizacji powszechnej obrony przeciwlotniczej w warunkach polowych i garnizonowych, w tym odpowiedniego przygotowania infrastruktury; rozumienie znaczenia przedsięwzięć organizowanych w ramach powszechnej OPL dla zmniejszenia skutków uderzeń z powietrza wykonywanych przez przeciwnika; umiejętność określania wielkości i charakteru zagrożenia z powietrza oraz jego wpływu na działanie pododdziału; umiejętność organizowania w pododdziałach przedsięwzięć powszechnej obrony przeciwlotniczej oraz realizowania ich w podstawowych rodzajach działań taktycznych.

A.II.19. OBRONA PRZED BRONIĄ MASOWEGO RAŻENIA

Rozliczenie godzinowe

rozłożenie godzinowe

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dyda- ktyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć						w centrum szkolenia		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
Drugi	20	10	10						Zo	
Ogółem	20	10	10						Zo - 1	

Celem kształcenia jest znajomość właściwości rażącego działania broni masowego rażenia i substancji niebezpiecznych, istoty oraz celu obrony przed bronią masowego rażenia, praktycznego wykorzystania indywidualnych i zbiorowych środków ochrony przed skażeniami oraz organizacji i prowadzenia szkolenia w pododdziale.

Treści kształcenia:

Organizacja obrony przed bronią masowego rażenia. Charakterystyka przedsięwzięć obrony przed bronią masowego rażenia. Realizacja przedsięwzięć obrony przed bronią masowego rażenia w warunkach zagrożenia skażeniami i skażeń. Podstawowe zasady bezpieczeństwa pracy w trakcie szkolenia z OPBMR. Posługiwanie się ISOPS. Sprawdzenie szczelności masek przeciwgazowych w atmosferze skażonej. Indywidualne pakiety do likwidacji skażeń. Sprzęt dozymetryczny. Rozpoznawanie, identyfikowanie i monitoring skażeń. Zagrożenia bronią masowego rażenia oraz od toksycznych środków przemysłowych. Charakterystyka Systemu Wykrywania Skażeń (SWS) na szczeblu taktycznym. Opracowanie meldunków CBRN i ich wpływ na prowadzenie działań taktycznych. Ostrzeganie, alarmowanie i meldowanie o skażeniach. Poziomy zagrożenia użyciem BMR oraz wymagania dotyczące ochrony. Stany (stopnie) gotowości ISOPS. Organizowanie i działanie w warunkach zagrożenia skażeniami i skażeń. Środki dymne. Środki zapalające. Ochrona wojsk przed środkami zapalającymi. Organizowanie likwidacji skażeń w pododdziale. Stawianie zasłony dymnej z wykorzystaniem ręcznych granatów dymnych.. Pokonanie przeszkód na torze napalmowym.

Efekty uczenia się:

znajomość sprzętu do rozpoznania i likwidacji skażeń w pododdziale; znajomość przedsięwzięć OPBMR, umiejętność wykorzystania właściwości ochronnych indywidualnych środków ochrony przed skażeniami, umiejętność działania w rejonie skażonym pieszo.

A.II.20. POŁĄCZONE WSPARCIE OGNIOWE

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dyda- ktyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć						w centrum szkolenia		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
Szósty	20	16	4						Zo	
Ogółem	20	16	4						Zo - 1	

Celem kształcenia jest nabycie wiedzy w zakresie przeznaczenia i zasad użycia platform wsparcia ogniowego, relacji wsparcia ogniowego wojsk rakietowych i artylerii oraz możliwości bojowych pododdziałów artylerii oraz roli targetingu w połączonym wsparciu ogniowym.

Treści kształcenia:

Zadania i struktura połączonego wsparcia ogniowego. Rola i zadania artylerii we wsparciu ogniowym. Bliski ogień wspierający. Możliwości i sposoby wykorzystania sił i środków połączonego wsparcia ogniowego na korzyść pododdziałów wojsk walczących. Wezwanie wsparcia ogniowego z pola walki (Call for fire). Koordynacja wsparcia ogniowego na szczeblu pododdziału. Planowanie i wykonanie bliskiego ognia wspierającego. Rola i zadania Lotnictwa Wojsk Lądowych oraz Lotnictwa Sił Powietrznych we wsparciu ogniowym pododdziałów ogólnowojskowych w różnych rodzajach działań taktycznych. Wywołanie bezpośredniego wsparcia lotniczego (Close Air Support). Możliwości i sposoby wykorzystania lotnictwa na korzyść pododdziałów wojsk walczących. Targeting w połączonym wsparciu ogniowym.

Efekty uczenia się:

Znajomość przeznaczenia, miejsca i zadań połączonego wsparcia ogniowego oraz jego znaczenia w realizacji zadań przez wojska walczące; rozumienie zasad i sposobów wykorzystania artylerii w działaniach taktycznych pododdziałów wojsk walczących; umiejętność postawienia zadań i wezwania ognia; znajomość istoty oraz sposobu wykorzystania lotnictwa na korzyść pododdziałów wojsk walczących; znajomość istoty targetingu w połączonym wsparciu ogniowym.

A.II.21. ZABEZPIECZENIE INŻYNIERYJNE

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dyda- ktyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć						w centrum szkolenia		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
Pierwszy	6	6							Z	
Drugi	8	4	2			2			Zo	

Dziewiąty	6	2	4				6	Zo	
Ogółem	20	12	6			2	6	Z - 1 Zo - 1	

Celem kształcenia jest nabycie wiedzy w zakresie przeznaczenia i zadań zabezpieczenia inżynieryjnego realizowanego w pododdziale oraz umiejętności realizacji podstawowych zadań zabezpieczenia inżynieryjnego.

Treści kształcenia:

Cel i zadania zabezpieczenia i wsparcia inżynieryjnego pododdziałów. Struktury, przeznaczenie i zasady użycia pododdziałów wojsk inżynieryjnych. Koordynacja działań pododdziałów wojsk inżynieryjnych z pododdziałami wspieranymi. Sposoby organizacji i realizacji podstawowych zadań inżynieryjnych na szczeblu pododdziału: rozpoznanie inżynieryjne przeciwnika i terenu, budowa obiektów fortyfikacyjnych, budowa zapór inżynieryjnych i wykonywanie niszczeń, przygotowanie i utrzymanie dróg, wykonywanie przejść (torowanie) w zaporach, przez przeszkody naturalne i rejonu zniszczeń oraz rozminowanie terenu i obiektu, urządzenie i utrzymanie przepraw, realizacja przedsięwzięć w ramach maskowania, udział w likwidacji skutków uderzeń przeciwnika oraz klęsk żywiołowych i ekologicznych, wydobywanie i oczyszczanie wody, usuwanie i niszczenie niewybuchów i niewypałów w tym improvisowanych ładunków wybuchowych. Dowodzenie podczas realizacji procedury 5-25 oraz 5xC.

Efekty uczenia się:

Znajomość: celów, zadań i zasad zabezpieczenia i wsparcia inżynieryjnego działań taktycznych; znajomość sposobów wykonywania podstawowych zadań inżynieryjnych na szczeblu pododdziału; celów i zadań wsparcia inżynieryjnego pododdziałów rodzajów wojsk; znajomość struktur, przeznaczenia i zasad użycia pododdziałów wojsk inżynieryjnych; znajomość min oraz materiałów wybuchowych i środków zapalających stosowanych w Siłach Zbrojnych RP; umiejętność sporządzania zapalnika lontowego i wysadzanie pojedynczego ładunku materiału wybuchowego; umiejętność zachowania się w rejonach zagrożenia minami oraz IED (Improvised Explosive Device); umiejętność realizacji procedur 5-25 oraz 5XC.

A.II.22. ZABEZPIECZENIE MEDYCZNE

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć						w centrum szkolenia	Rygor dyda- ktyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć								
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
Ósmy	30		30					30	Zo	
Ogółem	30		30					30	Zo - 1	

Celem kształcenia jest uzyskanie wiedzy i umiejętności niezbędnych do wykonywania czynności medycznego ratownictwa taktycznego w stanach zagrożenia zdrowia lub życia spowodowanych czynnikami rażenia współczesnych środków walki oraz organizacji i prowadzenia szkolenia.

Treści kształcenia:

Założenia taktyczne TCCC (Tactical Combat Casualty Care – Taktyczna Opieka nad Poszkodowanym w Warunkach Bojowych). Zasady medyczne TCCC. (Indywidualny Pakiet Medyczny) i torby CLS (Combat Lifesaver – Ratownik Pola Walki). Ocena obrażeń i stanu rannego – badanie urazowe. Ocena, udrażnianie i kontrola dróg oddechowych. Rozpoznanie i zaopatrywanie krwotoków. Rozpoznawanie i postępowanie z ranami klatki piersiowej. Złamania - rozpoznawanie i zaopatrywanie. Polowa karta medyczna. Ewakuacja medyczna - MEDEVAC. Procedury CASEVAC. Sposoby ewakuacji rannych i poszkodowanych. Improwizowane sposoby wynoszenia rannych z pola walki. Metodyka planowania, organizowania i prowadzenia szkolenia w pododdziale.

Efekty uczenia się:

Znajomość założeń taktycznych i zasad medycznych TCCC, faz i celów udzielania taktycznej pomocy medycznej; znajomość czynności wykonywanych przez ratownika taktycznego w poszczególnych fazach TCCC i umiejętność ich przeprowadzenia; znajomość indywidualnego wyposażenia medycznego i torby CLS oraz umiejętność posługiwania się wyposażeniem, umiejętność oceny obrażeń i stanu rannego oraz przeprowadzenia badania urazowego, udrożnienia dróg oddechowych oraz oceny i kontroli oddechu rannego i poszkodowanego, rozpoznawania, tamowania i zaopatrywania krwotoków z użyciem dostępnych opatrunków, zaopatrywania amputacji urazowych kończyn; znajomość zasad i umiejętność rozpoznania oraz postępowania z ranami klatki piersiowej, unieruchamiania złamań; umiejętność wypełnienia polowej karty medycznej; umiejętność zgłoszenia potrzeby ewakuacji medycznej; znajomość sposobów ewakuacji rannych i poszkodowanych przy użyciu sprzętu medycznego oraz środków improwizowanych, umiejętność organizowania i prowadzenia szkolenia w pododdziale

A.II.23. REGULAMINY SZ RP**Rozliczenie godzinowe**

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć						w centrum szkolenia	Rygor dyda- ktyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć								
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
Drugi	6		6						Z	
Trzeci	4		4						Z	
Czwarty	4		4						Z	
Piąty	10	4	6						Zo	
Szósty	10	2	8						Zo	
Dziesiąty	6	2	4						Z	
Ogółem	40	8	32						Zo – 2 Z- 4	

Celem kształcenia jest opanowanie postanowień i zarządzeń regulujących tok życia i służby w jednostce wojskowej oraz umiejętności stosowania regulaminów w codziennym toku służby, a także przygotowanie do planowania, organizacji i prowadzenia szkolenia z regulaminów.

Treść kształcenia:

Podstawowe uwarunkowania służby wojskowej. Organizacja życia żołnierskiego w jednostce wojskowej. Działalność służbowa w jednostce wojskowej i garnizonie. Wzory dokumentów. Służba wewnętrzna jednostki wojskowej. Musztra indywidualna i zespołowa piesza. Musztra z pojazdami. Sygnały dowodzenia stosowane w musztrze. Dowodzenie pododdziałem podczas wystąpień służbowych i uroczystości wojskowych. Opracowanie dokumentacji szkoleniowej do zajęć z regulaminów w roli instruktora i kierownika zajęć. Udział w instruktażu kierownika zajęć. Organizacja i prowadzenie instruktażu. Przygotowanie i prowadzenie szkolenia w roli dowódcy drużyny – instruktora. Planowanie, organizowanie i prowadzenie zajęć z regulaminów w roli kierownika zajęć. Działalność służbowa w jednostce wojskowej. Wybrane zagadnienia z Ceremoniału Wojskowego. Przegląd musztry pododdziału.

Efekty uczenia się:

Umiejętność stosowania zapisów regulaminów w codziennym toku służby; opanowanie zasad żołnierskiego zachowania się w różnych sytuacjach; znajomość postępowania służbowego, codziennego toku służby, zabezpieczenia logistycznego, ochrony ppoż i zdrowia; znajomość służb wewnętrznych i służb garnizonowych, dokumentacji służb wewnętrznych, organizacji i pełnienia służby wartowniczej, patrolowej i konwojowej; umiejętność zdawania i obejmowania obowiązków na stanowiskach służbowych; opanowanie czynności wchodzących w zakres musztry indywidualnej i zespołowej pieszej do szczebla plutonu oraz z pojazdami; umiejętność dowodzenia pododdziałem podczas wystąpień służbowych i uroczystości wojskowych; wydawania komend i zachowania się w szyku, planowania, organizowania i prowadzenia zajęć z regulaminów w roli instruktora i kierownika zajęć; umiejętność przygotowania i realizacji przeglądu musztry plutonu; znajomość zadań stojących przed służbami w jednostce wojskowej i garnizonie.

A.II.24. KIEROWANIE OGNIEM

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć						w centrum szkolenia	Rygor dyda- ktyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć								
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
Dziewiąty	12	6	6					12	Zo	
Ogółem	12	6	6					12	Zo - 1	

Celem kształcenia jest umiejętność optymalnego wykorzystania możliwości ogniowych dowodzonego pododdziału.

Treści kształcenia:

Zasady przygotowania systemu ognia i kierowania ogniem pododdziałów w podstawowych rodzajach działań bojowych. Przygotowanie i organizacja systemu

ognia pododdziału. Wskazywanie celów, stawianie komend i zadań ogniowych. Kierowaniem ogniem drużyny zmechanizowanej w obronie.

Efekty kształcenia i szkolenia:

Znajomość podstawowych pojęć z zakresu kierowania ogniem; znajomość i umiejętność praktycznego wykonania w roli dowódcy drużyny zadań etapu przygotowania i organizacji systemu ognia w obronie; umiejętność kierowania w roli dowódcy drużyny ogniem w obronie.

A.III. Grupa treści kształcenia sportowo-językowego

A.III.1. JĘZYK ANGIELSKI

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dydaktyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć						w centrum szkolenia		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
Pierwszy	60		60						Zo	
Drugi	60		60						Zo	
Trzeci	60		60						Zo	
Czwarty	60		60						Zo	
Piąty	60		60						Zo	
Szósty	60		60						E – B2 Stanag 2222	
Siódmy	60		60						Zo	
Ósmy	60		60						Zo	
Dziewiąty	60		60						Zo	
Ogółem	540		540						Zo - 8 E - 1	

Celem kształcenia jest udoskonalenie umiejętności receptywnych (czytanie, słuchanie) zgodnie z porozumieniem standaryzacyjnym NATO STANAG 6001 i osiągnięcie Standardowego Profilu Językowego 3 2 3 2 z egzaminu zgodnego z porozumieniem standaryzacyjnym NATO STANAG 6001.

Treści kształcenia:

I. Tematyka wojskowa

1. Stopnie wojskowe i podstawowe systemy broni wszystkich rodzajów sił zbrojnych. Rodzaje sił zbrojnych i służb:
 - organizacja wybranego rodzaju sił zbrojnych;

- wyposażenie i uzbrojenie żołnierzy wybranego rodzaju wojsk i służb;
- systemy uzbrojenia wybranego rodzaju wojsk i służb.
- 2. Służba wojskowa:
 - kształcenie i szkolenie w siłach zbrojnych;
 - kariera zawodowa w wojsku;
 - podstawowe instrukcje i dokumenty.
- 3. Ćwiczenia wojskowe:
 - podstawowe działania bojowe i szkolno-bojowe;
 - ćwiczenia międzynarodowe;
 - podstawowe elementy rozkazu.
- 4. Międzynarodowa współpraca wojskowa
 - NATO i praca poza granicami państwa;
 - międzynarodowe jednostki wojskowe;
 - misje pokojowe i humanitarne.
- 5. Podstawowe skróty w dokumentach wojskowych. Korespondencja służbowa w formie pisanej i przez techniczne środki łączności.
- 6. Ćwiczenia wojskowe:
 - działania bojowe i szkolno-bojowe;
 - ćwiczenia międzynarodowe;
 - C4I – Command, Control, Communication, Computers, Intelligence;
 - elementy rozkazu.
- 7. Międzynarodowa współpraca wojskowa:
 - NATO i praca poza granicami państwa;
 - międzynarodowe jednostki wojskowe;
 - misje pokojowe i humanitarne;
 - działania w ramach porozumień rozbrojeniowych.
- 8. Bron masowego rażenia:
 - działanie broni masowego rażenia;
 - umowy międzynarodowe;
 - bieżące wydarzenia wojskowo-polityczne.
- 9. Podstawowe skróty w dokumentach wojskowych.
- 10. Korespondencja służbowa – w formie pisanej i przez techniczne środki łączności.
- 11. Bieżące wydarzenia polityczne i militarne na świecie.

II. Tematyka ogólna

1. Stosunki międzyludzkie i społeczeństwo
2. Środowisko
3. Polityka wewnętrzna i międzynarodowa
4. Kultura oraz kultura anglosaskiego obszaru kulturowego

Efekty kształcenia i szkolenia:

Po zrealizowaniu programu uczący się powinni być w stanie:

1. w zakresie sprawności receptywnych:

- a. Rozumieć rozmowy użytkowników języka angielskiego mówiących językiem ludzi wykształconych, charakteryzujące się występowaniem złożonych struktur języka i obszernym zakresem słownictwa ogólnego oraz słownictwa specjalistycznego;
 - b. Czytać ze zrozumieniem teksty nie adaptowane, dotyczące różnych dziedzin życia społecznego oraz specjalistyczne, w tym korespondencje, instrukcje i zarządzenia wojskowe;
 - c. Poprawnie rozpoznawać ładunek emocjonalny wypowiedzi.
2. w zakresie sprawności produktywnych:
- a. Wypowiadać się płynnie i spójnie w odniesieniu do spraw ogólnych, ogólnowojskowych oraz specjalistycznych, związanych z własną specjalnością zawodową;
 - b. Wypowiadać się pisemnie na znane tematy ogólne i zawodowe, precyzyjnie przekazując zamierzone treści oraz tworzyć podstawową korespondencję specjalistyczną.

A.III.2. WYCHOWANIE FIZYCZNE

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dyda- ktyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć*						w cen- trum szkolenia		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
Pierwszy	60		60						Zo	
Drugi	60		60						Zo	
Trzeci	60		60						Zo	
Czwarty	60		60						Zo	
Piąty	60		60						Zo	
Szósty	60		60						Zo	
Siódmy	60		60						Zo	
Ósmy	60		60						Zo	
Dziewiąty	60		60						Zo	
Dziesiąty	30		30						E	
Ogółem	570		570						Zo -8 E - 1	

Celem kształcenia jest kształtowanie sprawności psychofizycznej umożliwiającej realizację obowiązków na zajmowanych stanowiskach służbowych podczas pokojowego funkcjonowania SZ RP oraz w warunkach bojowych. Wyposażenie kandydatów na żołnierzy zawodowych w nawyk systematycznej dbałości o osobistą sprawność fizyczną oraz w umiejętność aktywnego i prozdrowotnego sposobu spędzania czasu wolnego.

Treści kształcenia:

Atletyka terenowa, badminton, biegi na orientację, gimnastyka, kulturystyka, lekkoatletyka, ośrodek sprawności fizycznej, pływanie, piłka koszykowa, piłka nożna,

piłka plażowa, piłka siatkowa, walka w bliskim kontakcie, tenis stołowy, tenis ziemny, testy specjalne, żeglarstwo.

Efekty kształcenia i szkolenia:

Kształtowanie cech motorycznych i wysokiej sprawności fizycznej; nabycie umiejętności użytecznych przydatnych w działaniach indywidualnych i zespołowych w czynnościach codziennych oraz w warunkach służby wojskowej; umiejętności pokonywania przeszkód terenowych i wodnych; umiejętność walki wręcz w bezpośrednim kontakcie; umiejętność pływania z elementami ratownictwa wodnego; opanowanie umiejętności ruchowych umożliwiających uczestnictwo w formach aktywności sportowej opartej na: grach zespołowych, gimnastyce, lekkoatletyce i ćwiczeniach siłowych; opanowanie podstaw teorii i metodyki wychowania fizycznego umożliwiającej prowadzenie zajęć z żołnierzami; kształtowanie nawyku aktywnego wykorzystania czasu wolnego i postaw prozdrowotnych.

A.III.3. OBÓZ SPORTOWO-JĘZYKOWY - JĘZYK ANGIELSKI

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć						w centrum szkolenia	Rygor dyda- ktyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć								
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
Drugi	30		30						Z	
Ogółem	30		30						Z - 1	

Celem kształcenia jest udoskonalenie umiejętności receptywnych (czytanie, słuchanie) i produktywnych (pisanie, mówienie) zgodnie z porozumieniem standaryzacyjnym NATO STANAG 6001 i osiągnięcie Standardowego Profilu Językowego 2 2 2 z egzaminu zgodnego z porozumieniem standaryzacyjnym NATO STANAG 6001.

Treści kształcenia:

1. Służba wojskowa:
 - kształcenie i szkolenie w siłach zbrojnych;
 - kariera zawodowa w wojsku;
 - operacje połączonych rodzajów sił zbrojnych.
2. Strategie pisania: notatka: służbowa, instruująca, decyzyjna; raport; list z zapytaniem o informację.
3. Doskonalenie formalnych i nieformalnych sposobów komunikowania się.

Efekty kształcenia i szkolenia:

1. Utrwalenie umiejętności słuchania i czytania na poziomie 2. zgodnie z porozumieniem standaryzacyjnym NATO STANAG 6001.

2. Rozwinięcie umiejętności mówienia i pisanie na poziomie 2. zgodnie z porozumieniem standaryzacyjnym NATO STANAG 6001.

6.2 Grupa zajęć bloku kierunku politechnicznego

6.2.1 Grupa treści kształcenia ogólnego

C.I.1 WPROWADZENIE DO STUDIOWANIA

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć						w centrum szkolenia	Rygor dyda- ktyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć								
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
pierwszy	6	6							Z	0,5
Ogółem	6	6							Z -1	0,5

Celem kształcenia jest osiągnięcie przez studenta zaprogramowanych dla danego przedmiotu efektów uczenia się.

Treści kształcenia:

Wykład / Wykłady prowadzone są metodą podającą

1. Metodyka nowoczesnego studiowania.
2. Metody i techniki efektywnego uczenia się.
3. Nowoczesne techniki wspomagające proces studiowania.

Efekty uczenia się:

Symbol	Efekty uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się
W1	zna i rozumie w pogłębionym stopniu charakter, miejsce i znaczenie nauk społecznych, humanistycznych i technicznych oraz ich relację do innych nauk oraz logistyki	K_W01
W2	zna i rozumie charakter logistyki, jej usytuowanie w systemie nauk technicznych, społecznych i humanistycznych, a także relacje konstytuującymi logistykę dziedzinami i dyscyplinami naukowymi, do których odwołują się kierunkowe efekty	K_W02
U1	potrafi planować i organizować pracę przyjmując odpowiedzialności za pracę własną oraz gotowość podporządkowania się zasadom pracy w grupie, a także współdziałać z innymi osobami w ramach prac zespołowych (służby, pionu funkcyjnego) dotyczących logistyki wojskowej, podejmując w nich wiodącą rolę	K_U20
K1	dostrzega znaczenie wiedzy i umiejętności kognitywnych w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych w sferze logistyki cywilnej i wojskowej oraz potrzebę zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu logistycznego	K_K02

C.I.2 PODSTAWY ZARZĄDZANIA I PRZEDSIĘBIORCZOŚCI

Rozliczenie godzinowe

rozrachunek godzinowy										
Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dyda- ktyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć						w centrum szkolenia		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
pierwszy	30	16	14						Z	3
Ogółem	30	16	14						Z -1	3

Celem kształcenia jest osiągnięcie przez studenta zaprogramowanych dla danego przedmiotu efektów uczenia się.

Treści kształcenia:

Wykład / Wykłady prowadzone są metodą podającą: informacyjną lub konwersatoryjną, z wykorzystaniem prezentacji multimedialnych.

1. Istota i znaczenie zarządzania
2. Organizacja w otoczeniu jako obiekt zarządzania
3. Kierowanie ludźmi w organizacji
4. Planowanie działań w organizacji
5. Podejmowanie decyzji i rozwiązywanie problemów
6. System motywacji i przywództwa w organizacji
7. Determinanty przedsiębiorczości
8. Instytucje i narzędzia wspierające przedsiębiorczość

Ćwiczenia / realizowane są w formie: kierowanej dyskusji poprzedzonej referatami, analizy przypadku i projektu, oraz ćwiczeń praktycznych.

1. Organizacja w otoczeniu jako obiekt zarządzania
2. Planowanie działań w organizacji
3. Podejmowanie decyzji i rozwiązywanie problemów – case study
4. System motywacji i przywództwa w organizacji – case study
5. Determinanty przedsiębiorczości
6. Biznesplan – projekt/prezentacje

Efekty uczenia się:

Symbol	Efekty uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się
W1	zna i rozumie w pogłębionym stopniu charakter, miejsce i znaczenie nauk społecznych, humanistycznych i technicznych oraz ich relację do innych nauk oraz logistyki	K_W01
W2	ma wiedzę ogólną niezbędną do rozumienia społecznych, ekonomicznych, prawnych, finansowych, marketingowych i innych pozatechnicznych uwarunkowań działalności inżyniera logistyka	K_W14
W3	zna ogólne zasady tworzenia i rozwoju form indywidualnej przedsiębiorczości wykorzystującej wiedzę z zakresu dziedzin nauki i dyscyplin naukowych właściwych dla logistyki	K_W15
U1	potrafi - przy formułowaniu i rozwiązywaniu zadań obejmujących projektowanie systemów i procesów logistycznych - dostrzegać ich aspekty pozatechniczne, w tym środowiskowe, organizacyjne, ekonomiczne i prawne	K_U07
U2	potrafi dokonywać wstępnej oceny ekonomicznej podejmowanych działań logistycznych	K_U09
K1	dostrzega potrzebę uwzględniania w działalności inżyniera logistyki pozatechnicznych aspektów, w tym wypełniania zobowiązań społecznych oraz działań na rzecz interesu publicznego i środowiska społecznego, a także inicjowania i współorganizowania działalności w tym obszarze	K_K04
K2	potrafi myśleć i działać w sposób przedsiębiorczy	K_K05

C.I.3 WPROWADZENIE DO INFORMATYKI

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dydaktyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć						w centrum szkolenia		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
pierwszy	36	14	22						Z	3
Ogółem	36	14	22						Z -1	3

Celem kształcenia jest osiągnięcie przez studenta zaprogramowanych dla danego przedmiotu efektów uczenia się.

Treści kształcenia:

Wykład / Wykład informacyjny. Praca z książką i Internetem.

1. Wprowadzenie do architektury i funkcjonowania współczesnych komputerów. Podstawy sieci komputerowych oraz sieci Internet. Architektura klasyczna i współczesna komputera. Sposoby kodowania liczb i znaków. Budowa komputera. Elementy teoretycznych podstaw informatyki. Pojęcia i topologie sieci komputerowych. Model ISO/OSI. Zadania i protokoły warstw sieci. Sprzęt sieciowy. Założenia i funkcjonowanie sieci Internet. Bezpieczeństwo i ochrona danych i zasobów.

2. Systemy operacyjne z rodzin Windows oraz Linux - funkcje i zadania. Miejsce, rola i zadania systemu operacyjnego. Klasy i typy systemów operacyjnych. Funkcje systemu Windows. Funkcje systemu Linux. Wielozadaniowość i wielozadaniowość systemów. Administrowanie w systemach operacyjnych Windows i Linux.
3. Standardy, formaty i programy komputerowe dla elektronicznych dokumentów biurowych. Edytory tekstu - wybrane funkcje oraz zastosowania. Uznane biurowe, dydaktyczne i naukowe formaty elektronicznych dokumentów. Systemy informatyczne i programy komputerowe do przetwarzania dokumentów elektronicznych. Pakiet aplikacji office w wydaniach: MS Office oraz OpenOffice. Zadania i funkcje programu Word do edycji tekstu. Style, szablony, indeksy i spisy, korespondencja seryjna, automatyzacja pracy. Łączenie z zewnętrznymi danymi.
4. Arkusze kalkulacyjne. Przeznaczenie i rola arkuszy kalkulacyjnych. Funkcje przetwarzania, analizy i wizualizacji zbiorów danych. Formuły, adresowanie. Prezentacja danych i wykresy. Dziedziczne rozszerzenia obliczeniowe - wybrane solvery.
5. Oprogramowanie do prezentacji multimedialnych. Pakiety obróbki grafiki. Wizualizacja menadżerska treści tekstowych i grafik. Prezentacja danych liczbowych – zbiory danych i wyniki obliczeń. Zasady i dobre praktyki prezentacji na przykładzie pracy dyplomowych i seminariów tematycznych. Tworzenie i obróbka grafiki – standardy zapisu, wybrane programy graficzne.
6. Wprowadzenie do baz danych. Modele i standardy gromadzenia oraz przetwarzania danych. Wprowadzenie do analizy i modelowania danych. Relacyjne bazy danych. Język zapytań SQL. Systemy bazodanowe. Elementy zarządzania bazami danych.
7. Podstawy programowania w językach wysokiego poziomu. Wprowadzenie w semantykę i syntaktykę wybranego języka programowania wysokiego poziomu. Paradygmaty programowania: strukturalny, obiektowy, funkcyjny. Generacje języków i programów. Wprowadzenie do programowania strukturalnego. Semantyka i syntaktyka wybranego języka wysokiego poziomu.

Ćwiczenia / Ćwiczenia z wykorzystaniem komputera

1. Zapoznanie z budową współczesnych komputerów. Osprzęt sieci komputerowych oraz sieci Internet. Budowa przeznaczenie składowych komputera: typy pamięci, rodziny procesorów, karty rozszerzeń. Urządzenia pasywne i aktywne sieci. Ochrona danych osobowych w sieci. Poczta elektroniczna i inne usługi e sieci Internet.
2. Systemy operacyjne z rodzin Windows oraz Linux - funkcje i zadania. Administrowanie systemami w zakresie uprawnień użytkowników. Istotne różnice pomiędzy systemami Windows i Linux. Funkcje zarządzania zasobami informacyjnymi w systemach operacyjnych.
3. Standardy i formaty elektronicznych dokumentów biurowych. Edytory tekstu - wybrane funkcje oraz zastosowania. Tworzenie i edycja dokumentów w edytorach pakietów office w wydaniach: MS Office oraz OpenOffice. Stosowanie stylów, szablonów. Konstruowanie indeksów i spisów. Osadzanie grafiki. Korespondencja seryjna i łączenie z zewnętrznymi danymi.
4. Arkusze kalkulacyjne. Funkcje przetwarzania, analizy i wizualizacji zbiorów danych. Dziedziczne rozszerzenia obliczeniowe. Obsługa arkusza kalkulacyjnego. Adresowanie w formułach. Zaawansowane funkcje analizy danych.

Wizualizacji zbiorów danych w tabelach i na wykresach. Zastosowanie rozszerzeń obliczeniowych. Solvery optymalizacyjne.

5. Oprogramowanie do prezentacji multimedialnych. Pakiety obróbki grafiki. Opracowanie przykładowej wizualizacji treści tekstowych, numerycznych i grafik na potrzeby seminarium i pracy dyplomowej. Zastosowanie wybranego narzędzia do obróbki grafiki. Konwersja typów plików.
6. Wprowadzenie do baz danych. Modele i standardy gromadzenia oraz przetwarzania danych. Analiza problemu. Definicja encji i związków. Model logiczny i fizyczny danych. Implementacja w wybranych relacyjnym systemie bazodanowym. Manipulowanie danymi z wykorzystaniem języka SQL.
7. Podstawy programowania w językach wysokiego poziomu. Wprowadzenie w semantykę i syntaktykę wybranego języka programowania wysokiego poziomu. Wprowadzenie do wybranego środowiska programistycznego. Struktura programu w języku C. Podstawowe jednostki leksykalne, typy danych i instrukcje języka C. Konstrukcje sterujące języka C. Obsługa wejścia i wyjścia. Elementy algorytmiki.

Efekty uczenia się:

Symbol	Efekty uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się
W1	ma wiedzę ogólną w zakresie wykorzystania systemów informatycznych w logistyce	K_W25
U1	potrafi pozyskiwać informacje z literatury, baz danych i innych źródeł; także w języku angielskim, potrafi integrować uzyskane informacje, dokonywać ich interpretacji, a także wyciągać wnioski oraz formułować i uzasadniać opinie	K_U01
U2	potrafi planować i przeprowadzać eksperymenty, w tym symulacje komputerowe, interpretować uzyskane wyniki i wyciągać wnioski	K_U03
K1	potrafi dokonać krytycznej oceny posiadanej wiedzy, a także dostrzega znaczenie wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych w sferze logistyki	K_K01

C.I.4 OCHRONA WŁASNOŚCI INTELEKTUALNEJ

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć						w centrum szkolenia	Rygor dyda- ktyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć								
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
pierwszy	14	12	2						Z	1,5
Ogółem	14	12	2						Z -1	1,5

Celem kształcenia jest osiągnięcie przez studenta zaprogramowanych dla danego przedmiotu efektów uczenia się.

Treści kształcenia:

Wykłady

1. Wprowadzenie do problematyki ochrony własności intelektualnej.
2. Wynalazki, wzory użytkowe i wzory przemysłowe.

3. Znaki towarowe, oznaczenia geograficzne i topografie układów scalonych.
4. Pozostałe regulacje wynikające z ustawy prawo własności przemysłowej i aktów wykonawczych.
5. Prawo autorskie i prawa pokrewne.
6. Zarządzanie własnością intelektualną.

Tematyka ćwiczeń

1. Kolokwium zaliczeniowe.

Efekty uczenia się:

Symbol	Efekty uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się
W1	zna i rozumie charakter, miejsce i znaczenie nauk społecznych i humanistycznych oraz ich relację do innych nauk	K_W01
W2	ma podstawową wiedzę niezbędną do rozumienia społecznych, ekonomicznych, prawnych, finansowych, marketingowych i innych pozatechnicznych uwarunkowań działalności inżyniera logistyka	K_W14
W3	ma podstawową wiedzę w zakresie podstawowych pojęć i zasad z zakresu ochrony własności przemysłowej i prawa autorskiego, potrafi korzystać z zasobów informacji patentowej	K_W13
U2	potrafi planować i przeprowadzać eksperymenty, w tym symulacje komputerowe, interpretować uzyskane wyniki i wyciągać wnioski	K_U03
K1	potrafi interpretować i krytycznie oceniać posiadaną wiedzę i uzyskane informacje, a także wyciągać wnioski oraz formułować i uzasadniać opinie związane z kierunkiem logistyka	K_K01

6.2.2 Grupa treści kształcenia podstawowego

C.II.1 WPROWADZENIE DO METROLOGII

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dyda- ktyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć						w centrum szkolenia		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
pierwszy	24	12		12					Z	2
Ogółem	24	12		12					Z -1	2

Celem kształcenia jest osiągnięcie przez studenta zaprogramowanych dla danego przedmiotu efektów uczenia się.

Treści kształcenia

Wykłady:

1. Metrologia - pojęcia podstawowe. Zasady realizacji i zaliczenia przedmiotu. Metrologia – istota, definicje podstawowych pojęć. Podział i zadania. Obiekt pomiaru. Wielkość mierzona. Wielkości podstawowe i pochodne. Jednostki miar układu SI. Wartość wielkości mierzonej. Wynik pomiaru. Proces pomiarowy. Metody pomiarowe. Systemy pomiarowe.

2. Wzorce miar. Hierarchia wzorców. Budowa i właściwości wybranych wzorców wielkości fizycznych.
3. Przyrządy pomiarowe. Budowa strukturalna. Właściwości statyczne. Właściwości dynamiczne. Klasy dokładności.
4. Błędy pomiarów. Definicje. Podział. Źródła błędów w pomiarach bezpośrednich i w pomiarach pośrednich. Błędy nadmierne. Błędy systematyczne. Błędy przypadkowe.
5. Niepewność pomiarów. Niepewność standardowa, złożona, rozszerzona. Wyznaczanie niepewności pomiarów bezpośrednich i pośrednich.
6. Kontrola metrologiczna przyrządów pomiarowych. Zaliczenie przedmiotu.

Ćwiczenia:

1. Prezentacja wyniku pomiaru. Zasady postępowania przy opracowywaniu wyniku pomiaru. Zasady zaokrąglania wyniku obliczeń. Cyfry znaczące. Zasady podawania wyniku pomiaru. Dane pomiarowe odstające. Zasady sporządzania wykresów. Aproksymacja i jej metody.
2. Statystyka w opracowaniu wyniku pomiaru. Zmienna losowa jako model wyniku eksperymentu. Rozkład wyników eksperymentu pomiarowego. Podstawowe parametry rozkładów (wartość oczekiwana, odchylenie standardowe).
3. Wyznaczanie niepewności pomiaru. Niepewność pomiaru bezpośredniego i pośredniego. Niepewność standardowa typu A i B. Niepewność rozszerzona bezwzględna i względna

Efekty uczenia się:

Symbol	Efekty uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się
W1	ma wiedzę ogólną w zakresie metrologii, telematyki i systemów pomiarowych, zna i rozumie metody pomiaru	K_W21
U1	potrafi planować i przeprowadzać eksperymenty, w tym symulacje komputerowe, interpretować uzyskane wyniki i wyciągać wnioski	K_U03
K1	potrafi dokonać krytycznej oceny posiadanej wiedzy, a także dostrzega znaczenie wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych w sferze logistyki	K_K01

C.II.2 MATEMATYKA 1

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć						w centrum szkolenia	Rygor dyda- ktyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć								
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
pierwszy	60	26	34						E	6
Ogółem	60	26	34						E -1	6

Celem kształcenia jest osiągnięcie przez studenta zaprogramowanych dla danego przedmiotu efektów uczenia się.

Treści kształcenia:

Wykłady/ metodą podającą

1. Elementy logiki. Symbole logiczne, zdania, tautologie, kwantyfikatory.
2. Elementy teorii zbiorów. Zbiory liczbowe. Działania na zbiorach. Symbole teorii mnogości. Produkt kartezjański. Gęstość i ciągłość zbioru liczb rzeczywistych. Odwzorowania i ich właściwości. Przeliczalność zbioru.
3. Funkcje elementarne. Funkcje trygonometryczne i funkcje cyklometryczne - określenia, podstawowe właściwości i wykresy. Tożsamości trygonometryczne.
4. Struktury algebraiczne. Grupa. Ciało. Liczby zespolone. Działania arytmetyczne na liczbach rzeczywistych i na liczbach zespolonych. Ciało liczb rzeczywistych. Ciało liczb zespolonych.
5. Liczby zespolone. Postacie liczb zespolonych: algebraiczna, trygonometryczna, wykładnicza. Potęga i pierwiastek liczby zespolonej. Wielomiany nad ciałem liczb zespolonych. Zasadnicze twierdzenie algebry. Rozkład wielomianu zespolonego lub rzeczywistego na czynniki.
6. Macierze i wyznaczniki. 1. Macierze. Rachunek macierzowy. Wyznaczniki i ich właściwości. 2. Macierz odwrotna. Rząd macierzy.
7. Układy liniowych równań algebraicznych. Metoda eliminacji Gaussa. Wzory Cramera. Twierdzenie Kroneckera-Capelliego. Równania macierzowe.
8. Przestrzenie wektorowe. 1. Określenie przestrzeni wektorowej. Kombinacja liniowa wektorów. Układ liniowo niezależny wektorów. 2. Baza i wymiar przestrzeni liniowej. Podprzestrzeń.
9. Geometria analityczna. 1. Wektory swobodne. Iloczyny: skalarny, wektorowy, mieszany. Norma wektora, kąt między wektorami. 2. Afiniczna przestrzeń euklidesowa. Prosta i płaszczyzna w przestrzeni trójwymiarowej. 3. Konstrukcje geometryczne z prostymi i płaszczyznami w przestrzeni trójwymiarowej. Symetrie i rzuty prostokątne.
10. Ciągi liczbowe. 1. Twierdzenia o ciągach liczbowych. Granica ciągu liczbowego. Granice niewłaściwe. 2. Symbole oznaczone i nieoznaczone. Przykłady ciągów, liczba e .

Ćwiczenia

1. Elementy logiki. Symbole logiczne, zdania, tautologie, kwantyfikatory.
2. Elementy teorii zbiorów. Zbiory liczbowe. Działania na zbiorach. Symbole teorii mnogości. Produkt kartezjański. Gęstość i ciągłość zbioru liczb rzeczywistych. Odwzorowania i ich właściwości. Przeliczalność zbioru.
3. Funkcje elementarne. Funkcje trygonometryczne i funkcje cyklometryczne - określenia, podstawowe właściwości i wykresy. Tożsamości trygonometryczne.
4. Struktury algebraiczne. Grupa. Ciało. Liczby zespolone. Działania arytmetyczne na liczbach rzeczywistych i na liczbach zespolonych. Ciało liczb rzeczywistych. Ciało liczb zespolonych.
5. Liczby zespolone. Postacie liczb zespolonych: algebraiczna, trygonometryczna, wykładnicza. Potęga i pierwiastek liczby zespolonej. Wielomiany nad ciałem liczb zespolonych. Zasadnicze twierdzenie algebry. Rozkład wielomianu zespolonego lub rzeczywistego na czynniki.
6. Macierze i wyznaczniki. 1. Macierze. Rachunek macierzowy. Wyznaczniki i ich właściwości. 2. Macierz odwrotna. Rząd macierzy.
7. Układy liniowych równań algebraicznych. Metoda eliminacji Gaussa. Wzory Cramera. Twierdzenie Kroneckera-Capelliego. Równania macierzowe.
8. Przestrzenie wektorowe. 1. Określenie przestrzeni wektorowej. Kombinacja liniowa wektorów. Układ liniowo niezależny wektorów. 2. Baza i wymiar przestrzeni liniowej. Podprzestrzeń.

9. Geometria analityczna. 1. Wektory swobodne. Iloczyny: skalarny, wektorowy, mieszany. Norma wektora, kąt między wektorami. 2. Afiniczna przestrzeń euklidesowa. Prosta i płaszczyzna w przestrzeni trójwymiarowej. 3. Konstrukcje geometryczne z prostymi i płaszczyznami w przestrzeni trójwymiarowej. Symetrie i rzuty prostokątne. 10. Ciągi liczbowe. 1. Twierdzenia o ciągach liczbowych. Granica ciągu liczbowego. Granice niewłaściwe. 2. Symbole oznaczone i nieoznaczone. Przykłady ciągów, liczba e.

Efekty uczenia się:

Symbol	Efekty uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się
W1	ma wiedzę z zakresu matematyki, obejmującą algebrę, analizę matematyczną, statystykę oraz elementy matematyki stosowanej, niezbędną do formułowania i rozwiązywania typowych, prostych zadań z zakresu logistyki	K_W03
U1	potrafi wykorzystać do formułowania i rozwiązywania zadań inżynierskich w logistyce metody analityczne, symulacyjne oraz eksperymentalne	K_U05
U2	potrafi komunikować się przy użyciu różnych technik (ustnych, pisemnych, wizualnych, technicznych, pracy w grupie) w środowisku zawodowym i innych środowiskach na tematy specjalistyczne	K_U18
U3	potrafi ocenić przydatność rutynowych metod i narzędzi rozwiązywania prostego zadania inżynierskiego o charakterze praktycznym, typowego dla logistyki oraz wybrać i zastosować właściwą metodę, procedurę i narzędzia	K_U15
K1	potrafi dokonać krytycznej oceny posiadanej wiedzy, a także dostrzega znaczenie wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych w sferze logistyki	K_K01

C.II.3 MATEMATYKA 2

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dyda- ktyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć						w centrum szkolenia		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
pierwszy	60	30	30						E	6
Ogółem	60	30	30						E -1	6

Celem kształcenia jest osiągnięcie przez studenta zaprogramowanych dla danego przedmiotu efektów uczenia się.

Treści kształcenia:

Wykłady/ metodą podającą:

1. Ciągi liczbowe. Twierdzenia o ciągach liczbowych. Granica ciągu liczbowego. Granice niewłaściwe. Symbole oznaczone i nieoznaczone. Przykłady ciągów, liczba e.

2. Szeregi liczbowe. Określenie i kryteria zbieżności szeregów. Zbieżność warunkowa i bezwzględna szeregu liczbowego.
 3. Szeregi liczbowe. Szeregi przemienne. Przykłady, liczby e i π .
 4. Granica i ciągłość odwzorowania. Przestrzeń metryczna skończenie wymiarowa z metryką euklidesową. Gęstość i ciągłość przestrzeni liczb rzeczywistych. Określenia granicy i ciągłości odwzorowania z przykładami.
 5. Granica i ciągłość odwzorowania. Ciągłość funkcji jednej zmiennej. Twierdzenia o granicach funkcji. Asymptoty.
 6. Pochodna funkcji jednej zmiennej. Różniczka i pochodna funkcji jednej zmiennej. Podstawowe twierdzenia o pochodnych. Pochodne funkcji elementarnych.
 7. Pochodna funkcji jednej zmiennej. Pochodne i różniczki wyższych rzędów. Twierdzenia o wartości średniej. Wzór Taylora.
 8. Pochodna funkcji jednej zmiennej. Ekstrema. Wypukłość i wklęsłość funkcji. Punkt przegięcia. Zastosowania pochodnej.
 9. Całka nieoznaczona. Określenie całki nieoznaczonej. Całkowanie przez części. Całkowanie przez podstawienie.
 10. Całka nieoznaczona. Całkowanie funkcji wymiernych i trygonometrycznych.
 11. Całka oznaczona. Określenie całki oznaczonej. Właściwości całki oznaczonej. Związek między całką oznaczoną i nieoznaczoną.
 12. Całka oznaczona. Całki niewłaściwe pierwszego i drugiego rodzaju. Zastosowania całek oznaczonych.
 13. Pochodna funkcji wielu zmiennych. Granica i ciągłość skalarnej i wektorowej funkcji wielu zmiennych. Pochodne cząstkowe.
 14. Pochodna funkcji wielu zmiennych. Różniczka i pochodna skalarnej i wektorowej funkcji wielu zmiennych. Pochodna w kierunku wektora. Wzór Taylora z pierwszą pochodną.
 15. Pochodna funkcji wielu zmiennych. Ekstrema lokalne i ekstrema na zbiorze skalarnej funkcji dwu lub trzech zmiennych.
- Ćwiczenia /metody dydaktyczne:
1. Ciągi liczbowe. Twierdzenia o ciągach liczbowych. Granica ciągu liczbowego. Granice niewłaściwe.
 2. Ciągi liczbowe. Symbole oznaczone i nieoznaczone. Przykłady ciągów, liczba e .
 3. Szeregi liczbowe. Określenie i kryteria zbieżności szeregów. Zbieżność warunkowa i bezwzględna szeregu liczbowego.
 4. Szeregi liczbowe. Szeregi przemienne. Przykłady; liczby e i π .
 5. Granica i ciągłość odwzorowania. Przestrzeń metryczna skończenie wymiarowa z metryką euklidesową. Gęstość i ciągłość przestrzeni liczb rzeczywistych. Określenie granicy i ciągłości odwzorowania z przykładami. Ciągłość funkcji jednej zmiennej. Twierdzenia o granicach funkcji. Asymptoty.
 6. Pochodna funkcji jednej zmiennej. Różniczka i pochodna funkcji jednej zmiennej. Podstawowe twierdzenia o pochodnych. Pochodne funkcji elementarnych.
 7. Pochodna funkcji jednej zmiennej. Pochodne i różniczki wyższych rzędów. Twierdzenia o wartości średniej. Wzór Taylora.
 8. Pochodna funkcji jednej zmiennej. Ekstrema. Wypukłość i wklęsłość funkcji. Punkt przegięcia. Zastosowania pochodnej.
 9. Całka nieoznaczona. Określenie całki nieoznaczonej. Całkowanie przez części. Całkowanie przez podstawienie.
 10. Całka nieoznaczona. Całkowanie funkcji wymiernych i trygonometrycznych.
 11. Całka oznaczona. Określenie całki oznaczonej. Właściwości całki oznaczonej. Związek między całką oznaczoną i nieoznaczoną.

12. Całka oznaczona. Całki niewłaściwe pierwszego i drugiego rodzaju. Zastosowanie całek oznaczonych.

13. Pochodna funkcji wielu zmiennych. Granica i ciągłość skalarnej i wektorowej funkcji wielu zmiennych. Pochodne cząstkowe.

14. Pochodna funkcji wielu zmiennych. Różniczka i pochodna skalarnej i wektorowej funkcji wielu zmiennych. Pochodna w kierunku wektora. Wzór Taylora z pierwszą pochodną.

16. Pochodna funkcji wielu zmiennych. Ekstrema lokalne i ekstrema na zbiorze skalarnej funkcji dwu lub trzech zmiennych. I ćwiczenia rachunkowe ułatwiające opanowanie, zrozumienie i usystematyzowanie wiedzy wyniesionej z wykładów i własnych studiów studentów oraz nabycie umiejętności rachunkowych; podanie zadań do samodzielnego rozwiązania i tematów do studiowania; pisemna praca kontrolna.

Efekty uczenia się:

Symbol	Efekty uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się
W1	posiada podstawową wiedzę, stanowiącą bazę dla zrozumienia i studiowania przedmiotów kierunkowych, w zakresie analizy matematycznej. Zna symbole, podstawowe pojęcia i twierdzenia rachunku różniczkowego i całkowego funkcji jednej zmiennej rzeczywistej oraz rachunku różniczkowego funkcji wielu zmiennych rzeczywistych	K_W03
W1	rozumie pojęcia granicy i ciągłości funkcji, funkcji pochodnej całki oznaczonej i nieoznaczonej. Zna podstawowe sposoby i wzory znajdowania pochodnych oraz całek oznaczonych i nieoznaczonych. Rozumie pojęcia granicy, ciągłości i różniczkowalności funkcji wielu zmiennych. Zna podstawowe sposoby i wzory znajdowania pochodnych cząstkowych	K_W05
U1	umie posługiwać się w podstawowym zakresie językiem analizy matematycznej, wykorzystując właściwe symbole i odpowiednie twierdzenia. Umie obliczać granice ciągów, także wyrażeń nieoznaczonych, wykorzystując wzory i twierdzenia. Umie zbadać zbieżność prostych szeregów liczbowych, stosując odpowiednie twierdzenia. Umie obliczać granice i badać ciągłość funkcji jednej zmiennej. Umie znajdować pochodne według określenia i z wykorzystaniem wzorów i twierdzeń. Umie obliczać proste całki nieoznaczone, stosując odpowiednie twierdzenia i wzory, w tym całki funkcji wymiernych. Umie obliczać proste całki oznaczone. Umie obliczać pochodne cząstkowe	K_U10 K_U13
U2	umie formułować i rozwiązywać proste problemy z wykorzystaniem rachunku różniczkowego i całkowego funkcji jednej zmiennej oraz rachunku różniczkowego funkcji wielu zmiennych	K_U10 K_U13
U3	potrafi pozyskiwać informacje z literatury, baz danych i innych źródeł (także anglojęzycznych); potrafi interpretować uzyskane informacje i formułować wnioski. Ma wyrobioną wewnętrzną potrzebę i umiejętność ustawicznego uzupełniania i nowelizacji nabytej wiedzy poprzez samokształcenie	K_U01
K1	rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się i odświeżania wiedzy, w szczególności związanej ze złożoną strukturą matematyki	K_K02

C.II.4 PODSTAWY GRAFII INŻYNIERSKIEJ

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dyda- ktyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć						w centrum szkolenia		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
pierwszy	30	12		18					Zo	3
Ogółem	30	12		18					Zo -1	3

Celem kształcenia jest osiągnięcie przez studenta zaprogramowanych dla danego przedmiotu efektów uczenia się.

Treści kształcenia:

Wykład

1. Rzutowanie środkowe i równoległe. Niezmienniki rzutowania równoległego. Praktyczne metody odwzorowania figur geometrycznych na płaszczyznę. Układy aksometryczne stosowane w praktyce
2. Rzutowanie prostokątne na dwie lub więcej prostopadłych rzutni (rzuty Monge'a): odwzorowanie punktu, prostej i płaszczyzny, przynależność elementów, elementy wspólne
3. Powierzchnie obrotowe, równik i południk główny oraz boczny tej powierzchni. Przynależność punktu do powierzchni obrotowej. Przekroje powierzchni obrotowych
4. Normalizacja w rysunku technicznym. Rodzaje i zasady tworzenia dokumentacji technicznej. Znormalizowane elementy rysunku technicznego maszynowego (rodzaje linii rysunkowych, podziałka rysunkowa itp.). Rzutowanie prostokątne brył metodą pierwszego kąta i metodą identyfikowaną strzałkami
5. Przedstawianie elementów konstrukcyjnych za pomocą widoków, przekrojów i kładów. Ogólne zasady wymiarowania w rysunku technicznym
6. Uproszczenia rysunkowe w odwzorowaniu elementów konstrukcyjnych oraz ich połączeń. Schematy układów technicznych

Ćwiczenia audytoryjne

1. Podstawowe konstrukcje z przynależności oraz elementów wspólnych w rzutach Monge'a
2. Kreślenie trzech rzutów prostokątnych wielościanu z otworem lub wycięciem
3. Rzutowanie elementów metodą pierwszego kąta - kreślenie sześciu rzutów elementu bryłowego
4. Rysowanie widoków przekrojów i kładów. Ogólne zasady wymiarowania. Rysunek elementu konstrukcyjnego przedstawionego w widoku i przekroju
5. Rysowanie połączeń elementów konstrukcyjnych. Rysunek połączenia gwintowego
6. Oprogramowanie graficzne wspomagające tworzenie dokumentacji rysunkowej. Przedstawienie możliwości kreślenia i modyfikacji podstawowych obiektów rysunkowych w programie AutoCAD
7. Zaliczenie ćwiczeń.

Efekty uczenia się:

Symbol	Efekty uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się
W1	ma wiedzę w zakresie grafiki inżynierskiej, w tym stosowania normalizacji w zapisie konstrukcji	K_W19
U1	potrafi pozyskiwać informacje z literatury, baz danych i innych źródeł; także w języku angielskim, potrafi integrować uzyskane informacje, dokonywać ich interpretacji, a także wyciągać wnioski oraz formułować i uzasadniać opinie	K_U01
U2	potrafi komunikować się przy użyciu różnych technik (ustnych, pisemnych, wizualnych, technicznych, pracy w grupie) w środowisku zawodowym i innych środowiskach na tematy specjalistyczne	K_U18
U3	potrafi samodzielnie planować i realizować własne uczenie się przez całe życie m.in. w celu podnoszenia kompetencji zawodowych i osobistych inżyniera logistyka	K_U21
U4	potrafi działać w środowisku informatycznym i wykorzystać narzędzia komputerowego wspomaganie do symulacji, projektowania i weryfikacji systemów i procesów logistycznych	K_U22
K1	dostrzega potrzebę uwzględniania w działalności inżyniera logistyki pozatechnicznych aspektów, w tym wypełniania zobowiązań społecznych oraz działań na rzecz interesu publicznego i środowiska społecznego, a także inicjowania i współorganizowania działalności w tym obszarze	K_K04

C.II.5 FIZYKA 1**Rozliczenie godzinowe**

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dyda- ktyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć						w centrum szkolenia		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
drugi	80	40	30	10					E	6
Ogółem	80	40	30	10					E -1	6

Treści kształcenia:

Mechanika – Kinematyka punktu materialnego, prawa dynamiki Newtona. Zasady zachowania. Praca i energia. Transformacja Galileusza. Siły bezwładności. Ruch bryły sztywnej. Drgania harmoniczne. Szczególna teoria względności. Prawo grawitacji. Drgania i fale w ośrodkach sprężystych.

Elektromagnetyzm – Prawo Coulomba, pole elektrostatyczne. Twierdzenie Gaussa. Polaryzacja dielektryków. Równanie ciągłości prądu. Siła elektromotoryczna. Różniczkowe prawo Ohma. Energia pola elektrostatycznego. Pole magnetyczne. Prawo Biota-Savarta. Siła Lorentza. Prawo Ampere’a. Własności magnetyczne ośrodków. Indukcja elektromagnetyczna. Równania Maxwella. Drgania elektryczne. Równanie falowe.

Elementy optyki falowej i geometrycznej. Elementy akustyki, hałas. Elementy fizyki ciała stałego.

Podstawy mechaniki kwantowej. Promieniotwórczość naturalna i sztuczna. Elementy fizyki jądrowej. Promieniowanie kosmiczne.

Efekty kształcenia:

Ma wiedzę z zakresu fizyki i innych obszarów właściwych dla kierunku geodezja i kartografia. Potrafi wykorzystać do formułowania i rozwiązywania zadań inżynierskich metody pomiarowe w celu określenia podstawowych wielkości fizycznych; rozumienia zjawisk i procesów fizycznych w przyrodzie; wykorzystywania praw przyrody w naukach o Ziemi, technice i życiu codziennym.

Symbol	Efekty uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się
W1	ma wiedzę z zakresu fizyki i chemii, niezbędną do formułowania i rozwiązywania prostych zadań z zakresu logistyki oraz jej otoczenia	K_W04
U1	potrafi wykorzystać do formułowania i rozwiązywania zadań inżynierskich w logistyce metody analityczne, symulacyjne oraz eksperymentalne	K_U05
K1	potrafi interpretować i krytycznie oceniać posiadaną wiedzę i uzyskane informacje, a także wyciągać wnioski oraz formułować i uzasadniać opinie związane z kierunkiem logistyka	K_K01

C.II.6 MATEMATYKA 3

Rozliczenie godzinowe

rozłożenie godzinowe										
Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dyda- ktyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć						w centrum szkolenia		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
pierwszy	40	20	14	4					E	6
Ogółem	40	20	14	4					E -1	6

Celem kształcenia jest osiągnięcie przez studenta zaprogramowanych dla danego przedmiotu efektów uczenia się.

Treści kształcenia:

Wykłady/ metodą podającą

1. Szeregi liczbowe. Definicja i kryteria zbieżności szeregów. Zbieżność warunkowa i bezwzględna szeregu liczbowego. Szeregi przemienne.
2. Funkcja jednej zmiennej rzeczywistej. Pojęcie granicy. Ciągłość funkcji jednej zmiennej. Funkcje wykładnicze i logarytmiczne. Funkcje hiperboliczne i odwrotne do nich. Twierdzenia o granicach funkcji. Asymptoty. Właściwości funkcji ciągłych.
3. Pochodna funkcji jednej zmiennej. Różniczka i pochodna funkcji jednej zmiennej. Podstawowe twierdzenia o pochodnych. Pochodne funkcji elementarnych. Pochodne i różniczki wyższych rzędów. Twierdzenia o wartości średniej. Wzór Taylora. Ekstrema. Wypukłość i wklęsłość funkcji. Punkt przegięcia. Zastosowania pochodnej.

4. Całka nieoznaczona. Określenie całki nieoznaczonej. Całkowanie przez części. Całkowanie przez podstawienie.

5. Całka oznaczona. Określenie całki oznaczonej. Właściwości całki oznaczonej. Związek między całką oznaczoną i nieoznaczoną. Całki niewłaściwe I i II rodzaju. Zastosowanie całek oznaczonych.

Ćwiczenia

1. Szeregi liczbowe. Definicja i kryteria zbieżności szeregów. Zbieżność warunkowa i bezwzględna szeregu liczbowego. Szeregi przemienne.

2. Funkcja jednej zmiennej rzeczywistej. Pojęcie granicy. Ciągłość funkcji jednej zmiennej. Funkcje wykładnicze i logarytmiczne. Funkcje hiperboliczne i odwrotne do nich. Twierdzenia o granicach funkcji. Asymptoty. Właściwości funkcji ciągłych.

3. Pochodna funkcji jednej zmiennej. Różniczka i pochodna funkcji jednej zmiennej. Podstawowe twierdzenia o pochodnych. Pochodne funkcji elementarnych. Pochodne i różniczki wyższych rzędów. Twierdzenia o wartości średniej. Wzór Taylora. Ekstrema. Wypukłość i wklęsłość funkcji. Punkt przegięcia. Zastosowania pochodnej.

4. Całka nieoznaczona. Określenie całki nieoznaczonej. Całkowanie przez części. Całkowanie przez podstawienie.

5. Całka oznaczona. Określenie całki oznaczonej. Właściwości całki oznaczonej. Związek między całką oznaczoną i nieoznaczoną. Całki niewłaściwe I i II rodzaju. Zastosowanie całek oznaczonych

Efekty uczenia się:

Symbol	Efekty uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się
W1	ma wiedzę z zakresu matematyki, obejmującą algebrę, analizę matematyczną, statystykę oraz elementy matematyki stosowanej, niezbędną do formułowania i rozwiązywania typowych, prostych zadań z zakresu logistyki	K_W03
U1	potrafi wykorzystać do formułowania i rozwiązywania zadań inżynierskich w logistyce metody analityczne, symulacyjne oraz eksperymentalne	K_U05
U2	potrafi komunikować się przy użyciu różnych technik (ustnych, pisemnych, wizualnych, technicznych, pracy w grupie) w środowisku zawodowym i innych środowiskach na tematy specjalistyczne	K_U18
U3	potrafi ocenić przydatność rutynowych metod i narzędzi rozwiązywania prostego zadania inżynierskiego o charakterze praktycznym, typowego dla logistyki oraz wybrać i zastosować właściwą metodę, procedurę i narzędzia	K_U08
K1	potrafi dokonać krytycznej oceny posiadanej wiedzy, a także dostrzega znaczenie wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych w sferze logistyki	K_K01

C.II.7. PODSTAWY PROGRAMOWANIA

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dydak- tyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć						w cen- trum szkolenia		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
drugi	30	14		16					Zo	3
Ogółem	30	14		16					Zo-1	3

Treści kształcenia:

System operacyjny MS Windows: charakterystyka, systemy plików, obsługa interfejsu użytkownika, charakterystyka i możliwości modyfikacji, instalacja urządzeń i oprogramowania, praca w sieci, zasoby i dyski, internet, zasady bezpiecznego korzystania z internetu, ftp, tworzenie własnych stron www.

Edytory tekstu, arkusze kalkulacyjne, bazy danych. Elementy programowania komputerowego, algorytmy. Zasady programowania w geodezji.

Geodezyjne pakiety użytkowe. Komputerowe bazy danych i systemy zarządzania. Projektowanie aplikacji. Relacyjne, obiektowe i hierarchiczne modele baz danych.

Elementy programowania obiektowego. Oprogramowanie wspomagające wykonywanie obliczeń geodezyjnych.

Efekty kształcenia:

Ma wiedzę i posiada umiejętność użytkowania komputerów i oprogramowania dla potrzeb geodezyjnych; użytkowania sieci komputerowych.

Potrafi posługiwać się technikami informacyjno - komunikacyjnymi właściwymi do realizacji zadań typowych dla działalności inżynierskiej w geodezji i kartografii.

C.II.8. GEODEZYJNA TECHNIKA POMIAROWA

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dydak- tyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć						w cen- trum szkolenia		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
drugi	30	12		18					E	3
Ogółem	30	12		18					E-1	3

Treści kształcenia:

Budowa klasycznych i zintegrowanych instrumentów geodezyjnych. Klasyczne i elektroniczne systemy odczytowe wykorzystywane w teodolitach i tachimetrach.

Geodezyjne dalmierze optyczne i elektromagnetyczne. Zasady elektronicznych pomiarów odległości. Budowa i działanie dalmierzy wykorzystujących metodę impulsową, fazową i analizy sygnałów do pomiaru odległości. Zagadnienia oddziaływania atmosfery (temperatura, ciśnienie i wilgotność powietrza) na wykonywany pomiar odległości. Zagadnienia stałej dalmierza, błędów systematycznych i przypadkowych występujących przy pomiarach tymi dal-

mierzami jak również możliwości kontroli i eliminowania błędów systematycznych. Zagadnienia wykorzystywanego osprzętu (budowa przyrządów, termometry, barometry itd) w pomiarach dalmierzami. Pochyłomierze cieczowe odczytywane elektronicznie i ich wykorzystywanie do automatycznego uwzględniania wpływu nachylenia osi pionowej teodolitu / tachimetru. Występujące błędy instrumentalne i ich eliminowanie. Optyczne dalmierze interferencyjne. Pomiary interferometryczne i z echosonda.

Teodolity elektroniczne. Elektroniczne systemy pomiaru kątów. Teodolity, oprogramowanie teodolitów elektronicznych. Zintegrowane tachimetry elektroniczne. Oprogramowanie i funkcje tachimetrów. Budowa giroteodolitu i system pomiaru azymutów. Automatyczna rejestracja wyników. Tachimetry z systemami automatycznego naprowadzania na cel.

Niwelatory optyczne (klasyczne), laserowe i cyfrowe (budowa i działanie). Zasady pomiaru wysokości (różne rozwiązania) przy wykorzystaniu kamery CCD. Kodowe łąty pomiarowe. Oprogramowanie niwelatorów cyfrowych. Analiza błędów pomiarowych i możliwości ich eliminowania. Niwelatory z wirującą wiązką laserową (widzialna i niewidzialna), aliniometry laserowe wraz z ze sposobem centrowania wiązki laserowej. Łąty pomiarowe do niwelatorów cyfrowych. Oprogramowanie niwelatorów.

Efekty kształcenia :

Ma podstawową wiedzę o budowie i cyklu eksploatacji urządzeń i systemów pomiarowych wykorzystywanych w geodezji i kartografii.

Zna podstawowe metody, techniki, narzędzia i materiały stosowane przy rozwiązywaniu prostych zadań inżynierskich z zakresu **geodezji i kartografii**.

Posiada umiejętność poprawnej obsługi instrumentów elektronicznych w zakresie pomiaru, rejestracji i transmisji danych do/z komputera; wyznaczania błędów instrumentalnych oraz ich interpretacji; poprawnego uwzględnienia poprawek atmosferycznych i instrumentalnych; znajomości standardów do sprawdzania dokładności instrumentów pomiarowych.

6.2.3 Grupa treści kształcenia kierunkowego

C.III.1 GEOMATYKA

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dydak- tyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć						w cen- trum szkolenia		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
drugi	30	14		16					E	3
Ogółem	30	14		16					E- 1	3

Treści kształcenia:

Opis przestrzeni. Przestrzeń trójwymiarowa. Rola układu współrzędnych. Problem definicji i orientacji – geometria. Linia pionu, pole siły ciężkości, ruch obrotowy Ziemi. Odwzorowania mapowe. Metody pozyskiwania danych geodezyjnych. Metody teledetekcyjne i fotogrametryczne pozyskiwania danych. Przestrzeń dwuwymiarowa. Rola pomiarów szczegółowych w geodezji inżynierskiej. Błędy pomiarowe. Ocena wiarygodności wyników w oparciu o dokładność pomiarów. Mapy cyfrowe i analogowe. Rola kartografii i baz danych w geomatyce. Modelowanie przestrzeni geograficznej dla opracowań kartograficznych. Mapa jako środek przekazu informacji i model rzeczywistości przestrzennej.

Klasyfikacja map geograficznych według kryteriów: przeznaczenia, skali, treści, odniesienia treści w czasie, zasięgu terytorialnego, sposobu zapisu, rodzaju nośnika i sposobu użytkowania mapy. Współczesne rozumienie topografii terenu. Pojęcia: obiektu terenowego, obiektu topograficznego oraz danych topograficznych. Model pojęciowy topografii terenu. Elementy toponomastyki. Podstawowe cechy mapy topograficznej (osnowa geodezyjno- kartograficzna, zakres treści, system znaków). Szereg skalowy map topograficznych. Systemy podziału map na arkusze. Nomenklatura map. Międzynarodowy podział map na arkusze.

Podstawowe wiadomości o treści map topograficznych. Standardy map topograficznych. Układy współrzędnych stosowane na mapach topograficznych.

Współcześnie dostępne polskie mapy topograficzne: wojskowe mapy topograficzne w układzie „1942” (wydane przed 1997r.), szczegółowa mapa topograficzna kraju w skali 1:10000, mapy topograficzne do celów gospodarczych w układzie „1965”, nowa edycja cywilnych map topograficznych w skalach 1:10000 i 1:50000 w układzie „1992” i UTM. Wojskowe mapy topograficzne (szczególnie mapa topograficzna w serii M755 oraz JOG).

Ogólne założenia budowy bazy danych topograficznych, jej struktura i wizualizacja (VMap, BDOT10k)

Problemy generalizacji map topograficznych w różnych skalach.

Mapa topograficzna 1:10000 w standardzie BDOT. Współczesne wojskowe opracowania topograficzne. Standaryzacja map wojskowych NATO. Wojskowe mapy topograficzne w układzie UTM. Mapy wektorowe w standardzie NATO

Metody opracowania i wykorzystania map topograficznych analogowych i cyfrowych w postaci wektorowej. Metody aktualizacji map topograficznych. Mapy topograficzne a GIS.

Standaryzacja geodezyjnych układów odniesienia, elipsoid i siatek wojskowych. Układ meldunkowy MGRS, Georef. Definicja i znaczenie kierunków północy na mapach topograficznych

Efekty kształcenia:

Ma uporządkowaną, podbudowaną teoretycznie wiedzę ogólną obejmującą kluczowe zagadnienia z zakresu geodezji i kartografii: współczesne metody badania i modelowania kształtu i właściwości fizycznych Ziemi, obserwacji ich zmian w czasie oraz numerycznego opracowywania i prezentacji wyników pomiarów geodezyjnych, teledetekcyjnych i fotogrametrycznych, Ma podstawy do zrozumienia i stosowania zasad analitycznego opisu Ziemi w różnych działach geodezji i kartografii. Zna podstawowe metody, techniki, narzędzia i materiały stosowane przy pracy z mapami topograficznymi. Zna rodzaje tych map. Posiada informację na temat struktury oraz wykorzystania topograficznych baz danych zarówno cywilnych jak i wojskowych.

Zna budowę analogowych (cywilnych i wojskowych) opracowań kartograficznych. Posiada informację na temat elementów treści tych map oraz ich opisu pozaramkowego. Potrafi z niego korzystać. Umie i rozumie istotę układów współrzędnych stosowanych na polskich mapach topograficznych zarówno wojskowych jak i cywilnych. Zna budowę wojskowych systemów meldunkowych (MGRS, Georef). Potrafi odczytywać z mapy współrzędne w tych układach.

Rozumie sens i istotę generalizacji kartograficznej map (przejście między skalami). Zna serie standardowych map topograficznych w standardach NATO.

Zna kolejne etapy opracowania map topograficznych. Umie je zaimplementować i samodzielnie wykonać fragment mapy w specjalistycznym oprogramowaniu kartograficznym.

Potrafi posługiwać się technikami informacyjno- komunikacyjnymi, redagowania i opracowywania wojskowych map topograficznych i innych dokumentów graficznych z zastosowaniem narzędzi informatycznych

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dy- daktyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć						w tere- nie		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
trzeci	60	14	16	30					E	5
czwarty	60	14	16	30					E	4
Ogółem	120	28	32	60					E-2	9

Treści kształcenia:

Zadania geodezji jako nauki oraz jako dziedziny działalności inżynierskiej. Wprowadzenie do systemów odniesień przestrzennych (fizyczna powierzchnia Ziemi, geoida, elipsoida obrotowa i jej odwzorowanie na płaszczyznę). Powierzchnia ekwipotencjalna siły ciężkości Ziemi jako powierzchnia odniesienia pomiarów geodezyjnych.

Pomiary geodezyjne (ich istota, systematyka, narzędzia, technika pomiaru oraz wstępne opracowanie wyników). Osnowa geodezyjna: istota definicja i systematyka. Kąt poziomy i kąt pionowy oraz ich pomiar.

Rachunek współrzędnych na płaszczyźnie.

Błędy pomiarowe oraz ich klasyfikacja. Elementy teorii błędów: definicja pomiaru, pojęcie błędu średniego i wag, błąd średni funkcji. Istota wyrównania. Wyrównanie ciągu poligonowego i sieci poligonowej metodą przybliżoną.

Mapa wielkoskalowa (tradycyjna i współczesna) oraz proces jej tworzenia. Metodyka obliczania pola powierzchni.

Podstawy konstrukcji instrumentów geodezyjnych (teodolit, niwelator, tachimetr elektroniczny). Metody sprawdzania i rektyfikacji instrumentów.

Pomiary sytuacyjne – układy współrzędnych na płaszczyźnie, metody pomiarów kątów i długości. Metody pomiarów geodezyjnych dla wykonania mapy zasadniczej. Klasyfikacja szczegółów terenowych i przepisy techniczne dotyczące ich pomiaru. Projektowanie, zakładanie, pomiar i obliczenia osnów pomiarowych. Wpływ środowiska na wyniki pomiarów geodezyjnych, zjawisko refrakcji.

Pomiary wysokości – metoda niwelacji geometrycznej, niwelatory techniczne, sieci niwelacyjne, niwelacja trygonometryczna. Niwelacja techniczna reperów. Niwelacja trasy o możliwie dużych różnicach wysokości wraz z przekrojami poprzecznymi. Wykonanie rysunków profilu podłużnego i przekrojów poprzecznych. Wykonanie operatu pomiarowego.

Mapa sytuacyjno – wysokościowa Założenie, pomiar i wyrównanie osnowy pomiarowej dowiązanej do państwowej sieci geodezyjnej. Pomiar sytuacyjny i wysokościowy terenu. Pomiar wykonywany jest metodą biegunową bez rejestracji wyników tachimetrami elektronicznymi lub dalmierzami elektromagnetycznymi nasadzonymi na teodolit tradycyjny lub elektroniczny. Pomiary sytuacyjno-wysokościowe, tachimetria, automatyzacja pomiarów tachimetrycznych. Pomiary sytuacyjno-wysokościowe metodą GPS w trybie RTK. Sporządzenie operatu pomiarowego.

Niwelacja trygonometryczna w pomiarach szczegółowych. Wyznaczanie różnicy wysokości na podstawie długości skośnej i poziomej dla obserwacji jednostronnych z uwzględnieniem wpływu zakrzywienia powierzchni Ziemi i refrakcji. Wyznaczanie różnicy wysokości na podstawie obserwacji dwustronnych i synchronicznych. Analiza dokładności różnicy wysokości wyznaczonej metodą niwelacji trygonometrycznej. Sposoby wyznaczania współczynnika refrakcji. Sposoby wyznaczania wysokości niedostępnego punktu. Zastosowanie niwelacji trygonometrycznej do pomiarów osnów wysokościowych. Pomiary sytuacyjno-wysokościowe

metodą tachimetryczną i opracowanie map wielkoskalowych. Organizacja pomiaru tachimetrycznego. Zasady generalizacji szczegółów i rzeźby terenu przy pomiarze. Klasyczna i nowoczesna osnowa tachimetryczna (osnowa blokowa, swobodne stanowiska tachimetryczne). Tachimetry elektroniczne (rektyfikacja i zasada pomiaru tachimetrami elektronicznymi). Obliczenie współrzędnych x, y i wysokości H na podstawie pomiarów wykonanych tachimetrami elektronicznymi. Wzory na odległość poziomą i różnicę wysokości. Funkcje standardowe i programy specjalne tachimetrów elektronicznych. Analiza dokładności pomiarów tachimetrycznych. Technologie pomiaru sytuacyjno-wysokościowego oparte na kodowaniu w terenie.

Opracowanie mapy sytuacyjno-wysokościowej –, wykreślenie metodą tradycyjną i komputerową. Sporządzenie mapy zasadniczej, cyfrowej mapy w postaci wektorowej, mapy dla celów projektowych, mapy dla celów prawnych.

Osnovy szczegółowe. Powierzchniowe sieci kątowno-liniowe. Pomiary kątowe w sieciach powierzchniowych. Ocena dokładności pomiarów kierunków i kątów. Wyrównania stacyjne kierunków i kątów. Wzór Ferrero. Metodyka pomiarów liniowych w osnowach szczegółowych. Redukcje geometryczne i odwzorowawcze długości pomierzonych dalmierzem elektro-optycznym. Pomiary mimośrodowe. Poprawki mimośrodowe kierunków, kątów i długości. Analiza dokładności pomiarów mimośradowych. Opracowanie sieci geodezyjnej na płaszczyźnie Gaussa-Krügera. Transformacja Helmerta. Elementy projektowania sieci geodezyjnych. Analiza dokładności podstawowych konstrukcji geodezyjnych. Szczegółowe osnowy geodezyjne. Opracowanie wyników pomiarów.

Efekty kształcenia:

Zna podstawowe metody, techniki, narzędzia i materiały stosowane przy rozwiązywaniu prostych zadań inżynierskich z zakresu geodezji i kartografii.

Zna podstawowe zasady obsługi instrumentów elektronicznych w zakresie pomiaru, rejestracji i transmisji danych do/z komputera; organizacji i wykonywania prac związanych z pomiarami szczegółowymi na terenach o różnym pokryciu i użytkowaniu.

Potrafi dokonać identyfikacji i sformułować specyfikację prostych zadań inżynierskich o charakterze praktycznym, charakterystycznych dla pomiarów szczegółów terenowych.

C.III.4 ĆWICZENIA TERENOWE Z GEODEZYJNYCH POMIARÓW SZCZEGÓŁOWYCH

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć						Rygor dy- daktyczny	Punkty ECTS	
		w uczelni wg formy zajęć					w tere- nie			
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
Czwarty	30			30				30	Zo	3
Ogółem	30			30					Zo-1	3

Treści kształcenia:

Elementy terenoznawstwa. Podstawowe geodezyjne konstrukcje pomiarowe. Sprawdzenie i rektyfikacja instrumentów i przyrządów geodezyjnych w warunkach terenowych. Założenie, pomiar i sporządzenie operatu technicznego fragmentu sieci pomiarowej. Pomiary tachimetryczne. Wykonanie wycinka mapy metodą tachimetryczną.

Efekty kształcenia:

Doskonali umiejętności obsługi instrumentów elektronicznych w zakresie pomiaru, rejestracji i transmisji danych do/z komputera; organizacji i wykonywania prac związanych z pomiarami szczegółowymi na terenach o różnym pokryciu i użytkowaniu.

Potrafi ocenić przydatność rutynowych metod i narzędzi pomiarowych służących do rozwiązania prostego zadania inżynierskiego o charakterze praktycznym, charakterystycznego dla kierunku geodezja i kartografia oraz wybrać i zastosować właściwą metodę i narzędzia pomiarowe.

Potrafi współdziałać i pracować w grupie, przyjmując w niej różne role; ma świadomość odpowiedzialności za pracę własną oraz wykazuje gotowość podporządkowania się zasadom pracy w zespole i ponoszenia odpowiedzialności za wspólnie realizowane zadania.

Potrafi odpowiednio określić priorytety służące realizacji określonego przez siebie lub innych zadania.

C.III.5, C.III.6 GEODEZJA PODSTAWOWA I SATELITARNA

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dy- datyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć						w tere- nie		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
Trzeci	46	16	30						E	4
Czwarty	44	14	30						E	4
Ogółem	90	30	60						E -2	8

Treści kształcenia:

Transformacje układów współrzędnych. Elipsoida jako powierzchnia odniesienia. Układ współrzędnych na elipsoidzie – współrzędne geodezyjne, związki między współrzędnymi elipsoidalnymi a kartezjańskimi. Niebieski i ziemski system odniesienia – definicje i wzajemne związki. Zagadnienia geometryczne geodezji.

Definicje i klasyfikacja odwzorowań używanych w geodezji i kartografii, zniekształcenia odwzorowawcze.

Elementy astronomii geodezyjnej. Modele pola siły ciężkości Ziemi, elementy teorii potencjału, pole normalne siły ciężkości, zmiany pola siły ciężkości w czasie.

Systemy wysokości, metody pomiarów niwelacyjnych. Elementy grawimetrii geodezyjnej. Wyznaczanie figury Ziemi metodami grawimetrycznymi i astronomiczno-geodezyjnymi.

Podstawowe sieci geodezyjne – sieci zintegrowane, modernizacja sieci podstawowych w Polsce.

Efekty kształcenia:

Ma uporządkowaną, podbudowaną teoretycznie wiedzę ogólną obejmującą kluczowe zagadnienia z zakresu posługiwania się systemami odniesienia i układami współrzędnych stosowanymi w geodezji, geodynamice, geodezji satelitarnej i astronomii; wykonywania transformacji między układami; wykonywania pomiarów geodezyjnych na dużych obszarach; pozyskiwania, interpretacji oraz wykorzystywania danych znajdujących się w ośrodkach dokumentacji geodezyjnej.

Zna podstawowe metody, techniki, narzędzia i materiały stosowane przy rozwiązywaniu prostych zadań inżynierskich.

Potrafi posługiwać się technikami informacyjno- komunikacyjnymi właściwymi do realizacji zadań typowych dla działalności inżynierskiej.

Potrafi wykorzystać do formułowania i rozwiązywania zadań inżynierskich metody analityczne, symulacyjne oraz eksperymentalne.

C.III.7 ĆWICZENIA TERENOWE Z GEODEZJI PODSTAWOWEJ

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dy- dak- tyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć						w tere- nie		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
czwarty	16			16					Zo	3
Ogółem	16			16					Zo-1	3

Treści kształcenia:

Założenie, pomiar i sporządzenie operatu technicznego fragmentu poziomej osnowy szczegółowej i osnowy niwelacji precyzyjnej.

Wykonanie obserwacji i obliczeń dla przybliżonych wyznaczeń astronomiczno-geodezyjnych azymutu, szerokości i długości geograficznej.

Zakładanie osnów podstawowych i szczegółowych metodami pomiarów satelitarnych w systemie GPS. Prace geodezyjne związane z renowacją (i wznawianiem) osnów geodezyjnych.

Efekty kształcenia:

Doskonali umiejętności obsługi instrumentów elektronicznych w zakresie pomiaru, rejestracji i transmisji danych do/z komputera; organizacji i wykonywania prac związanych z pomiarami szczegółowymi na terenach o różnym pokryciu i użytkowaniu.

Potrafi ocenić przydatność rutynowych metod i narzędzi pomiarowych służących do rozwiązania prostego zadania inżynierskiego o charakterze praktycznym, charakterystycznego dla kierunku geodezja i kartografia oraz wybrać i zastosować właściwą metodę i narzędzia pomiarowe.

Potrafi współdziałać i pracować w grupie, przyjmując w niej różne role; ma świadomość odpowiedzialności za pracę własną oraz wykazuje gotowość podporządkowania się zasadom pracy w zespole i ponoszenia odpowiedzialności za wspólnie realizowane zadania.

Potrafi odpowiednio określić priorytety służące realizacji określonego przez siebie lub innych zadania.

C.III.8 TEORIA BŁĘDÓW

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dy- dak- tyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć						w tere- nie		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
drugi	30	14		16					Zo	3
Ogółem	30	14		16					Zo-1	3

Treści kształcenia:

Algebra macierzy – podstawowe działania, odwrotności nieosobliwych macierzy kwadratowych, układy równań liniowych o kwadratowej i nieosobliwej macierzy współczynników, uogólnione odwrotności macierzy i ich zastosowania do rozwiązywania układów równań, elementy analizy macierzowej.

Probabilistyczne podstawy teorii błędów pomiarów i metod wyrównania – zmienne losowe jednowymiarowe, wynik pomiaru jako zmienna losowa, typowe rozkłady zmiennych losowych, parametry opisowe zmiennych losowych, zmienne losowe wielowymiarowe, wektory losowe.

Efekty kształcenia:

Ma uporządkowaną, podbudowaną teoretycznie wiedzę ogólną obejmującą kluczowe zagadnienia z zakresu geodezji i kartografii: współczesne metody badania i modelowania kształtu i właściwości fizycznych Ziemi, obserwacji ich zmian w czasie oraz numerycznego opracowywania i prezentacji wyników pomiarów geodezyjnych, teledetekcyjnych i fotogrametrycznych.

Ma podstawy do zrozumienia i stosowania zasad analitycznego opisu Ziemi w różnych działach geodezji i kartografii. Posługiwanie się metodami wyrównania obserwacji geodezyjnych w stopniu umożliwiającym ich stosowanie w różnych działach geodezji i kartografii.

Zna podstawowe metody, techniki, narzędzia i materiały stosowane przy rozwiązywaniu prostych zadań inżynierskich z zakresu wykonywania pomiarów w geodezji i sposobu ich opracowania.

Posiada umiejętność poprawnej obsługi programów komputerowych w zakresie pomiaru, rejestracji i transmisji danych do/z komputera; wyznaczania błędów instrumentalnych oraz ich interpretacji; poprawnego uwzględnienia poprawek atmosferycznych i instrumentalnych; znajomości standardów do wyznaczania dokładności instrumentów pomiarowych, wyników pomiarów i dokładności prowadzonych obliczeń.

C.III.9, C.III.10 FOTOGRAMETRIA

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dydak- tyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć						w cen- trum szkolenia		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
trzeci	44	18		26					E	4

czwarty	46	16		18	12			P, E	4
Ogółem	90	34		44	12			E-2, P-1	8

Treści kształcenia:

Definicja fotogrametrii. Wykonywanie fotogrametrycznych zdjęć lotniczych i naziemnych.

Metody obserwacji i pomiarów na zdjęciach. Analityczne i analogowe opracowanie stereogramu. Technologie fotogrametryczne – ich zastosowania. Ortofotomapa, wykorzystanie Numerycznego Modelu Terenu (NMT). Metody numeryczne przetwarzania obrazów.

Fotogrametria cyfrowa, klasyfikacja tematyczna treści obrazów cyfrowych.

Efekty kształcenia:

Ma szczegółową wiedzę związaną z wybranymi zagadnieniami z zakresu teledetekcyjnych i fotogrametrycznych : metody opracowania wyników pomiarów geodezyjnych, obserwacji teledetekcyjnych i fotogrametrycznych oraz ich prezentacji, Stosowania nowoczesnych metod opracowywania zdjęć lotniczych i satelitarnych w celu uzyskania map i ich fotointerpretacji przy pomocy nowoczesnych narzędzi informatycznych.

Ma podstawową wiedzę o trendach rozwojowych z zakresu obserwacji fotogrametrycznych. Zna podstawowe metody, techniki, narzędzia i materiały stosowane przy rozwiązywaniu prostych zadań inżynierskich.

Potrafi posługiwać się technikami informacyjno- komunikacyjnymi właściwymi do realizacji zadań typowych dla działalności inżynierskiej w fotogrametrii.

C.III.11 PODSTAWY TELEDETEKCJI

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dydak- tyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć						w cen- trum szkolenia		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
drugi	44	18		26					E	4
Ogółem	44	18		26					E-1	4

Treści kształcenia:

Podstawy fizyczne teledetekcji. Zależności energetyczne w układzie Słońce – obiekt – urządzenie rejestrujące. Pasma pochłaniania promieniowania, okna atmosferyczne stosowane w teledetekcji. Charakterystyki spektralne obiektów – metody pomiaru, krzywe spektralne typowych obiektów, znaczenie charakterystyk spektralnych w teledetekcji.

Fotograficzne metody rejestracji. Metody i zasady fotointerpretacji. Skanery. Zobrazowania radarowe. Zdjęcia satelitarne. Zastosowania teledetekcji.

Efekty kształcenia:

Ma szczegółową wiedzę związaną z wybranymi zagadnieniami z zakresu teledetekcji: metody opracowania wyników pomiarów geodezyjnych, obserwacji teledetekcyjnych i fotogrametrycznych oraz ich prezentacji, Stosowania nowoczesnych metod opracowywania zdjęć lotniczych i satelitarnych w celu uzyskania map i ich fotointerpretacji przy pomocy nowoczesnych narzędzi informatycznych.

Ma podstawową wiedzę o trendach rozwojowych z zakresu obserwacji teledetekcyjnych. Zna podstawowe metody, techniki, narzędzia i materiały stosowane przy rozwiązywaniu prostych zadań inżynierskich.

Potrafi posługiwać się technikami informacyjno- komunikacyjnymi właściwymi do realizacji zadań typowych dla działalności inżynierskiej w teledetekcji.

B.III.12 KARTOGRAFIA MATEMATYCZNA

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dy- dak- tyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć						w cen- trum szkole- nia		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
trzeci	30	14		16					Zo	4
Ogółem	30	14		16					Zo-1	4

Treści kształcenia:

Matematyczne podstawy opracowania map. Zasady definiowania odwzorowań kartograficznych. Koncepcje, funkcje i formy mapy. Zasady redagowania i opracowywania treści map. Modelowanie przestrzeni geograficznej w opracowaniach kartograficznych. Specyfika i etapy tworzenia map. Nazewnictwo geograficzne. Znaczenie map tematycznych. Klasyfikowanie obiektów stanowiących zakres treści mapy tematycznej. Określanie relacji zachodzących między klasami obiektów. Zmienne graficzne i ich znaczenie w projektowaniu systemu znaków kartograficznych. Skale pomiarowe w kartografii (nominalna, klasyfikacyjna, rangowa, interwałowa, ilorazowa).

Efekty kształcenia:

Ma podstawową wiedzę o trendach rozwojowych z zakresu redagowania i opracowywania map z zastosowaniem narzędzi informatycznych.

Zna podstawowe metody, prezentacji danych przestrzennych i wizualizacji kartograficznej stosowanych w opracowaniach ogólnogeograficznych i tematycznych.

Ma podstawową wiedzę dotyczącą zarządzania, w tym zarządzania jakością i prowadzenia działalności w zakresie wykonywania opracowań kartograficznych i usług poligraficznych.

Ma podstawową wiedzę o trendach rozwojowych zaawansowanych cyfrowych technologii kartograficznych poligraficznej

Posiada umiejętność stosowania metody statystycznego przetwarzania danych przestrzennych i ich graficznego przedstawiania na mapach oraz narzędzi informatycznych w redagowaniu i opracowywaniu map.

B.III.13 SYSTEMY INFORMACJI PRZESTRZENNEJ

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dydak- tyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć						w cen- trum szkolenia		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
czwarty	46	14		20	12				E, P	4
Ogółem	46	14		20	12				E-1 P-1	4

Treści kształcenia:

Podstawowe pojęcia z zakresu systemów informacji przestrzennej (SIP/GIS) Podział systemów informacji przestrzennej: GIS, LIS (SIT). SIP na tle innych systemów informacyjnych. Części składowe SIP. Funkcjonalne podejście do SIP. Bazy danych przestrzennych – typy, część geometryczna i opisowa.

Cyfrowa (wielkoskalowa) podstawowa mapa wektorowa jako podstawowy komponent SIT. Podstawy prawne zapewniające aktualność danych. Podstawowe kryteria podziału danych: dane przestrzenne i opisowe, dane rastrowe i wektorowe. Podstawowe modele danych przestrzennych. Zasady prezentacji graficznej. Charakterystyka danych wektorowych i rastrowych. Podstawowe informacje o rastrach: rozdzielczość, sposób zapisu, kompresja, skanowanie, kalibracja. Sposoby zapisu lokalizacji rastrów. Organizacja danych przestrzennych. Prostokąty ograniczające. Indeksowanie przestrzenne Quadtree i R-tree.

Metody pozyskiwania danych: pomiar bezpośredni (kodowanie pomiarów terenowych), metody fotogrametrii i teledetekcji, wektoryzacja, digitalizacja, materiały archiwalne, wymiana danych. Zarządzanie danymi SIT, podstawowe pola wykorzystania danych numerycznych, analizy danych. Mechanizm matematyczny analizy danych. Numeryczny model terenu (NMT) i jego wykorzystanie.

Podstawowe pojęcia dotyczące infrastruktury danych przestrzennych (ang. SDI - Spatial Data Infrastructure). Standardy, normy i przepisy związane z SDI (ISO, OGC, INSPIRE itp). Technologie wykorzystywane w budowie SDI. Infrastruktura danych przestrzennych w Polsce i na świecie.

Przegląd wybranych referencyjnych baz danych przestrzennych istotnych dla SDI w Polsce (BDOO, BDOT10K, VMap, PRG, PRNG, itp.)

Metody projektowania i eksploatacji baz danych. Wizualizacja danych. Mapy a bazy danych i systemy informacji przestrzennej. Zakres pojęcia model. Model – obraz rzeczywistości, model (postać) danych. Modelowanie zjawisk. Analizy przestrzenne – analiza przydatności terenu, tablice decyzyjne. Decyzje i cele wykorzystywania SIP/GIS.

Efekty kształcenia:

Ma uporządkowaną, podbudowaną teoretycznie wiedzę ogólną obejmującą kluczowe zagadnienia z zakresu: standardów i technologii tworzenia infrastruktury danych przestrzennych na poziomie krajowym i regionalnym.

Ma podstawy do zrozumienia i stosowania krajowych referencyjnych zasobów danych przestrzennych.

Zna podstawowe metody, techniki, narzędzia i materiały stosowane przy rozwiązywaniu prostych zadań inżynierskich z zakresu przetwarzania danych geometrycznych w systemach informacji przestrzennej.

Posiada umiejętność pozyskiwania i aktualizacji danych SIP; wykorzystywania danych z zakresu informacji przestrzennej w geodezji i kartografii.

Posiada umiejętność poprawnej obsługi programów komputerowych w zakresie związanej z przetwarzaniem danych geometrycznych w systemach informacji przestrzennej.

C.III.14 TOPOGRAFIA

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dydak- tyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć						w terenie		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
trzeci	60	14	12	22	12				P, E	6
Ogółem	60	14	12	22	12				P-1, E-1	6

Treści kształcenia:

Charakterystyka i klasyfikacja map topograficznych. Modelowanie przestrzeni geograficznej dla opracowań kartograficznych. Mapa jako środek przekazu informacji i model rzeczywistości przestrzennej. Klasyfikacja map geograficznych według kryteriów: przeznaczenia, skali, treści, odniesienia treści w czasie, zasięgu terytorialnego, sposobu zapisu, rodzaju nośnika i sposobu użytkowania mapy. Pojęcia: obiektu terenowego, obiektu topograficznego oraz danych topograficznych.

Układy i siatki współrzędnych na mapach topograficznych. Współcześnie dostępne polskie mapy topograficzne: wojskowe mapy topograficzne w układzie 1942” (wydane przed 1997r.), szczegółowa mapa topograficzna kraju w skali 1:10000, mapy topograficzne do celów gospodarczych w układzie 1965”, nowa edycja cywilnych map topograficznych w skalach 1:10000 i 1:50000 w układzie 1992. Omówienie sposobu podziału arkuszowego przedstawionych map topograficznych.

Wykorzystywane w Polsce i poza jej granicami mapy topograficzne. Szczegółowe omówienie treści map topograficznych wydawanych przez Szefostwo Geografii Wojskowej oraz GUGiK. Porównanie ich z mapami topograficznymi opracowywanymi w innych państwach (USA, Niemcy Czechy). Szczegółowe omówienie elementów treści map topograficznych oraz opisu pozaramkowego prezentowanych map topograficznych. Omówienie opisów charakteryzujących obiekty znajdujące się na mapach topograficznych serii M755 i JOG. Dokładność map topograficznych i omówienie czynników wpływających na tą dokładność.

Kartometria. Metody pomiaru odległości, powierzchni oraz wyznaczanie stref widoczności na mapach topograficznych.

Cyfrowa mapa topograficzna. Omówienie map topograficznych w formie cyfrowej (rastrowej i wektorowej). Sposób zapisu obiektów topograficznych w bazie danych. Omówienie schematów baz danych stosowanych w Bazie Danych Obiektów Topograficznych i Mapie Wektorowej Poziomu 2.

Rzeźba terenu. Przedstawienie rzeźby na mapach topograficznych. Metody przedstawiania rzeźby terenu na mapach. Istota metody warstwicowej. Numeryczny model terenu - omówienie rodzajów i typów. Formaty zapisu i sposoby wykorzystania numerycznych modeli terenu (generowanie stref zalewowych, map spadków itp). Zalety i wady tego typu danych.

Metody oraz ogólne zasady opracowania map topograficznych. Metody opracowania i wykorzystania map topograficznych analogowych i cyfrowych w postaci wektorowej. Dokładność pozyskanych danych. Wiarygodność informacji zawartych na mapach.

Redakcja map i ich przygotowanie do druku. Zasady ogólne redakcji map. Prace redakcyjno - przygotowawcze, opracowanie oryginału redakcyjnego (pierworysu mapy). Opracowanie nazewnictwa i opisu mapy. Opracowanie redakcyjne elementów treści mapy i metryki mapy. Uzgodnienie styków (generalizacja). Przygotowanie mapy do reprodukcji. Opracowanie mapy topograficznej w skali 1:10 000 w standardzie BDOT10k.

Efekty kształcenia:

Zna pojęcie obiektu terenowego i topograficznego. Zna rodzaje i przeznaczenie różnych map topograficznych w różnych skalach. Potrafi czytać i poprawnie interpretować treść map topograficznych (łącznie z opisami obiektów znajdujących się na mapie serii M755 i JOG). Zna system oznaczania serii map topograficznych. Zna i umie praktycznie wykorzystać różne metody pomiarów na mapach topograficznych.

Potrafi oszacować dokładność wniesienia elementów treści map. Potrafi oszacować dokładność odczytywania współrzędnych i pomiaru odległości różnymi przyrządami.

Zna szczegółowo opis pozaramkowy różnych map topograficznych i potrafi z niego korzystać w praktyce.

Zna i potrafi dokonać opracowania mapy topograficznej w różnych skalach. Potrafi wykorzystać do tego celu specjalistyczne oprogramowanie kartograficzne.

Szczegółowo zna stosowane w NATO systemy meldunkowe (Georef, MGRS). Potrafi transformować współrzędne z układu UTM do systemów meldunkowych (dla dowolnych współrzędnych).

C.III.15 WYBRANE ELEMENTY HYDROMETEOROLOGII

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dydak- tyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć						w cen- trum szkolenia		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
trzeci	46	30	16						Zo	3
Ogółem	46	30	16						Zo-1	3

Treści kształcenia

Przedmiot i zadania klimatologii. Pojęcie klimatu. Klimaty kuli ziemskiej. Podstawowe procesy klimatotwórcze. Geograficzne czynniki kształtujące klimat. Klimat Polski. Wpływ czynników antropogenicznych na zmiany klimatu.

Atmosfera ziemiska i jej opis. Powstawanie chmur i opadów atmosferycznych. Cyrkulacja w atmosferze. Fronty atmosferyczne. Układy baryczne. Elementy meteorologiczne opisujące stan atmosfery. Sieć pomiarów meteorologicznych i hydrologicznych w Polsce. Szyfrowanie danych meteorologicznych. Globalna sieć wymiany danych meteorologicznych. Metody teledetekcyjnego badania atmosfery. Hydrometeorologiczne zabezpieczenie działań wojsk.

Efekty kształcenia:

Ma szczegółową wiedzę związaną fizyką atmosfery, klimatologią, hydrologią oraz numerycznym prognozowaniem pogody.

Potrafi zaprojektować oraz zrealizować szczegółowe zadanie pomiarowe z zakresu bezpośrednich i teledetekcyjnych pomiarów meteorologicznych.

6.2.4 Moduły specjalistyczne (kierunek: Geoinformatyka)

C.IV.1 GEODEZYJNE POMIARY SPECJALNE

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dydak- tyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć						w cen- trum szkolenia		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
czwarty	44	14		18	12				PE	4
Ogółem	30	14		16					P-1, E-1	4

Treści kształcenia

Omówienie i przedstawienie pomiarów metodami stolikowymi, analogowe metody wyznaczania kierunków i pozycji, sieci liniowo-kątowe oraz wyznaczanie punktów niedostępnych metodami analogowymi. Zapoznanie studentów z technikami geodezyjnymi nie wymagającymi zastosowania elektronicznej techniki pomiarowej.

Efekty kształcenia:

Posiada wiedzę i umiejętności niezbędne do rozwiązywania zadań i wykonywania pomiarów przy zastosowaniu analogowych przyrządów geodezyjnych.

C.IV.2 KARTOGRAFIA TOPOGRAFICZNA

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dydak- tyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć						w cen- trum szkolenia JW		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
piąty	44	14		18	12				P, E	5
Ogółem	44	14		18	12				P-1, E-1	5

Treści kształcenia:

Zarys rozwoju kartografii topograficznej. Cechy i klasyfikacja map geograficznych. Podstawy grafiki map. Kartograficzne metody prezentacji. Pojęcie i zasady generalizacji kartograficznej. Generalizacja poszczególnych elementów treści mapy.

Ogólne i szczegółowe zasady redagowania map topograficznych i tematycznych. Aktualne technologie i techniki opracowania oryginałów redakcyjnych oraz oryginałów wydawniczych map. Wykorzystanie techniki komputerowej w kartografii. Kartograficzne środki wyrazu i kartograficzne metody prezentacji.

Podstawowe informatyczne systemy kartograficzne. Pozyskiwanie i przetwarzanie danych w kartografii. Bazy danych topograficznych. Nazewnictwo geograficzne. Generalizacja kartograficzna.

Wizualizacja kartograficzna. Zasady generowania wizualizacji kartograficznej z bazy danych topograficznych do postaci zredagowanej mapy.

Zasady projektowania znaków kartograficznych. Pojęcie asocjatywności, czytelności, rozłączności znaków kartograficznych na mapach topograficznych.

Pojęcie semiotyka i syntaktyki znaków kartograficznych na wojskowych mapach topograficznych na przestrzeni dziejów.

Kartografia cyfrowa. Automatyzacja procesu opracowania i wydawania opracowań specjalnych. Technologia wytwarzania opracowań specjalnych. Kartografia mobilna.

Omówienie zasad opracowania mapy topograficznej serii M755.

Efekty kształcenia:

Ma szczegółową wiedzę związaną z wybranymi zagadnieniami z zakresu redagowania i opracowywania map topograficznych i innych dokumentów graficznych z zastosowaniem narzędzi informatycznych.

Zna i umie wykorzystać w praktyce kartograficzne środki wyrazu i metody prezentacji kartograficznej. Umie przeprowadzić proces generalizacji kartograficznej wykorzystując do tego celu różne metody, sposoby i narzędzia. Potrafi opracować mapę serii M755.

Potrafi pozyskiwać informacje z literatury, baz danych oraz innych, właściwie dobranych źródeł. Potrafi integrować uzyskane informacje, dokonywać ich interpretacji, a także wyciągać wnioski oraz formułować i uzasadniać opinie w zakresie nowych technologii opracowania map topograficznych.

Potrafi posługiwać się technikami informacyjno- komunikacyjnymi właściwymi do realizacji zadań typowych dla działalności inżynierskiej w kartografii.

C.IV.3 WOJSKOWE BAZY DANYCH TOPOGRAFICZNYCH

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć						Rygor dydak- tyczny	Punkty ECTS	
		w uczelni wg formy zajęć								w terenie
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
piąty	76	20		28	12	16		E, P	6	
Ogółem	76	20		28	12	16		E-1, P-1	6	

Treści kształcenia:

Zarys teorii systemów informacyjnych. Pozyskiwanie i przetwarzanie danych o terenie. Udostępnianie informacji. Podstawowe pojęcia dotyczące infrastruktury danych przestrzennych (ang. SDI - Spatial Data Infrastructure). Standardy, normy i przepisy związane z SDI (ISO, OGC, INSPIRE itp). Technologie wykorzystywane w budowie SDI. Infrastruktura danych przestrzennych w Polsce i na świecie. Bazy danych topograficznych jako bazy referencyjne, cechy baz danych topograficznych. Model pojęciowy cywilnej bazy TBD i wojskowej Vmap. Przegląd wybranych referencyjnych baz danych przestrzennych istotnych dla SDI w Polsce (BDOO, BDOT10K, VMap, PRG, PRNG, itp.) Cyfrowe opracowania topograficzne – ogólna charakterystyka. Cywilne i wojskowe mapy wektorowe – modele, struktury, zasady kodowania, formaty zapisu i wymiany danych. Baza Danych Topograficznych – modele, struktury, zasady kodowania, formaty zapisu i wymiany danych. Zasady kompletowania, kontroli i przyjmowania dokumentacji z powstałej w wyniku opracowania baz danych topograficznych do zasobów geodezyjnych i kartograficznych. Systemy produkcji map topograficznych - generowanie map topograficznych z baz danych topograficznych.

Efekty kształcenia:

Ma uporządkowaną, podbudowaną teoretycznie wiedzę ogólną obejmującą kluczowe zagadnienia z zakresu struktury bazy danych topograficznych.

Zna podstawowe metody, techniki, narzędzia i materiały stosowane do opracowania treści baz danych topograficznych.

Zna podstawowe metody, techniki, narzędzia i materiały stosowane przy rozwiązywaniu prostych zadań inżynierskich z zakresu przetwarzania danych geometrycznych w bazie danych topograficznych.

Potrafi posługiwać się technikami informacyjno - komunikacyjnymi właściwymi do technologii komputerowego opracowania map na podstawie wykorzystania baz danych topograficznych.

Potrafi współdziałać i pracować w grupie, przyjmując w niej różne role; ma świadomość odpowiedzialności za pracę własną oraz wykazuje gotowość podporządkowania się zasadom pracy w zespole i ponoszenia odpowiedzialności za wspólnie realizowane zadania.

Potrafi odpowiednio określić priorytety służące realizacji określonego przez siebie lub innych zadania z zakresu opracowania treści map topograficznych z informacji zawartych w w bazie danych topograficznych.

C.IV.4 REDAKCJA I REPRODUKCJA MAP

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dydak- tyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć						w cen- trum szkolenia JW		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
piąty	60	12		20	12	16			P, Zo	5
Ogółem	60	12		20	12	16			P-1, Zo-1	5

Treści kształcenia:

Zasady konstrukcji arkuszy map. Podstawy grafiki map. Kartograficzne metody prezentacji. Zasady redagowania map kartograficznych i tematycznych.

Aktualne technologie i techniki opracowania oryginałów redakcyjnych oraz wydawniczych map. Wykorzystanie techniki komputerowej w kartografii. Grafika komputerowa w zastosowaniach geodezyjno- kartograficznych.

Reprodukcja kartograficzna a poligrafia. Techniki i procesy reprodukcyjne. Technika rastrowa i jej wykorzystanie w poligrafii i kartografii. Podstawowe techniki i technologie druku map.

Pojęcie kartograficznego systemu cyfrowego • Przegląd cyfrowych systemów produkcji map • Cyfrowy system produkcji map oparty o GEOMEDIA • Cyfrowy system produkcji map PLTS (ESRI) • Cyfrowe systemy zarządzania barwą w produkcji map • Cyfrowe systemy kontroli jakości produkcji map • Wyjścia z cyfrowych systemów produkcji map.

Aktualne tendencje w poligrafii i reprodukcji kartograficznej. Zasady opracowania mapy topograficznej serii M755.

Efekty kształcenia:

Potrafi redagować i opracowywać mapy z zastosowaniem narzędzi informatycznych.

Potrafi dokonać identyfikacji i sformułować specyfikację prostych zadań inżynierskich o charakterze praktycznym, charakterystycznych dla opracowania oryginałów redakcyjnych oraz wydawniczych map.

Potrafi posługiwać się technikami informacyjno- komunikacyjnymi właściwymi przy wykonywaniu zobrazowań terenu, redagowania i opracowywania wojskowych map topograficznych i innych dokumentów graficznych z zastosowaniem narzędzi informatycznych oraz stosować nowoczesne metody opracowywania opracowania oryginałów redakcyjnych oraz wydawniczych map

Potrafi współdziałać i pracować w grupie, przyjmując w niej różne role; ma świadomość odpowiedzialności za pracę własną oraz wykazuje gotowość podporządkowania się zasadom pracy w zespole i ponoszenia odpowiedzialności za wspólnie realizowane zadania.

Potrafi odpowiednio określić priorytety służące realizacji określonego przez siebie lub innych zadania z zakresu opracowania treści map topograficznych lub specjalnych.

C.IV.5 RACHUNEK WYRÓWNAWCZY

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dydak- tyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć						w cen- trum szkolenia		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
drugi	60	20	30	10					E	5
Ogółem	60	20	30	10					E-1	5

Treści kształcenia:

Elementy wnioskowania statystycznego w rachunku wyrównawczym – estymacja punktowa, estymacja punktowa metodą najmniejszych kwadratów, estymacja przedziałowa. Model macierzy kowariancji w rachunku wyrównawczym – współczynnik wariancji, macierz kofaktorów, macierz wag, zasady propagacji.

Metody wyrównania obserwacji geodezyjnych i analizy dokładności – metoda parametryczna, metoda warunkowa. Mieszane metody wyrównania – metoda parametryczna z warunkami wiążącymi parametry, metoda warunkowa z parametrami. Wyrównanie obserwacji zależnych.

Efekty kształcenia:

Ma uporządkowaną, podbudowaną teoretycznie wiedzę ogólną obejmującą kluczowe zagadnienia z zakresu geodezji i kartografii: współczesne metody badania i modelowania kształtu i właściwości fizycznych Ziemi, obserwacji ich zmian w czasie oraz numerycznego opracowywania i prezentacji wyników pomiarów geodezyjnych, teledetekcyjnych i fotogrametrycznych.

Ma podstawy do zrozumienia i stosowania zasad analitycznego opisu Ziemi w różnych działach geodezji i kartografii. Posługiwanie się metodami wyrównania obserwacji geodezyjnych w stopniu umożliwiającym ich stosowanie w różnych działach geodezji i kartografii.

Zna podstawowe metody, techniki, narzędzia i materiały stosowane przy rozwiązywaniu prostych zadań inżynierskich z zakresu wykonywania pomiarów w geodezji i sposobu ich opracowania.

Posiada umiejętność poprawnej obsługi programów komputerowych w zakresie pomiaru, rejestracji i transmisji danych do/z komputera; wyznaczania błędów instrumentalnych oraz ich interpretacji; poprawnego uwzględnienia poprawek atmosferycznych i instrumentalnych; znajomości standardów do wyznaczania dokładności instrumentów pomiarowych, wyników pomiarów i dokładności prowadzonych obliczeń.

C.IV.6**KARTOGRAFIA OGÓLNA**

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dy- dak- tyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć						w cen- trum szkole- nia		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
piąty	44	14		18	12				Zo, P	5
Ogółem	44	14		18	12				Zo-1, P-1	5

Treści kształcenia:

Koncepcje, funkcje i formy mapy. Zasady redagowania i opracowywania treści map. Modelowanie przestrzeni geograficznej w opracowaniach kartograficznych. Specyfika i etapy tworzenia map. Nazewnictwo geograficzne. Znaczenie map tematycznych. Klasyfikowanie obiektów stanowiących zakres treści mapy tematycznej. Określanie relacji zachodzących między klasami obiektów. Zmienne graficzne i ich znaczenie w projektowaniu systemu znaków kartograficznych. Skale pomiarowe w kartografii (nominalna, klasyfikacyjna, rangowa, interwałowa, ilorazowa).

Klasyfikacje metod prezentacji kartograficznej. Metody jakościowe (sygnaturowa, zasięgów, chorochromatyczna). Metody ilościowe (kartogramiczna, kartodiagramiczna, kropkowa, izolunii). Prezentacje dynamiczne. Zasady opracowania map statystycznych. Mapy tematyczne w Systemach Informacji Geograficznej. Kartografia cyfrowa, automatyzacja procesu opracowania i wydawania map, reprodukcja map. Generalizacja kartograficzna w sensie ilościowym i jakościowym.

Statystyczne metody przetwarzania danych przestrzennych. Kartograficzne aspekty Systemu Informacji Przestrzennej (SIP) (GIS – Geographic Information System).

Kartografia cyfrowa. Pojęcie kartograficznego systemu cyfrowego. Przegląd cyfrowych systemów produkcji map. Automatyzacja procesu opracowania i wydawania map. Technologia wytwarzania map.

Efekty kształcenia:

Ma podstawową wiedzę o trendach rozwojowych z zakresu redagowania i opracowywania map z zastosowaniem narzędzi informatycznych.

Zna podstawowe metody, prezentacji danych przestrzennych i wizualizacji kartograficznej stosowanych w opracowaniach ogólnogeograficznych i tematycznych.

Ma podstawową wiedzę dotyczącą zarządzania, w tym zarządzania jakością i prowadzenia działalności w zakresie wykonywania opracowań kartograficznych i usług poligraficznych.

Ma podstawową wiedzę o trendach rozwojowych zaawansowanych cyfrowych technologii kartograficznych poligraficznej

Posiada umiejętność stosowania metody statystycznego przetwarzania danych przestrzennych i ich graficznego przedstawiania na mapach oraz narzędzi informatycznych w redagowaniu i opracowywaniu map.

C.IV.7 WOJSKOWA ANALIZA TERENU

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dy- daktyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć						w cen- trum szkolenia		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
szósty	60	12		20	12	16			P, E	7
Ogółem	60	16		20	12	16			P-1, E-1	7

Treści kształcenia:

Systemy informacji o terenie. Modele numeryczne w systemach informacji o terenie. Rodzaje, cech i struktura danych w systemach informacji o terenie. Zasady zbierania, analizy, oceny przechowywania i aktualizacji informacji o terenie w bazach w postaci cyfrowej lub analogowej. Wybór i łączenie szacowanych danych i informacji oraz ich interpretacja w połączeniu z określonymi czynnikami wojskowymi i warunkami pogodowymi. Określanie wpływu terenu na planowane misje i operacje wojskowe. Zabezpieczenie opracowań pochodzących z analizy terenu w trakcie podejmowania decyzji. Opracowanie analizy terenu jako wsparcie działania systemów telekomunikacyjnych, uderzeń ognia, rozpoznania, kierowania i kontroli oraz innych systemów wojskowych. Realizacja analiz związanych z modelowaniem 3D dla NMT i NMPT.

Efekty kształcenia:

Potrafi planować i przeprowadzać eksperymenty, w tym pomiary i symulacje komputerowe, interpretować uzyskane wyniki i wyciągać wnioski z zastosowania nowoczesnych metod opracowywania zdjęć lotniczych i satelitarnych i analiz GIS w celu taktycznej oceny terenu przy pomocy nowoczesnych narzędzi informatycznych na dowolny obszar.

Potrafi wykonać analizę terenu przy wykorzystaniu standardowych i niestandardowych danych i narzędzi informatycznych na dowolny obszar.

Potrafi dokonać krytycznej analizy sposobu funkcjonowania i ocenić - zwłaszcza w powiązaniu z terenem - istniejące rozwiązania techniczne, w szczególności urządzenia, obiekty, systemy pomiarowe, procesy, usługi geodezyjno-kartograficzne wykorzystywane w procesie oceny terenu.

Potrafi dokonać identyfikacji i sformułować specyfikację prostych zadań inżynierskich o charakterze praktycznym, charakterystycznych dla analizy terenu.

C.IV.8 ĆWICZENIA TERENOWE Z TOPOGRAFII

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć						Rygor dydak- tyczny	Punkty ECTS	
		w uczelni wg formy zajęć								w terenie
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
szósty	60			60				60	Zo	6
Ogółem	60			60				60	Zo-1	6

Treści kształcenia:

Elementy terenoznawstwa. Elementy interpretacji zobrażeń lotniczych i satelitarnych. Podstawowe geodezyjne konstrukcje pomiarowe przy sporządzaniu i aktualizacji wojskowych map topograficznych.

Założenie, pomiar i sporządzenie operatu technicznego fragmentu aktualizowanej mapy. Zasady zbierania, dokumentowania, przetwarzania oraz analizy i oceny przechowywania i aktualizowania informacji o terenie w bazach w postaci cyfrowej lub analogowej. Wykorzystanie informacji zawartych w Systemach Informacji Geograficznej dla potrzeb topograficznych. Opracowanie wskazanego obszaru mapy topograficznej przy wykorzystaniu ortofotomapy oraz pomiarów terenowych.

Efekty kształcenia:

Zna podstawowe metody, techniki, narzędzia i materiały stosowane przy rozwiązywaniu prostych zadań inżynierskich z pomiarów i opracowania treści map topograficznych.

Zna podstawowe zasady obsługi instrumentów elektronicznych w zakresie pomiaru, rejestracji i transmisji danych do/z komputera; organizacji i wykonywania prac związanych z pomiarami szczegółowymi na terenach o różnym pokryciu i użytkowaniu.

Potrafi dokonać identyfikacji i sformułować specyfikację prostych zadań inżynierskich o charakterze praktycznym, charakterystycznych dla pomiarów topograficznych.

Potrafi posługiwać się technikami informacyjno- komunikacyjnymi właściwymi przy wykonywaniu pomiarów topograficznych, redagowania i opracowywania wojskowych map topograficznych i innych dokumentów graficznych z zastosowaniem narzędzi informatycznych.

Potrafi współdziałać i pracować w grupie, przyjmując w niej różne role; ma świadomość odpowiedzialności za pracę własną oraz wykazuje gotowość podporządkowania się zasadom pracy w zespole i ponoszenia odpowiedzialności za wspólnie realizowane zadania.

Potrafi odpowiednio określić priorytety służące realizacji określonego przez siebie lub innych zadania z zakresu pomiarów i opracowania treści map topograficznych.

C.IV.9 GEODEZJA INŻYNIERYJNA

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dy- daktyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć						w cen- trum szkolenia		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
szósty	76	20	20	24	12				E, P	7
Ogółem	76	20	20	24	12				E-1, P-1	7

Treści kształcenia:

Klasyfikacja zadań z zakresu geodezji inżynierskiej i miejskiej. Prace geodezyjne wykonywane na etapie przygotowania do opracowania projektu budowy.

Mapy do projektowania – mapy topograficzne, zasadnicze, pochodne i tematyczne. Numeryczne modele terenu, aktualizacja mapy zasadniczej. Zasady aktualizacji map zasadniczych i tworzenia map do celów prawnych. Mapy miejskie – zasadnicze mapy miast, mapy pochodne i tematyczne, aktualizacja mapy zasadniczej.

Pomiary uzupełniające dla potrzeb projektowych (profile terenowe, pomiary cieków wodnych, pomiary odkrywek geologicznych).

Geodezyjna realizacja procesów inwestycyjnych. Analiza dokumentacji projektowej oraz geodezyjne opracowanie projektu. Zasady ustalania wymaganej dokładności realizacji obiektu dla zadanej tolerancji budowlanej.

Opracowanie projektu osnowy realizacyjnej i zasad tyczenia lokalizacyjnego, tyczenia szczegółowego i wykonywania pomiarów inwentaryzacyjno – kontrolnych. przygotowanie szkiców dokumentacyjnych i realizacyjnych.

Analiza dokładności osnów realizacyjnych i konstrukcji tyczenia. Inwentaryzacja urządzeń podziemnych i zawiadywanie informacją o tych urządzeniach.

Pomiary inwentaryzacyjne na potrzeby budownictwa. Badanie odkształceń i wyznaczanie przemieszczeń w trakcie budowy.

Geodezyjne opracowanie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszarów miejskich oraz innych dokumentów planistycznych.

Efekty kształcenia:

Zna podstawowe metody, techniki, narzędzia i materiały stosowane przy rozwiązywaniu prostych zadań inżynierskich z zakresu wykonywania pomiarów oraz podstawowych prac geodezyjnych niezbędnych dla planowania i realizacji inwestycji.

Potrafi ocenić przydatność rutynowych metod i narzędzi pomiarowych służących do rozwiązania prostego zadania inżynierskiego o charakterze praktycznym, charakterystycznego dla kierunku geodezja i kartografia oraz wybrać i zastosować właściwą metodę i narzędzia pomiarowe.

Potrafi współdziałać i pracować w grupie, przyjmując w niej różne role; ma świadomość odpowiedzialności za pracę własną oraz wykazuje gotowość podporządkowania się zasadom pracy w zespole i ponoszenia odpowiedzialności za wspólnie realizowane zadania.

Potrafi odpowiednio określić priorytety służące realizacji określonego przez siebie lub innych zadania.

C.IV.10 KATASTER I GOSPODARKA NIERUCHOMOŚCIAMI

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dydak- tyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć						w cen- trum szkolenia		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
szósty	44	18	14		12				P, E	6
Ogółem	44	18	12		14				E-1, P-1	6

Treści kształcenia:

Pojęcie nieruchomości. Gospodarstwa rolne. Ewidencja gruntów i budynków – katastru nieruchomości.

Podstawy prawne funkcjonowania katastru, organy prowadzące kataster w Polsce. Jednostki katastralne. Podmioty i przedmioty w katastrze – zbiory informacji o podmiotach i przedmiotach.

Systematyka użytków gruntowych. Jednostki rejestrowe, grupy rejestrowe. Operat katastralny. Dokumentacja stanu prawnego i technicznego obiektów katastralnych.

Zasady zakładania ewidencji gruntów i jej modernizacji. Zasady aktualizacji danych katastralnych. Kataster gruntów a księgi wieczyste – wzajemne powiązania.

Podstawowe pojęcia i definicje z zakresu planowania przestrzennego. Koncepcje polityki przestrzennego zagospodarowania. Badania, studia i analizy przestrzennego zagospodarowania. Studia, analizy, strategie i scenariusze rozwoju przestrzennego. Proces planowania.

Komunalizacja mienia i uwłaszczenia osób fizycznych i prawnych – dokumentacja geodezyjna z tym związana.

Zasady gospodarowania nieruchomościami stanowiącymi własność Skarbu Państwa i Jednostek Samorządu Terytorialnego. Zasoby nieruchomości – zasady ich tworzenia i gospodarowania nimi. Sprzedaż i oddawanie nieruchomości w użytkowanie wieczyste. Oddawanie nieruchomości w trwały zarząd. Zamiana nieruchomości.

Podziały i scalania nieruchomości. Wywłaszczenia nieruchomości. Zwroty nieruchomości.

Zasady gospodarowania gruntami na obszarach wiejskich – struktura agrarna, struktura władania i użytkowania gruntów, scalanie i wymiana gruntów, gospodarka gruntami na obszarach leśnych, dokumentacja geodezyjno-kartograficzna dla potrzeb gospodarowania na obszarach leśnych.

Wartość rynkowa i odtworzeniowa nieruchomości. Regulacje prawne związane z wyceną nieruchomości. Podejścia, metody i techniki wyceny nieruchomości.

Efekty kształcenia:

Ma uporządkowaną, podbudowaną teoretycznie wiedzę ogólną obejmującą kluczowe zagadnienia z zakresu geodezji i kartografii: współczesne metody badania i modelowania kształtu i właściwości fizycznych Ziemi, obserwacji ich zmian w czasie oraz numerycznego opracowywania i prezentacji wyników pomiarów geodezyjnych, teledetekcyjnych i fotogrametrycznych.

Ma podstawy do zrozumienia i stosowania zasad analitycznego opisu Ziemi w różnych działach geodezji i kartografii.

Ma podstawy do zrozumienia procesów związanych z opracowaniem planów zagospodarowania przestrzennego; wykonywania prac geodezyjnych związanych z gospodarką nieruchomości.

Zna podstawowe metody, techniki, narzędzia i materiały stosowane przy rozwiązywaniu prostych zadań inżynierskich z zakresu wykonywania pomiarów w geodezji i sposobu ich opracowania.

Posiada umiejętność poprawnej obsługi programów komputerowych w zakresie pomiaru, rejestracji i transmisji danych do/z komputera; zakładania i prowadzenia katastru; wykonywania podstawowych czynności w procesie wyceny nieruchomości.

Prawidłowo identyfikuje i rozstrzyga dylematy związane z wykonywaniem zawodu inżyniera geodety w procesie dokumentowania prawa własności i wartości nieruchomości.

C.IV.11 PROGRAMOWANIE W SYSTEMACH INFOMACJI PRZESTRZENNEJ

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dy- daktyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć						w cen- trum szkolenia		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
siódmy	60	12		20	12	16			P, E	5
Ogółem	60	16		20	12	16			P-1, E-1	5

Treści kształcenia:

Elementy programowania obiektowego, pojęcie klasy, funkcji, procedury, funkcji i zdarzenia. Środowisko programistyczne Visual Basic. Omówienie procesu opracowywania aplikacji w tym środowisku, dodawanie obiektów, wprowadzanie kodu. Automatyzacja oprogramowania geoprzestrzennego w oprogramowaniu GeoMedia i ArcGis. Opracowywanie skryptów realizujących zadania z zakresu przetwarzania informacji przestrzennej w środowisku Python w

oprogramowaniu ArcGis i QGIS. Zarządzanie informacją geoprzestrzenną i przetwarzanie jej przy wykorzystaniu skryptów i aplikacji. Projektowanie i opracowanie serwisów geoinformacyjnych na bazie oprogramowania komercyjnego i Open Source.

Efekty kształcenia:

Posiada wiedzę i umiejętności z zakresu geoinformatyki, w tym projektowanie aplikacji, algorytmów, modelowania z elementami programowania obiektowego i zarządzania informacją geoprzestrzenną.

Umie opracować aplikację, realizującą przetwarzanie informacji geoprzestrzennej. Potrafi wykonać serwis geoinformacyjny oraz zaprojektować skrypt automatyzujący czynności związane z przetwarzaniem informacji przestrzennej.

C.IV.12 NAWIGACJA WSPÓŁCZESNA

Rozliczenie godzinowe

rozłożenie godzinowe										
Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dyda- ktyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć						w cen- trum szkolenia		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
siódmy	44	14		18	12				E, P	4
Ogółem	44	14		18	12				E-1, P-1	4

Treści kształcenia:

Zagadnienie wyznaczania pozycji we wszystkich rodzajach SZ RP. Mapy morskie i informacja nautyczna dla marynarki wojennej i całej żeglugi morskiej. Określanie położenia z wykorzystaniem nawigacji zliczeniowej, astronawigacji, radionawigacji i zintegrowanych systemów określania pozycji. Mapy i opracowania numeryczne danych geoprzestrzennych wraz ze środkami do wizualizacji, pomiary terenowe, naziemną, nawodną i lotniczą aparaturę nawigacyjną, globalny system pozycjonowania, inercyjne systemy nawigacyjne, stacje radiolokacyjne jako źródła określania położenia obiektów w przestrzeni.

Efekty kształcenia:

Zna i umie stosować metody określania pozycji obiektów przy pomocy nowoczesnych narzędzi informatycznych.

C.IV.13 ZAAWANSOWANA WOJSKOWA ANALIZA TERENU

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dy- daktyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć						w cen- trum szkolenia		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
siódmy	76	20		28	12	16			P, E	5
Ogółem	76	20		28	12	16			P-1, E-1	5

Treści kształcenia:

Systemy informacji o terenie. Modele numeryczne w systemach informacji o terenie. Rodzaje, cech i struktura danych w systemach informacji o terenie. Zasady zbierania, analizy, oceny przechowywania i aktualizacji informacji o terenie w bazach w postaci cyfrowej lub analogowej. Wybór i łączenie szacowanych danych i informacji oraz ich interpretacja w połączeniu z określonymi czynnikami wojskowymi i warunkami pogodowymi. Określanie wpływu terenu na planowane misje i operacje wojskowe. Zabezpieczenie opracowań pochodzących z analizy terenu w trakcie podejmowania decyzji. Opracowanie analizy terenu jako wsparcie działania systemów telekomunikacyjnych, uderzeń ognia, rozpoznania, kierowania i kontroli oraz innych systemów wojskowych. Realizacja analiz związanych z modelowaniem 3D dla NMT i NMPT.

Efekty kształcenia:

Potrafi planować i przeprowadzać eksperymenty, w tym pomiary i symulacje komputerowe, interpretować uzyskane wyniki i wyciągać wnioski z zastosowania nowoczesnych metod opracowywania zdjęć lotniczych i satelitarnych i analiz GIS w celu taktycznej oceny terenu przy pomocy nowoczesnych narzędzi informatycznych na dowolny obszar.

Potrafi wykonać analizę terenu przy wykorzystaniu standardowych i niestandardowych danych i narzędzi informatycznych na dowolny obszar.

Potrafi dokonać krytycznej analizy sposobu funkcjonowania i ocenić - zwłaszcza w powiązaniu z terenem - istniejące rozwiązania techniczne, w szczególności urządzenia, obiekty, systemy pomiarowe, procesy, usługi geodezyjno-kartograficzne wykorzystywane w procesie oceny terenu.

Potrafi dokonać identyfikacji i sformułować specyfikację prostych zadań inżynierskich o charakterze praktycznym, charakterystycznych dla analizy terenu.

C.IV.14 FOTOGRAMETRIA Z NISKIEGO PUŁAPU

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dy- daktyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć						w cen- trum szkolenia		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
siódmy	60	12		20	12	16			P, E	4
Ogółem	60	12		20	12	16			P-1, E-1	4

Treści kształcenia:

Charakterystyka wojskowych i cywilnych bezzałogowych statków powietrznych. Charakterystyka sensorów obrazujących z niskiego pułapu w zakresie widzialnym, bliskiej podczerwieni i podczerwieni termalnej. Charakterystyka rozpoznania obrazowego z niskiego pułapu. Wprowadzenie do fotogrametrii niskiego pułapu. Ocena jakości obrazów pozyskanych z niskiego pułapu. Metody korekcji geometrycznej sekwencji obrazów obciążonych błędem dystryksji.

Wprowadzenie do orientacji sekwencji obrazów z zastosowaniem wybranych deskryptorów obrazu. Podstawy teoretyczne i praktyczne opracowanie NMT i NMPT z danych obrazowych z niskiego pułapu. Podstawy teoretyczne i praktyczne opracowania prawdziwej ortofotomapy. Charakterystyka schematów interpretacyjnych fotoplanów pozyskanych w zakresach VIS, NIR, TIR dla potrzeb rozpoznania obrazowego.

Efekty kształcenia:

Ma poszerzoną i uporządkowaną wiedzę teoretyczną dotyczącą zasad funkcjonowania i wykorzystania systemów pozyskiwania danych obrazowych z niskiego pułapu, z uwzględnieniem specyfiki tych systemów w geodezji i kartografii. Potrafi wykonać opracowanie z zakresu analiz obrazu z wykorzystaniem nowoczesnych technik przetwarzania danych i widzenia komputerowego.

Potrafi dokonać identyfikacji i sformułować specyfikację złożonych zadań inżynierskich, dotyczących fotogrametrycznego i teledetekcyjnego przetwarzania obrazów z niskiego pułapu. Potrafi określić priorytety podczas wykonywania analiz.

Potrafi dokonać identyfikacji i sformułować specyfikację złożonych zadań inżynierskich, dotyczących przetwarzania sekwencji obrazów z niskiego pułapu w zakresach VIS, NIR, TIR, uwzględniając ich aspekty pozatechniczne.

C.IV.15. GEOGRAFICZNE WSPARCIE WOJSK**Rozliczenie godzinowe**

ROZDZIAŁ 1.1										
--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Treści kształcenia:

Omówienie , definicje, wojskowa klasyfikacja terenu. System analizy terenu, nakładki tematyczne wykonywane w ramach zabezpieczenia wojsk. Informacyjne przygotowanie pola walki. Dokumentacja wytwarzana przez oficerów sekcji S(G) - 2 w ramach geograficznego wsparcia wojsk. Ocena terenu wybranego obszaru działania w procesie IPPW. Struktura i przykładowe analizy realizowane przez mobilne zespoły zabezpieczenia geograficznego. Wsparcie geograficzne operacji bieżących w Dowództwach Operacyjnych. Wsparcie geograficzne misji pokojowych i ocena ryzyka. Opracowania (produkty) analizy terenu jako wsparcie działania systemów telekomunikacyjnych, uderzeń ognia, rozpoznania, kierowania i kontroli oraz innych systemów wojskowych.

Zadanie projektowe: Opracowanie nakładek opisanych w normie NO-06-A015 (będą one przedstawiane na zajęciach seminaryjnych).

W ramach przedmiotu podchorążowie realizują zajęcia laboratoryjne w Jednostkach Geografii Wojskowej (4 tygodnie w 6 i 19 Samodzielnym Ośrodku Geograficznym).

Efekty kształcenia:

Stosowania nowoczesnych metod zabezpieczenia geograficznego wojsk (zdjęcia lotnicze, dane wektorowe, GIS oraz pomiary geodezyjne). Samodzielne wykonanie i zaprezentowanie sytuacji taktycznej pod kątem oceny terenu.

C.IV.16. GEODEZYJNA GRAFIKA INŻYNIERSKA

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dydak- tyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć						w cen- trum szkolenia		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
siódmy	44	14		18	12				P, Zo	4
Ogółem	44	14		18	12				P-1, Zo-1	4

Treści kształcenia:

Elementy geometrii wykreślnej – rzut prostokątny i środkowy. Podstawy projektowania wspomaganego komputerowo. Systemy CAD (Computer Aided Design). Reprezentacja grafiki w systemach CAD. Tekst w systemach CAD. Narzędzia edycyjne. Symbole punktowe (grupy). Symbole liniowe, szrafury. Podstawowe koncepcje pracy w przestrzeni trójwymiarowej. Elementy automatyzacji w przetwarzaniu danych.

Efekty kształcenia:

Ma wiedzę i posiada umiejętność użytkowania oprogramowania dla potrzeb geodezyjnych w tym projektowania z wykorzystaniem narzędzi CAD.; użytkowania oprogramowania sieciowego.

Potrafi posługiwać się technikami informacyjno- komunikacyjnymi właściwymi do realizacji zadań typowych dla działalności inżynierskiej w geodezji i kartografii.

C.IV.17 KARTOGRAFICZNE OPRACOWANIA MORSKIE**Rozliczenie godzinowe**

rozłożenie godzinowe

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dyda- ktyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć						w cen- trum szkolenia		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
ósmy	60	14		46				30	Z	5
Ogółem	60	14		46				30	Z-1	5

Treści kształcenia:

Omówienie podstawowych pojęć z zakresu morskich opracowań kartograficznych. Przedstawienie organizacji odpowiedzialnych za wydawanie publikacji morskich. Przedstawienie wydawnictw nawigacyjnych. Omówienie rodzajów map morskich. Omówienie treści map morskich (znaki generalne, topograficzne, hydrograficzne i nawigacyjne). Omówienie elementów związanych z marynistyką (objaśnienie elementów stanowiących treść map morskich). Omówienie morskiego systemu oznakowania IALA. Omówienie map specjalnych wsparcia ogniowego działań desantowych i map specjalnych morsko-lądowych działań desantowych. Omówienie oznaczeń kodowych specjalnych map morskich. Mapy morskie. Zamieszczanie

informacji o materiałach podstawowych na mapach morskich i specjalnych mapach morskich. W ramach przedmiotu organizowany jest wyjazd do Biura Hydrograficznego Marynarki Wojennej oraz Akademii Marynarki Wojennej w Gdyni.

Efekty kształcenia:

Zna zasady redagowania i opracowywania map morskich i innych dokumentów graficznych z zastosowaniem narzędzi informatycznych. Znajomość pojęć marynistycznych oraz rodzajów i treści map morskich.

C.IV.18. PROGRAMOWANIE GEOPORTALI

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dydaktyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć						w centrum szkolenia		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
ósmy	60	12		20	12	16			P, E	7
Ogółem	60	12		20	12	16			E-1, P-1	7

Treści kształcenia:

Programowanie stron internetowych, omówienie zagadnień związanych z tworzeniem i pisanem skryptów na stronach internetowych. Omówienie języka HTML, JavaScript, PHP.

Tworzenie geoportali. Omówienie istniejących serwerów GIS. Przedstawienie ich funkcjonalności i sposobów instalacji i konfiguracji. Serwery GIS – ich implementacja i konfiguracja

Efekty kształcenia:

Potrafi samodzielnie wykonać geoportal przy wykorzystaniu dowolnych danych przestrzennych

C.IV.19 WOJSKOWE SYSTEMY INFORMACJI GEOGRAFICZNEJ

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dyda- ktyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć						w cen- trum szkolenia		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
ósmy	76	12		20	12	16			P, Zo	7
Ogółem	76	12		20	12	16			P-1, Zo-1	7

Treści kształcenia:

Serwisy WWW jednostek Geografii Wojskowej. Serwis informacyjny Geografii Wojskowej. System teleinformacyjny MIL-WAN. Przedstawienie systemu zarządzania produktami geograficznymi "Geoportal"

Omówienie i przedstawienie oprogramowania Pakiet Grafiki Operacyjnej oraz TalonView. Przedstawienie funkcjonalności Serwera Informacji i Usług Geograficznych pk. GEOSERWER. Omówienie nakładki Military Analyst i innych wojskowych systemów informacji przestrzennej. Systemy modelujące działanie wojsk wykorzystywane podczas ćwiczeń (JTLS, JEMM, IGeoSIT).

Praktyka w CS – Wojskowe Centrum Geograficzne – 1 tydzień – prezentacja funkcjonalności SI Geoserwer. Ćwiczenia z obsługi oprogramowania TalonView.

Efekty kształcenia:

Zna metody pozyskiwania i wykorzystywania danych z zakresu informacji przestrzennej w wojskowych systemach informacji geograficznej. Potrafi obsługiwać oprogramowanie PGO oraz TalonView. Zna funkcjonalności SI Geoserwer oraz innych wojskowych SIP.

C.IV.20 GEODEZJA FIZYCZNA I GRAWIMETRIA GEODEZYJNA

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dydaktyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć						w centrum szkolenia		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
ósmy	60	20	26	14					E	7
Ogółem	60	20	26	14					E-1	7

Treści kształcenia:

Normalne pole siły ciężkości Ziemi. Potencjał siły ciężkości elipsoidy, elipsoidalne prawo rozkładu ciężkości. Metody grawimetryczne badania figury (kształtu) Ziemi. Problem Bjerhammara na tle teorii Stokesa i Mołodińskiego. Interpolacja odchyleń pionu na podstawie informacji grawimetrycznych i danych satelitarnych. Światowe i krajowe sieci grawimetryczne. Współczesne metody pomiarów grawimetrycznych dla potrzeb geodezji i geodynamiki. Pomiarów nowoczesnymi grawimetrami statycznymi. Justacja i kalibracja grawimetru statycznego. Gradientometria geodezyjna. Funkcje autokowariancji anomalii grawimetrycznych i kowariancji pośrednich. Korelacje anomalii z topografią i głębokością granicy Mohorovičića. Wpływ globalnych i lokalnych zjawisk geodynamicznych na ciężkość. Niwelacja astronomiczno-grawimetryczna. Odstępy geoidy od quasi-geoidy Mołodińskiego. Grawimetryczne wyznaczanie elementów redukcji obserwacji geodezyjnych i astronomicznych. Wykorzystanie charakterystyk pola siły ciężkości w opracowaniu geodezyjnych pomiarów inżynierskich.

Efekty kształcenia:

Rozumienia i stosowanie metod badania pola siły ciężkości Ziemi oraz pomiaru parametrów pola siły ciężkości dla praktycznych potrzeb geodezji i nauk o Ziemi.

C.IV.21. WOJSKOWE OPRACOWANIA KARTOGRAFICZNE

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dydaktyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć						w centrum szkolenia		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
dziewiąty	76	20		28	12	16			E, P	7
Ogółem	76	20		28	12	16			E-1, P-1	7

Treści kształcenia:

Zdefiniowanie specjalnych wydawnictw kartograficznych i skonfrontowanie ich z opracowaniami standardowymi. Dane źródłowe wykorzystywane do opracowania specjalnych opracowań kartograficznych. Omówienie analogowych i cyfrowych wydawnictw wykorzystywanych do tworzenia kartograficznych opracowań specjalnych. Omówienie stosowanych formatów dystrybucyjnych i poziomów dokładności danych. Mapy lotnicze. Omówienie rodzajów, treści, struktury, budowy, zastosowania map lotniczych. Omówienie aspektów technicznych (stosowane odwzorowania, sposób tworzenia) map lotniczych. Zasady zamieszczania informacji lotniczej oraz Mapa danych nawigacyjnych. Specjalne opracowania bazujące na mapach lądowych. Omówienie rodzajów, treści, struktury, budowy, zastosowania lądowych opracowań specjalnych. Omówienie aspektów technicznych (stosowane odwzorowania, sposób tworzenia) specjalnych map lądowych. Omawiane wydawnictwa: Mapy ośrodków szkolenia poligonowego (50K, 25K), mapa drogowa Polski i inne. Cyfrowe wydawnictwa specjalne posiadające georeferencję. Omówienie rodzajów, treści, struktury, budowy, zastosowania specjalnych opracowań cyfrowych. Omawiane opracowania: numeryczna mapa operacyjnej oceny terenu, taktyczna mapa gruntów i inne. Cyfrowe opracowania bazodanowe i opisowe. Omówienie rodzajów, treści, struktury, budowy, zastosowania specjalnych, bazodanowych i opisowych opracowań cyfrowych. Omawiane opracowania: informacje geograficzne, baza jezior Polski, Baza danych o obiektach zabytkowych i inne. Tworzenie kartograficznych opracowań specjalnych przy wykorzystaniu oprogramowania GIS – analizy 2D. Wykorzystywane oprogramowania GIS. Rodzaje analiz przestrzennych 2D stosowanych do tworzenia opracowań specjalnych. Przykładowe analizy przestrzenne. Tworzenie kartograficznych opracowań specjalnych przy wykorzystaniu oprogramowania GIS – analizy 3D. Wykorzystywane oprogramowania GIS. Rodzaje analiz przestrzennych 2D stosowanych do tworzenia opracowań specjalnych. Przykładowe analizy przestrzenne. Kartograficzne aspekty Wykorzystanie informacji zawartych w Systemach Informacji Przestrzennej (SIP) (GIS – Geographic Information System). Kartografia cyfrowa. Automatyzacja procesu opracowania i wydawania opracowań specjalnych. Technologia wytwarzania opracowań specjalnych.

Efekty kształcenia:

Redagowania i opracowywanie map i innych niestandardowych dokumentów graficznych z zastosowaniem narzędzi informatycznych. Znajomość treści i przeznaczenia niestandardowych opracowań kartograficznych. Umiejętność przygotowania i zaprezentowania wykładu na temat wybranego zagadnienia z zakresu kartografii.

C.IV.22. ORGANIZACJA ZABEZPIECZENIA GEOGRAFICZNEGO

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dydaktyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć						w centrum szkolenia		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
dziewiąty	76	20		12	30	14			P, E	8
Ogółem	76	20		12	30	14			P-1, E-1	8

Treści kształcenia:

Struktura Geografii Wojskowej, Sposób dystrybucji opracowań geograficznych. Wstęp do normalizacji. Dlaczego powstają normy. Definicja normalizacji. Przykłady norm i normalizacja na Świecie. Rozwój normalizacji w Europie i Polsce. Omówienie komitetów standaryzacyjnych. Normalizacja w Siłach Zbrojnych RP. Pojęcie konsensu. Zakres norm. Organizacje normalizacyjne. Omówienie procesu opracowania dokumentu normalizacyjnego. Norma Obronna, Podręcznik Normalizacji, Struktura dokumentów. Zasady ogólne, omówienie układu normy. Powołania normatywne. Omówienie układu normy. Kodyfikacja wyrobów obronnych. Omówienie NATO Codification System. Metody kodyfikacji. NATO Stock Number. Omówienie polskiego systemu kodyfikacyjnego. Omówienie jednolitego indeksu materiałowego JIM. Przykład opracowania normy obronnej „Skorowidze”. Przedstawienie układu normy. Zawartość informacyjna normy. Informacje dodatkowe opracowywanej normy. Elementy standardowe map topograficznych. System odniesienia polskich map topograficznych. Systemy współrzędnych. Systemy meldunkowe, skala i seria mapy. Informacje pozaramkowe. Narodowe elementy treści. Omówienie standardowych map opracowywanych i wykorzystywanych przez Geografię Wojskową. Katalog map GEOSTAR. Omówienie standardowych elementów map topograficznych w różnych skalach i seriach.

Omówienie zagadnień związanych z wojskową dokumentacją geograficzną i wojskową informacją geograficzną (definicja, opracowanie, zastosowanie). Przedstawienie zasad opracowania dokumentów normatywnych.

Standaryzacja geodezyjnych układów odniesienia, elipsoid, siatek wojskowych, systemów siatek odniesienia. Wytyczne do standaryzacji produktów geodezyjnych i geofizycznych stosowanych w NATO. Zajęcia projektowe: samodzielne opracowanie normy obronnej o określonej przez prowadzącego tematyce.

Efekty kształcenia:

Znajomość standardowych elementów treści polskich map topograficznych. Znajomość rodzajów i treści dokumentów normalizacyjnych (narodowych i NATO) oraz układu normy obronnej. Umiejętność samodzielnego opracowania normy obronnej. Rozumienia treści i istoty wojskowej informacji geograficznej oraz dokumentów normatywnych z nią związanych. Posiadanie umiejętności samodzielnego opracowania i stosowania wojskowej informacji geograficznej w realizacji zadań służbowych.

C.IV.23 POMIARY PRZEMIESZCZEŃ I GEODEZYJNA OBSŁUGA INWESTYCJI

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dydaktyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć						w centrum szkolenia		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
drugi	76	24	24	28					E	8
Ogółem	76	24	24	28					E-1	8

Treści kształcenia:

Przemieszczenie, odkształcenie, odchyłka projektowa. Przyczyny powstawania przemieszczeń i odkształceń. Specyfika geodezyjnych pomiarów przemieszczeń. Wyznaczanie przemieszczeń pionowych na podstawie pomiarów niwelacji precyzyjnej. Wyznaczanie przemieszczeń poziomych – sieć trygonometryczna niepełna, sieć trygonometryczna pełna, sieć kątowo liniowa, metoda stałej prostej. Geodezyjna interpretacja wyników pomiarów przemieszczeń. Metody pomiaru przemieszczeń względnych. Automatyzacja pomiarów przemieszczeń i odkształceń. Wybrane metody opracowywania wyników pomiarów przemieszczeń – modele kinematyczne. Identyfikacja punktów stałych w sieciach kontrolnych. Identyfikacja oparta na rezultatach wyrównania wstępnego różnicy przewyższeń – metoda kolejnych wyrównań, metoda wspólnego przedziału ufności, metoda kolejnych wyrównań swobodnych, badanie wzajemnych przemieszczeń w grupie potencjalnych punktów odniesienia.

Efekty kształcenia:

Wykonywania i interpretacji pomiarów przemieszczeń obiektów inżynierskich.

6.2.5 Moduły specjalistyczne (kierunek: Rozpoznanie obrazowe)

C.IV.1 Wybrane zastosowania teledetekcji

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dydak- tyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć						w cen- trum szkolenia		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
czwarty	34	14		20					E	4
Ogółem	34	14		20					E-1	4

Treści kształcenia

Program obejmuje podstawowe i rozszerzone zagadnienia związane z technikami pozyskiwania danych obrazowych z różnych pułapów oraz ich przetwarzania i analizy dla potrzeb zastosowań wojskowych. Dobór i zakres treści kształcenia ukierunkowany jest na znajomość podstawowych metod, technik, narzędzi wykorzystywanych w procesie pozyskiwania zobrażeń.

Układy współrzędnych. Teledetekcja - definicje, struktura, zastosowania, interdyscyplinarność, modele danych (rastrowe, wektorowe - model prosty, topologiczny), źródła danych. Podstawowe dane obrazowe wykorzystywane w wojsku. Mapa numeryczna. Pomiary na zdjęciu, mapie. Źródła błędów, dokładność pomiarów.

Lotnicze analogowe kamery fotograficzne. Budowa. Zasada działania. Kamery statyczne i dynamiczne. Kamery kadrowe, panoramiczne i szczelinowe. Praktyczny pokaz wybranych typów kamer.

Cyfrowe sensory lotnicze i satelitarne. Budowa, zasada działania, przykłady zobrażeń.

Wybrane przykłady analiz przestrzennych (analiza ukształtowania terenu, analiza widoczności, analiza stref lądowania dla śmigłowców ratunkowych). Wybrane przykłady analiz teledetekcyjnych.

Kierunki rozwoju obrazowania z pułapu lotniczego i satelitarnego. Prognozy rozwoju teledetekcji. Ocena potencjału kartograficznego zdjęć i obrazów satelitarnych i ich przydatności dla realizacji wybranych zadań wojskowych. Prognozy zapotrzebowania na obrazowanie lotnicze i satelitarne, perspektywy rozwoju.

Pozyskiwanie danych w ramach Traktatu o Otwartych Przestworach. Planowanie misji w ramach traktatu o Otwartych Przestworach. Wykonanie mapy stref lądowania dla śmigłowców ratowniczych. Wirtualny rekonesans terenu. Analizy przestrzenne - analiza widoczności. Generowanie obrazów 3D, anaglif.

Efekty kształcenia:

Ma szczegółową wiedzę związaną z przetwarzaniem, analizą i prezentacją danych geoprzestrzennych oraz danych obrazowych. Zna typowe technologie inżynierskie umożliwiające realizację zadań z zakresu geodezji i kartografii, odnoszące się do baz danych, systemów informacji geograficznej oraz teledetekcji. Ma podstawową wiedzę o trendach rozwojowych z zakresu pozyskiwania zobrażeń oraz ich interpretacji właściwych dla dyscypliny naukowej i kierunku geodezja i kartografia. Ma uporządkowaną, podbudowaną teoretycznie wiedzę w zakresie pozyskiwania danych obrazowych i analizy obrazów do zastosowań wojskowych.

Potrafi przygotować i przedstawić w języku polskim prezentację ustną, dotyczącą szczegółowych zagadnień z zakresu przetwarzania i analizy danych obrazowych pozyskiwanych z różnych źródeł do celów wojskowych. Potrafi zaprojektować oraz zrealizować szczegółowe zadanie z zakresu pozyskania zobrazowań dla potrzeb zastosowań wojskowych.

Potrafi odpowiednio określić priorytety służące realizacji określonego przez siebie lub innych zadania z zakresu geodezji i kartografii.

C.IV.2 FOTOGRAFIA

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dydak- tyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć						w cen- trum szkolenia		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
piąty	44	24		20					E	4
Ogółem	44	24		20					E-1	4

Treści kształcenia

Transmisja promieniowania elektromagnetycznego w atmosferze a możliwości rejestracji obrazów. Oddziaływanie promieniowania z atmosferą, wyróżnianie obiektów, kontrast. Ilościowe oraz jakościowe analizy teledetekcyjne. Przedstawienie zagadnień związanych z transmisją promieniowania w atmosferze oraz wpływu atmosfery na pozyskiwane dane obrazowe; metody ilościowe i jakościowe w teledetekcji, m.in. wskaźniki spektralne; przedstawienie przykładów.

Aparat fotograficzny, budowa, typy, urządzenia towarzyszące. Aparat a kamera. Skaner a kamera. Zasada działania aparatu. Aparaty cyfrowe a analogowe. Matryce CCD/CMOS. Przedstawienie podstawowych pojęć związanych z budową systemów obrazujących.

Podstawowe pojęcia związane z fotografowaniem (głębia ostrości, parametry ekspozycji, balans bieli, etc.). HDR. Sensytometria. Kontrast funkcją naświetlenia i gęstości. Przedstawienie podstawowych pojęć związanych z pozyskiwaniem zobrazowań: ISO, czas ekspozycji.

Fotografia TIR. Podstawowe prawa fizyczne. Emisyjność. Wpływ atmosfery. Przegląd urządzeń do rejestracji obrazów w zakresie TIR. Zastosowania termogramów. Podstawowe pojęcia z TIR, przedstawienie praktycznego wykorzystania zakresu termalnego.

Fotografia UV, VIS, NIR, wielo- i hiperspektralna. Możliwości rejestrowania określonych zakresów spektralnych. Przegląd urządzeń. Filtry optyczne i ich charakterystyki. / 2 godz. lek./ porównanie technik i wielospektralnej i hiperspektralnej, przedstawienie różnych metod rejestracji danych wielo- i hiperspektralnych, przedstawienie przykładów;

Widmowe współczynniki odbicia.

Analizy wieloczasowe. Kierunki rozwoju teledetekcji Przedstawienie zastosowań i trendów w teledetekcji.

Wyznaczanie podstawowych wielkości w fotografii. Wyznaczanie i prezentacja podstawowych wielkości w fotografii cyfrowej na podstawie samodzielnie pozyskanych danych.

Wpływ wybranych funkcji aparatu na pozyskiwane zobrazowania. Analiza funkcji aparatów cyfrowych na jakość pozyskiwanych danych obrazowych na podstawie samodzielnie pozyskanych danych.

Pozyskanie i interpretacja zobrazowań termalnych. Ocena rozdzielczości. Samodzielne pozyskanie danych termalnych, ocena rozdzielczości danych termalnych na podstawie pozyskanych danych.

Przetworzenie i interpretacja obrazowań hiperspektralnych. Przygotowanie danych hiperspektralnych- utworzenie kostki hiperspektralnej; przeprowadzenie analiz jakościowych na obrazowaniu hiperspektralnym.

Fotografia HDR - pozyskanie i przetworzenie zdjęć. Samodzielne pozyskanie i przetworzenie danych obrazowych w technice HDR.

Efekty kształcenia:

Posiada uporządkowaną, podbudowaną teoretycznie wiedzę ogólną obejmującą kluczowe zagadnienia z zakresu teledetekcji, a zwłaszcza pozyskiwania, przetwarzania oraz analizy danych. Zna podstawowe metody i narzędzia związane z pozyskaniem i modelowaniem danych teledetekcyjnych.

Ma szczegółową wiedzę związaną z przetwarzaniem, analizą i prezentacją danych teledetekcyjnych. Zna typowe technologie umożliwiające realizację zadań z zakresu przetwarzania danych obrazowych w celu przeprowadzenia poprawnej analiz jakościowych i ilościowych. Ma podstawową wiedzę o trendach rozwojowych z zakresu pozyskiwania, przetwarzania oraz analizy danych teledetekcyjnych.

Potrafi przygotować w języku polskim i obcym, uznawanym za podstawowy dla dziedziny nauk technicznych i dyscypliny naukowej geodezja i kartografia, dobrze udokumentowane opracowanie problemów a także prezentację ustną dotyczącą szczegółowych zagadnień z zakresu geodezji i kartografii, a w szczególności teledetekcji. Potrafi pozyskiwać informacje z literatury, baz danych oraz innych właściwie dobranych źródeł, także w języku angielskim lub innym języku obcym uznawanym za język komunikacji międzynarodowej w zakresie teledetekcji. Potrafi integrować uzyskane informacje, dokonywać ich interpretacji, a także wyciągać wnioski oraz formułować i uzasadniać opinie. Potrafi planować i przeprowadzać eksperymenty w odniesieniu do danych teledetekcyjnych; oraz interpretować uzyskane wyniki i wyciągać wnioski. Potrafi – zgodnie z zadaną specyfikacją – zaprojektować oraz zrealizować analizę opartą na danych teledetekcyjnych, wykorzystując właściwe metody oraz techniki przetwarzania danych.

Potrafi odpowiednio określić priorytety służące realizacji określonego przez siebie lub innych zadania, a w szczególności pozyskiwania, przetwarzania i analizy różnych danych teledetekcyjnych.

C.IV.3 METODY TELEDETEKCJI

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dydak- tyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć						w cen- trum szkolenia		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
szósty	60	20		24	16				PE	6
Ogółem	60	20		24	16				P-1, E-1	6

Treści kształcenia

Program kursu obejmuje podstawowe i rozszerzone zagadnienia związane ze współczesnymi technikami pozyskiwania, przetwarzania oraz analizowania danych teledetekcyjnych. Zakres kursu ukierunkowany jest na znajomość podstawowych metod, technik, narzędzi wykorzystywanych w badaniach teledetekcyjnych.

Podstawy ruchu sztucznych satelitów ziemskich po orbicie. Przegląd współczesnych satelitarnych systemów obrazowania wielo- i hiperspektralnego (Modis, EO-1, Proba, etc.). Przedstawienie zagadnień związanych z platformami satelitarnymi, przedstawienie przykładów satelitarnych systemów wielospektralnych i hiperspektralnych;

Wartość pixela a radiancja spektralna. Radiometryczna korekcja obrazowań. Przedstawienie podstaw i procesu korekcji radiometrycznej obrazowań satelitarnych.

Klasyfikacja obrazowań. przedstawienie podstaw klasyfikacji nadzorowanej i nienadzorowanej; klasyfikatory.

Teledetekcja radarowa, podstawowe przetworzenia danych. Filtracje. Zastosowania danych radarowych.

Operacje wskaźnikowe. Przedstawienie metod analiz jakościowych i ilościowych z wykorzystaniem wskaźników spektralnych; przedstawienie przykładów zastosowań.

Radiometryczna korekcja obrazowań przeprowadzenie korekcji radiometrycznej metodami względnymi oraz bezwzględnymi na obrazowaniach.

Ocena roślinności przy wykorzystaniu wskaźników wegetacyjnych. Ocena i analiza zmian stanu roślinności na podstawie wykorzystania wskaźników wegetacyjnych.

Klasyfikacja obrazowań. Klasyfikacja nadzorowana oraz nienadzorowana obrazowań; ocena dokładności klasyfikacji.

Podstawowe przetworzenia danych radarowych.

Wyznaczanie spektralnych charakterystyk odbiciowych wybranych materiałów. Badania transmisji filtrów optycznych. Przeprowadzenie badań laboratoryjnych.

Pozyskanie i przetworzenie danych obrazowych ze źródeł ogólnodostępnych w celu wykonania wieloczasowej analizy zmian. Samodzielne pozyskanie danych obrazowych i ich przetworzenie; opracowanie i prezentacja wyników.

Efekty kształcenia:

Ma uporządkowaną i podbudowaną teoretycznie wiedzę ogólną obejmującą: zaawansowane zastosowania teledetekcji, analizę i modelowanie danych teledetekcyjnych. Ma szczegółową wiedzę związaną z przetwarzaniem, analizą i prezentacją geodanych we współczesnych systemach (np. danych teledetekcyjnych). Zna typowe technologie inżynierskie umożliwiające realizację zadań z zakresu geodezji i kartografii, takie jak współczesne metody opracowań teledetekcyjnych. Ma wiedzę o trendach rozwojowych technik teledetekcyjnych.

Potrafi pozyskiwać informacje z literatury, baz danych oraz innych właściwie dobranych źródeł, także w języku angielskim w zakresie współczesnych metod teledetekcyjnych. Potrafi integrować uzyskane informacje, dokonywać ich interpretacji, a także wyciągać wnioski oraz formułować i uzasadniać opinie. Potrafi ocenić przydatność i możliwość wykorzystania nowych osiągnięć w zakresie teledetekcji i fotogrametrii. Potrafi ocenić przydatność metod i narzędzi służących do rozwiązywania zadań współczesnej teledetekcji i fotogrametrii, oraz potrafi dostrzec ograniczenia tych metod.

Potrafi współdziałać i pracować w grupie, przyjmując w niej różne role. Ma świadomość odpowiedzialności za pracę własną oraz gotowość podporządkowania się zasadom pracy w zespole i ponoszenia odpowiedzialności za wspólnie realizowane zadania.

C.IV.4 POZYSKIWANIE OBRAZOWYCH DANYCH TELEDETEKCYJNYCH

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dydak- tyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć						w cen- trum szkolenia		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
siódmy	76	14		30	16	16			PE	7
Ogółem	76	14		30	16	16			P-1, E-1	7

Treści kształcenia

Program obejmuje podstawowe i rozszerzone zagadnienia związane z metodami pozyskiwania, przetwarzania oraz analizy obrazowań multispektralnych oraz hiperspektralnych pozyskiwanych z różnych pułapów z wykorzystaniem różnych sensorów. Studenci poznają szczegóły dotyczące obrazowania wielospektralnego oraz hiperspektralnego- ich przetwarzania oraz analizy. Dobór i zakres treści kształcenia ukierunkowany jest na znajomość podstawowych i zaawansowanych metod, technik, narzędzi wykorzystywanych w procesie pozyskiwania obrazowań wielo i hiperspektralnych.

Koncepcje i przykłady konstrukcji kamer wielospektralnych. Koncepcje i przykłady konstrukcji kamer hiperspektralnych. Wybrane problemy przy pozyskiwaniu obrazowań wielo- i hiperspektralnych w warunkach laboratoryjnych. Pozyskiwanie obrazowań wielo- i hiperspektralnych z pułapu naziemnego i lotniczego. Satelitarne systemy obrazowania wielo- i hiperspektralnego. Wybrane wojskowe zastosowania obrazowania wielo- i hiperspektralnego.

Studenci samodzielnie pozyskują obrazowania wykorzystując różne sensory oraz dokonują analizy pozyskanych danych obrazowych. Studenci samodzielnie wykonują laboratorium z elementami poznawczymi i pracowni problemowej.

Pozyskanie w warunkach laboratoryjnych i wstępna korekcja obrazowań hiperspektralnych z zakresu 400-1000nm. Pozyskanie w warunkach laboratoryjnych i wstępna korekcja obrazowań hiperspektralnych z zakresu 900-1700nm. Pozyskanie i wstępna korekcja naziemnych obrazowań hiperspektralnych z zakresu 400-1000nm. Pozyskanie i wstępna korekcja naziemnych obrazowań hiperspektralnych z zakresu 900-1700nm.

Współczesne techniki pozyskiwania i przetwarzania danych teledetekcyjnych pozyskiwanych z różnych pułapów - samodzielna analiza literatury; omówienie wskazanego problemu; opracowanie i prezentacja analizy.

Efekty kształcenia:

Ma szczegółową wiedzę związaną z przetwarzaniem, analizą i prezentacją geodanych. Zna typowe technologie inżynierskie umożliwiające realizację zadań z zakresu geodezji i kartografii.

Ma szczegółową wiedzę związaną z pozyskiwaniem danych obrazowych w zastosowaniach cywilnych i wojskowych, cyfrowym przetwarzaniem obrazu, analizą obrazów rozpoznawczych oraz interpretacją obrazowań terenu w ujęciu cywilnym i wojskowym.

Potrafi wykorzystać do formułowania i rozwiązywania zadań inżynierskich metody analityczne, symulacyjne oraz eksperymentalne. Potrafi zaprojektować oraz zrealizować szczegółowe zadanie pomiarowe z zakresu pomiarów fotogrametrycznych i teledetekcyjnych oraz rozpoznania obrazowego. Potrafi dokonać analizy wybranej metody do rozwiązania problemów związanych z oceną jakości obrazu cyfrowego pochodzącego z wojskowych systemów obrazujących. Potrafi pozyskiwać informacje z literatury, baz danych oraz innych właściwie

dobranych źródeł, także w języku angielskim w zakresie współczesnych metod teledetekcyjnych. Potrafi integrować uzyskane informacje, dokonywać ich interpretacji, a także wyciągać wnioski oraz formułować i uzasadniać opinie.

Ma świadomość ważności i zrozumienia pozatechnicznych aspektów i skutków działalności inżynierskiej w geodezji i kartografii, w tym jej wpływu na środowisko i związanej z tym odpowiedzialności za podejmowane decyzje.

C.IV.5 ZAAWANSOWANE ANALIZY TELEDETEKCYJNE

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dydak- tyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć						w cen- trum szkolenia		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
siódmy	54	14		24	16				PE	8
Ogółem	54	14		24	16				P-1, E-1	8

Treści kształcenia

Program kursu obejmuje podstawowe i rozszerzone zagadnienia związane ze współczesnymi technikami przetwarzania danych teledetekcyjnych oraz ich zastosowaniami. Dobór i zakres treści kształcenia ukierunkowany jest na znajomość podstawowych i zaawansowanych metod, technik, narzędzi wykorzystywanych we współczesnych badaniach teledetekcyjnych

Detekcja zmian w ocenie środowiska naturalnego. Przedstawienie metod detekcji zmian opartych na prostych operacjach arytmetycznych oraz przekształceń obrazu.

Szacowanie populacji ludności. Przedstawienie metod opartych na danych teledetekcyjnych do szacowania populacji.

Monitoring klęsk żywiołowych i katastrof. Przedstawienie metod teledetekcyjnych do detekcji i monitorowania klęsk żywiołowych i katastrof.

Teledetekcja w badaniach zanieczyszczeń wody. Przedstawienie metod i technik w detekcji oraz monitoringu zanieczyszczeń wód powierzchniowych.

Teledetekcja radarowa, zaawansowane przetworzenia danych. Filtracje. Zastosowania danych radarowych w rozpoznaniu obrazowym.

Stan aktualny i kierunki rozwoju teledetekcji. Prezentacja możliwości rozwoju teledetekcji oraz jej zastosowań

Ocena wpływu zakładów przemysłowych na środowisko naturalne.

Wykrywanie zanieczyszczeń wody. Przeprowadzenie analizy możliwości wykrycia zanieczyszczeń w wodach powierzchniowych na podstawie danych teledetekcyjnych.

Miejska wyspa ciepła. Samodzielne pozyskanie danych obrazowych i ich przetworzenie; opracowanie i prezentacja wyników.

Efekty kształcenia:

Ma rozszerzoną wiedzę zastosowaniach teledetekcji w różnych dziedzinach życia i gospodarki oraz jej użytkowym charakterze. Posiada uporządkowaną, podbudowaną teoretycznie wiedzę ogólną obejmującą kluczowe zagadnienia z zakresu zastosowań oraz metod teledetekcyjnych, a w szczególności pozyskiwanie oraz modelowanie danych. Posiada szczegółową wiedzę związaną z przetwarzaniem, analizą i prezentacją danych teledetekcyjnych w różnych zastosowaniach.

Potrafi posługiwać się językiem obcym na poziomie B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego oraz w wyższym stopniu w zakresie specjalistycznej terminologii w odniesieniu do teledetekcji. Potrafi przygotować opracowanie naukowe w języku polskim przedstawiające zadany problem. Potrafi przygotować i przedstawić w języku polskim i języku obcym prezentację ustną, dotyczącą szczegółowych zagadnień z zastosowań teledetekcji. Potrafi pozyskiwać informacje z literatury, baz danych oraz innych właściwie dobranych źródeł, także w języku angielskim, potrafi integrować uzyskane informacje, dokonywać ich interpretacji i krytycznej oceny, a także wyciągać wnioski oraz formułować i wyczerpująco uzasadniać opinie. Potrafi wykorzystać metody analityczne do badania zjawisk na podstawie danych teledetekcyjnych.

Potrafi odpowiednio określić priorytety służące realizacji określonego przez siebie lub innych zadania z zakresu teledetekcji.

C.IV.6 INTELLIGENCE PROCEDURES

(przedmiot realizowany w j. angielskim)

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dyda- ktyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć						w cen- trum szkolenia		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
dziewiąty	44	14	14			16			PE	7
Ogółem	44	14	14			16			P-1,E-1	7

Treści kształcenia:

Dokumenty normatywne w rozpoznaniu obrazowym. Procedury rozpoznawcze. Dokumenty normatywne dotyczące AJP-2.1., DD-2.1. Cykl rozpoznawczy. Zarządzanie działalnością rozpoznawczą. System IMINT w SZRP. Doskonalenie metod wykonywania meldunków rozpoznawczych celów z kategorii 01-19 wg STANAG 3596. Katalogi i sygnatury sprzętu. Zamawianie danych obrazowych. Procedury prowadzenie analizy rozpoznawczej.

Efekty kształcenia:

Posiada umiejętność stosowania procedur prowadzenia analizy rozpoznawczej w odniesieniu do wszystkich kategorii celów według STANAG 3596. Umiejętnie posługuje się danymi z rozpoznania obrazowego państw NATO. Posiada umiejętność kierowania prowadzonym rozpoznaniem obrazowym na szczeblu taktycznym.

C.IV.7 ARMIE PAŃSTW OBCYCH

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć						Rygor dydak- tyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć					w terenie		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium			
siódmy	30	14			16			PE	5
Ogółem	30	14			16			P-1,E-1	5

Treści kształcenia:

- Charakterystyka Ogólna Federacji Rosyjskiej. Jej ustrój, położenie, państwa graniczące, strefy czasowe, powierzchnia, ludność, struktura wiekowa, religia, grupy wyznaniowe, etniczne.
- Zasoby naturalne, gospodarka. Topografia, klimat, fauna i flora.
- Wpływ środowiska fizycznego na: strukturę społeczną, system bezpieczeństwa, system ekonomiczny, system infrastruktury, system informacyjny, system zdrowia. Wpływ środowiska fizycznego na system ekonomiczny.
- Struktura społeczna, zmiany demograficzne po zajęciu Krymu w 2014 roku. Aglomeracje: Moskwa, Czelabińsk, Jekaterynburg, Kazań, Niżny Nowogród, Nowosybirsk, Omsk, Rostów nad Donem, Samara, Sankt-Petersburg, Ufa, Wołgograd.
- Miasta na Krymie: Prawa miejskie posiada 16 miejscowości. Głównymi są: Symferopol, Kercz z twierdzą Jenikale, Eupatoria, Jałta, Teodozja, Bakczysaraj (dawna rezydencja chanów tatarskich), Sudak.
- Struktura klasowa. Grupy etniczne. Ugrupowania ekstremistyczne.
- Mniejszości narodowe w kraju.
- Siły Zbrojne Federacji Rosyjskiej;
- Okręgi Wojskowe SZ Federacji Rosyjskiej;
- Jednostki Wojskowe Zachodniego Okręgu Wojskowego;
- Jednostki Wojskowe w Obwodzie Kaliningradzkim (OK);
- Systemy A2/AD SZ Federacji Rosyjskiej w OK;
- Siły Zbrojne Republiki Białoruskiej;
- Systemy A2/AD SZ Republiki Białoruskiej;

Efekty kształcenia:

- Zna zasadniczą strukturę/skład Sił Zbrojnych Federacji Rosyjskiej, szczególnie Zachodniego Okręgu Wojskowego oraz Obwodu Kaliningradzkiego (OK).
- Zna system A2/AD SZ Federacji Rosyjskiej w OK;
- Zna zasadniczą strukturę Sił Zbrojnych Republiki Białoruskiej oraz system A2/AD w pobliżu granic Polski/NATO.

C.IV.8 ANALIZY I STUDIA TEATRÓW ZAINTERESOWANIA

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dydak- tyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć						w terenie		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
Ósmy	30	14			16				PE	5
Ogółem	30	14			16				P-1, E-1	5

Treści kształcenia:

Opracowania danych/materiałów zgodnie z zasadami Informacyjnego Przygotowania Pola Walki *IPB* również w języku angielskim:

○

○

- II i III Obszaru Operacyjnego Zainteresowania SZ RP tj.
 - Basen Morza Bałtyckiego,
 - Federacja Rosyjska, Zachodni Okręg Wojskowy;
 - Obwód Kaliningradzki;
 - Republika Białorusi;
 - Ukraina;
- Pozostałe:
 - Afganistan;
 - Iran,
 - Irak,
 - Lewantu;
 - Maghreb;
 - Sahel;

Kształcenie obejmuje opracowanie materiałów rozpoznawczych w formie IPB zawierających.

- Introduction;
- Geography;
- People and Society;
- Government;
- Economy;
- Energy;
- Communications;
- Transportation;
- Military and Security;

Efekty kształcenia:

- Zna metodykę analiz i studiów teatrów zainteresowania rozpoznawczego opracowywaną zgodnie z procedurami Informacyjnego Przygotowania Pola Walki
- Potrafi aktywnie opracować warianty działań potencjalnego przeciwnika i wskazać możliwe zagrożenia

C.IV.9 PODSTAWY ROZPOZNANIA OBRAZOWEGO

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dydak- tyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć*						w cen- trum szkolenia		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
Piąty	60	20				40			E	5
Ogółem	60	20				40			E-1	5

Treści kształcenia:

Wiadomości ogólne o rozpoznaniu. Rodzaje rozpoznania. Zadania rozpoznania obrazowego. Obieg informacji rozpoznawczych. Dokumenty normatywne w rozpoznaniu obrazowym. Techniki pozyskiwania informacji rozpoznawczych w rozpoznaniu obrazowym. Charakterystyka systemów pozyskiwania danych rozpoznawczych. Rozpoznanie satelitarne. Współczesne satelity obrazujące - komercyjne i wojskowe. Wykonywanie opracowań dla potrzeb analiz rozpoznawczych na podstawie danych obrazowych z systemów satelitarnych. Metody obserwacji i pomiarów na zobrazeniach satelitarnych. Analityczne opracowanie pojedynczych scen satelitarnych bez fotopunktów. Technologie fotogrametryczne – ich zastosowania w rozpoznaniu satelitarnym. Wykorzystanie zobrażeń wielospektralnych w identyfikacji obiektów wojskowych. Procedury pozyskania wojskowych zobrażeń satelitarnych. Rozpoznanie powietrzne. Podstawy fizyczne fotografowania powietrznego. Właściwości optyczne atmosfery. Techniczne środki pozyskiwania informacji obrazowej. Samoloty rozpoznawcze i zasobniki. Zasobnik DB-110. Skanery i kamery termalne. Urządzenia radarowe. Misje Open Skies. Śmigłowce rozpoznawcze. Głowice obserwacyjne. Bezzałogowe statki powietrzne. Planowanie misji rozpoznawczych. Zasady sporządzania meldunków z rozpoznania obrazowego. Teoretyczne podstawy graficznych metod przetwarzania zdjęć lotniczych. Metodyka prowadzenia analizy rozpoznawczej. Charakterystyka obiektów CAT01-19 według STANAG 3596.

Efekty kształcenia:

Umiejętność interpretacji wybranych elementów sprzętu wojskowego i sytuacji taktycznej z zakresu rozpoznania satelitarnego, powietrznego, inżynierskiego, artyleryjsko-rakietowego, OP i OPL i morskiego. Posiada umiejętność sporządzania meldunków z rozpoznania obrazowego. Zna charakterystykę obiektów z CAT01 do CAT19 według STANAG 3596.

C.IV.10 STANDARYZACJA SOJUSZNICZA W ROZPOZNANIU OBRAZOWYM

Semestr	Ogółem godzin	Liczba godzin zajęć		Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć		

	zajęć	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium		w centrum szkolenia	Rygor dydaktyczny	
siódmy	30	16				14			E	4
Ogółem	30	16				14			E-1	4

Treści kształcenia:

Dokumenty standaryzacyjne z zakresu IMINT – rodzaje, treść., zastosowanie w procesie rozpoznania. Normy obronne, dokumenty standaryzacyjne NATO - STANGs, ATPs, AAPs Formularze oraz meldunki prowadzone z zakresu prowadzonego rozpoznania obrazowego.

Efekty kształcenia:

Ma uporządkowaną, podbudowaną teoretycznie wiedzę ogólną obejmującą kluczowe zagadnienia związane z dokumentami standaryzacyjnymi z zakresu prowadzenia rozpoznania obrazowego na potrzeby IPB.

C.IV.11 MASKOWANIE

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dydak- tyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć						w cen- trum szkolenia		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
ósmy	54	14		16	24				PE	5
Ogółem	54	14		16	24				P-1, E-1	5

Treści kształcenia

Program obejmuje podstawowe i rozszerzone zagadnienia związane z maskowaniem, takie jak cechy demaskujące obiekty, optyczne charakterystyki obiektów, widmowe współczynniki odbicia, zasady maskowania przed rozpoznaniem optycznym, itp. Dobór i zakres treści kształcenia ukierunkowany jest na znajomość podstawowych metod i technik maskowania oraz technik rozpoznania kamuflażu w zastosowaniach militarnych.

Rys historyczny i istota maskowania. Psychofizjologia widzenia. Maskowanie naturalne. Techniczne środki maskowania. Pokrycia maskujące - kamuflaż mimetyczny, kamuflaż deformujący, kamuflaż pikselowy, ograniczenia kamuflażu. Norma obronna NO-84-A-203

Wykrywanie zamaskowanych obiektów oraz określenie przydatności różnych typów kamuflażu. Studenci samodzielnie wykonują laboratorium z elementami poznawczymi i pracowni problemowej. Wykrywanie obiektów na zobrazeniach wielo- i hyperspektralnych podstawie ich właściwości odbiciowych. Wykrywaniu kamuflażu na podstawie analizy obrazów wieloczasowych. Laboratoryjna ocena jakości pokryć maskujących przy wykorzystaniu widmowych współczynników odbiciowych. Ocena jakości pokryć maskujących na podstawie zobrażeń wielo- i hyperspektralnych.

Analizy przydatności różnych materiałów maskujących oraz dobór rodzaju kamuflażu do zadanych warunków. Propozycja tkaniny maskującej żołnierzy lub techniki wojskowej w zadanym obszarze działania wojsk

Efekty kształcenia:

Zna i rozumie podstawowe pojęcia i zasady z zakresu ochrony własności przemysłowej i prawa autorskiego oraz konieczność zarządzania zasobami własności intelektualnej; potrafi korzystać z zasobów informacji patentowej oraz ośrodków dokumentacji geodezyjnej i kartograficznej.

Ma szczegółową wiedzę związaną z wybranymi zagadnieniami z zakresu geodezji i kartografii, w tym: posługiwanie się nowoczesnymi technikami pomiarów teledetekcyjnych, stosowanie i projektowanie komputerowych metod gromadzenia i przetwarzania informacji o środowisku geograficznym wraz z informacją rozpoznawczą. Posiada szczegółową wiedzę z zakresów: teledetekcja satelitarna, zastosowania teledetekcji i technik programistycznych w wojskowych systemach geoinformatycznych, współczesne metody opracowań danych teledetekcyjnych.

Potrafi pozyskiwać informacje z literatury, baz danych oraz innych właściwie dobranych źródeł, także w języku angielskim, potrafi integrować uzyskane informacje, dokonywać ich interpretacji i krytycznej oceny, a także wyciągać wnioski oraz formułować i wyczerpująco uzasadniać opinie. Potrafi planować i przeprowadzać eksperymenty, w tym pomiary i symulacje komputerowe, interpretować uzyskane wyniki i wyciągać wnioski. Potrafi dokonać analizy zaproponowanej metody do rozwiązania zaawansowanego problemu z zakresu analizy obrazu z sensorów rozpoznawczych i przeprowadzić dyskusję spodziewanych wyników.

Potrafi współdziałać i pracować w grupie, przyjmując w niej różne role; ma świadomość odpowiedzialności za pracę własną oraz wykazuje gotowość podporządkowania się zasadom pracy w zespole i ponoszenia odpowiedzialności za wspólnie realizowane zadania.

C.IV.12 UCZENIE MASZYNOWE W ROZPOZNANIU OBRAZOWYM

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dydak- tyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć						w terenie		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
ósmy	60	14	0	16	30				P, E	5
Ogółem	60	14	0	16	30				P-1, E-1	5

Treści kształcenia:

1. Preprocessing danych rozpoznawczych: Przetwarzanie niekompletnych danych, zmienne kategoryjne. Tworzenie zestawu danych do trenowania i testowania modelu. Skalowanie danych.
2. Regresja w rozpoznaniu obrazowym: Prosta i wieloraka regresja liniowa. Regresja wielomianowa. Regresja metodą wektorów nośnych (SVR). Regresja metodą drzew decyzyjnych. Regresja metodą lasów losowych.

3. Klasyfikacja teledetekcyjnych danych rozpoznawczych: Klasyfikacja danych rozpoznawczych metodą K-NN i SVM. Klasyfikacja obiektów metodą drzew decyzyjnych i lasów losowych (random forest).
4. Klasteryzacja danych rozpoznawczych. Grupowanie metodą K-Means i hierarchiczną.
5. Predykcja z wykorzystaniem modelu XGBoost.

Efekty kształcenia:

Ma wiedzę z zakresu przygotowania danych rozpoznawczych do procesu predykcji danego zjawiska. Potrafi dopasować model regresji do konkretnego przypadku oraz odpowiednio dobrać jego parametry. Umie sklasyfikować i pogrupować pozyskane dane rozpoznawcze za pomocą właściwej metody.

Potrafi analizować i użytkować obszerne bazy danych, w przypadku których rozmiary, złożoność oraz wymóg ciągłej aktualizacji uniemożliwiają niezautomatyzowaną analizę. Umie odnaleźć i przeanalizować zależności w dużych bazach danych, w celu syntetycznego przedstawiania informacji według podanych kryteriów. Oraz ma wiedzę niezbędną do aproksymacji nieznanej funkcji na podstawie ograniczonej liczby próbek.

C.IV.13 FOTOGRAMETRIA WSPÓŁCZESNA

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dydak- tyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć						w terenie		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
dziewiąty	60	14	0	30	16				P, E	8
Ogółem	60	14	0	30	16				P-1, E-1	8

Treści kształcenia:

Charakterystyka fotogrametrycznych lotniczych kamer cyfrowych typu skanerowego i kadrowego, a także danych pochodzących z systemów obrazowania satelitarnego i systemów bezzałogowych statków powietrznych. Podstawy teoretyczne i praktyczne realizacji zadań fotogrametrycznych związanych z opracowaniami map sytuacyjno-wysokościowych, numerycznego modelu terenu oraz ortofotomap, a także map przestrzennych 3D.

Wybrane zagadnienia z zakresu wykorzystania zobrażeń lotniczych i satelitarnych do opracowania produktów zasilających geoinformacyjne bazy danych ze szczególnym uwzględnieniem przepisów prawa. Charakterystyka opracowań archiwalnych danych fotogrametrycznych znajdujących się w zasobie geodezyjnym i kartograficznym, ze szczególnym uwzględnieniem ich wykorzystania w ewidencji gruntów i budynków oraz w modelowaniu zmian pokrycia i użytkowania terenu. Zadania egzaminacyjne na uprawnienia zawodowe w zakresie fotogrametrii i teledetekcji

Efekty kształcenia:

Ma szczegółową wiedzę związaną z wybranymi zagadnieniami z zakresu fotogrametrii cyfrowej, w tym z nowoczesnymi technikami pozyskiwania cyfrowych zdjęć lotniczych ich przetwarzania z wykorzystaniem metod automatycznych, a także oceny dokładności tych przetworzeń w aspekcie zasilania współczesnych systemów informacji przestrzennej. Ma wiedzę o

trendach rozwojowych i najistotniejszych nowych osiągnięciach w fotogrametrii cyfrowej oraz zna metody, techniki, narzędzia i materiały stosowane przy rozwiązywaniu złożonych zadań inżynierskich w zakresie fotogrametrii cyfrowej

Potrafi ocenić przydatność i możliwość wykorzystania nowych osiągnięć (technik i technologii) w zakresie fotogrametrii cyfrowej, ma przygotowanie niezbędne do pracy w środowisku zawodowym związanym z fotogrametrią.

Potrafi dokonać krytycznej analizy sposobu funkcjonowania istniejących rozwiązań technicznych, w szczególności urządzeń, obiektów, systemów pomiarowych i procesów, a także ocenić przydatność metod i narzędzi służących do rozwiązania zadania fotogrametrycznego, w tym dostrzec ich ograniczenia.

Potrafi dokonać identyfikacji i sformułować specyfikację złożonych zadań inżynierskich związanych z aktualnym zastosowaniem teledetekcji i fotogrametrii, w tym zadań nietypowych, uwzględniając ich aspekty pozatechniczne

Potrafi współdziałać i pracować w grupie, przyjmując w niej różne role; ma świadomość odpowiedzialności za pracę własną oraz gotowość podporządkowania się zasadom pracy w zespole i ponoszenia odpowiedzialności za wspólnie realizowane zadania.

C.IV.14 PRZETWARZANIE OBRAZOWYCH DANYCH ROZPOZNAWCZYCH

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dydak- tyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć						w terenie		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
szósty	60	14	0	30	16				P, E	6
Ogółem	60	14	0	30	16				P-1, E-1	6

Treści kształcenia:

1. Import i wizualizacja obrazów: Charakterystyka obrazu cyfrowego. Dane statystyczne obrazu monochromatycznego. Binarizacja i progowanie. LUT. Korekcja i wzmocnienie kontrastu na wojskowych danych rozpoznawczych.
2. Wstępne przetwarzanie obrazów (image preprocessing): Operatory morfologiczne. Translacja, obrót i przeskalowanie obrazu. Operacje arytmetyczne na obrazach cyfrowych. Algebra obrazów. Histogram, rozciągnięcie i wyrównanie histogramu. Histogram matching. Filtracja liniowa, splot funkcji. Filtracja nieliniowa (filtr minimalny, maksymalny, medianowy). Filtracja adaptacyjna. FFT
3. Transformacje przestrzenne: Transformacja obrazu metodą image to image. Nadanie georeferencji obrazom cyfrowym.
4. Wykrywanie krawędzi i linii na obrazie cyfrowym: Wykrywanie krawędzi (gradienty, laplasjany). Wykrywanie krawędzi filtrem Canny'ego. Szieletyzacja. Ekstrakcja cech liniowych na obrazie cyfrowym.
5. Segmentacja: Transformacje przestrzeni barw. Segmentacja względem koloru i tekstury. Segmentacja wododziałowa. Ekstrakcja cech wojskowych obiektów powierzchniowych.
6. Integracja obrazów o różnej rozdzielczości: Dane statystyczne obrazu wielospektralnego. PCA. Pansharpening zobrażeń satelitarnych (metody HSI, PCA, HPF).

Efekty kształcenia:

Ma wiedzę o technikach cyfrowego przetwarzania obrazów, w szczególności potrafi określić dane statystyczne obrazu monochromatycznego i wielospektralnego. Potrafi wykonać

binaryzację i progowanie zobrazowań w celu wydobywania obiektów z tła. Umie skorygować radiometrię zobrazowań lotniczych, satelitarnych i pozyskanych z BSP.

Ma wiedzę zakresu filtracji zobrazowań w dziedzinie przestrzennej i częstotliwościowej. Potrafi poprawić jakość rozpoznawczych danych obrazowych oraz wyekstrahować na ich podstawie cechy liniowe i powierzchniowe obiektów wojskowych. Umie zintegrować zobrazowania o różnych rozdzielczościach przestrzennych i spektralnych.

C.IV.15 INTEGRACJA I PRZETWARZANIE DANYCH ROZPOZNAWCZYCH W SYSTEMACH GIS

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dydak- tyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć						w cen- trum szkolenia		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
ósmy	60	14		30	16				PE	6
Ogółem	60	14		30	16				P-1, E-1	6

Treści kształcenia

W przedmiocie zostaną przedstawione takie zagadnienia jak: przetwarzanie i transformacja różnego rodzaju danych geoprzestrzennych oraz źródła ich pozyskiwania dla potrzeb systemów informacji geograficznej. W ramach przedmiotu studenci zostają zapoznani z szerokim zakresem narzędzi typowych dla zaawansowanych systemów GIS.

Transformacje geoprzestrzenne dla potrzeb integracji geodanych do systemów GIS. Przetwarzanie i korekcje danych geoprzestrzennych o różnych rozdzielczościach. Fuzja danych z różnych źródeł i sensorów dla potrzeb integracji geodanych do systemów GIS. w zastosowaniach cywilnych i wojskowych.

Efekty kształcenia:

Ma wiedzę z zakresu matematyki, fizyki, kartografii matematycznej, rachunku wyrównawczego i innych obszarów właściwych dla kierunku geodezja i kartografia, przydatną do formułowania i rozwiązywania prostych zadań z geodezji i kartografii.

Ma szczegółową wiedzę związaną z pozyskiwaniem danych obrazowych dla potrzeb GIS w zastosowaniach cywilnych i wojskowych, projektowaniem baz danych o terenie w ujęciu cywilnym i wojskowym.

Potrafi dokonać krytycznej analizy sposobu funkcjonowania i ocenić – zwłaszcza w powiązaniu z kierunkiem geodezja i kartografia – istniejące rozwiązania techniczne, w szczególności urządzenia, obiekty, systemy pomiarowe, procesy, usługi geodezyjno-kartograficzne. Potrafi wykonać opracowanie z zakresu systemów informacji geograficznej zgodnie z obowiązującymi standardami w kraju i NATO.

Potrafi dokonać analizy wybranej metody do rozwiązania problemów związanych z oceną jakości obrazu cyfrowego pochodzącego z wojskowych systemów obrazujących. Potrafi odpowiednio określić priorytety służące realizacji określonego przez siebie lub innych zadania z zakresu geodezji i kartografii.

C.IV.16 ZAAWANSOWANE METODY INTERPRETACJI ZOBRAZOWAŃ I

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dydak- tyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć [*]						w terenie		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
Piąty	46	14		16	16				PE	5
Ogółem	46	14		16	16				P-1, E-1	5

Treści kształcenia:

Kategorie obiektów według STANAG 3596, Charakterystyka obiektów z kategorii 01, 02, 03, 04, 09, 12, 15, klucze rozpoznawcze, wzorce porównawcze.

Efekty kształcenia:

Ma uporządkowaną, podbudowaną teoretycznie wiedzę ogólną obejmującą kluczowe zagadnienia związane interpretacją rozpoznawczych danych obrazowych w aspekcie identyfikacji obiektów z kategorii 01, 02, 03, 04, 09, 12, 15.

C.IV.17 ZAAWANSOWANE METODY INTERPRETACJI ZOBRAZOWAŃ II

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dyda- ktyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć						w cen- trum szkolenia		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
szósty	46	14		16		16			E	6
Ogółem	46	14		16		16			E-1	6

Treści kształcenia:

Kategorie obiektów według STANAG 3596, charakterystyka obiektów z kategorii 05,06,08,13, 14,16,17,18, klucze rozpoznawcze, wzorce porównawcze.

Efekty kształcenia:

Ma uporządkowaną, podbudowaną teoretycznie wiedzę ogólną obejmującą kluczowe zagadnienia związane interpretacją rozpoznawczych danych obrazowych w aspekcie identyfikacji obiektów z kategorii 05,06,08,13, 14,16,17,18.

C.IV.18 ROZPOZNANIE Z NISKICH PUŁAPÓW

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dydak- tyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć						w terenie		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
piąty	46	14	0	16	16				P, E	4
Ogółem	46	14	0	16	16				P-1, E-1	4

Treści kształcenia:

Charakterystyka wojskowych i cywilnych bezzałogowych statków powietrznych. Charakterystyka sensorów obrazujących z niskiego pułapu w zakresie widzialnym, bliskiej podczerwieni i podczerwieni termalnej. Charakterystyka rozpoznania obrazowego z niskiego pułapu. Wprowadzenie do fotogrametrii niskiego pułapu. Ocena jakości obrazów pozyskanych z niskiego pułapu. Metody korekcji geometrycznej sekwencji obrazów obarczonych błędem dystryksji.

Wprowadzenie do orientacji sekwencji obrazów z zastosowaniem wybranych deskryptorów obrazu. Podstawy teoretyczne i praktyczne opracowanie NMT i NMPT z danych obrazowych z niskiego pułapu. Podstawy teoretyczne i praktyczne opracowania prawdziwej ortofotomapy. Charakterystyka schematów interpretacyjnych fotoplanów pozyskanych w zakresach VIS, NIR, TIR dla potrzeb rozpoznania obrazowego.

Efekty kształcenia:

Ma poszerzoną i uporządkowaną wiedzę teoretyczną dotyczącą zasad funkcjonowania i wykorzystania systemów pozyskiwania danych obrazowych z niskiego pułapu, z uwzględnieniem specyfiki tych systemów w geodezji i kartografii. Potrafi wykonać opracowanie z zakresu analiz obrazu z wykorzystaniem nowoczesnych technik przetwarzania danych i widzenia komputerowego.

Potrafi dokonać identyfikacji i sformułować specyfikację złożonych zadań inżynierskich, dotyczących fotogrametrycznego i teledetekcyjnego przetwarzania obrazów z niskiego pułapu. Potrafi określić priorytety podczas wykonywania analiz.

Potrafi dokonać identyfikacji i sformułować specyfikację złożonych zadań inżynierskich, dotyczących przetwarzania sekwencji obrazów z niskiego pułapu w zakresach VIS, NIR, TIR, uwzględniając ich aspekty pozatechniczne.

C.IV.19 ROZPOZNANIE SATELITARNE

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dyda- ktyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć						w cen- trum szkolenia		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
siódmy	22	10		12					Zo	4
Ogółem	22	10		12					Zo-1	4

Treści kształcenia:

Wojskowe oraz komercyjne systemy rozpoznania satelitarnego. Rodzaje oraz właściwości pozyskiwanych z pułapu satelitarnego danych obrazowych. Metodyka przetwarzania obrazowych danych satelitarnych.

Efekty kształcenia:

Posiada umiejętność stosowania procedur prowadzenia analizy rozpoznawczej w odniesieniu do wszystkich kategorii celów według STANAG 3596 na podstawie danych pozyskiwanych z systemów satelitarnych.

(WYJAZDOWE DO JEDNOSTEK)**ĆWICZENIA TERENOWE Z ROZPOZNANIA SATELITARNEGO**

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dydak- tyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć						w cen- trum szkolenia		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
ósmy	60			60					Zo	5
Ogółem	60			60					Zo-1	5

Treści kształcenia:

Charakterystyka działania i proces pozyskiwania danych na przykładzie wybranego systemu rozpoznania satelitarnego. Proces planowania, pozyskiwania i przetwarzania zobrażeń satelitarnych na przykładzie wybranych systemów rozpoznania obrazowego. Ocena przydatności produktów rozpoznawczych z pułapu satelitarnego do procesu rozpoznania obrazowego.

Efekty kształcenia:

Znajomość wybranych systemów rozpoznawczych z pułapu satelitarnego wykorzystywanych do prowadzenia rozpoznania obrazowego. Posiada umiejętności przeprowadzania procesu planowania, pozyskiwania i przetwarzania zobrażeń satelitarnych na przykładzie wybranego systemu. Ocena procesu rozpoznania na przykładzie wybranego systemu rozpoznania satelitarnego.

SYSTEM ROZPOZNANIA POWIETRZNEGO DB-110

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dydak- tyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć						w cen- trum szkolenia		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
piąty	120			120					Zo	8
Ogółem	120			120					Zo-1	8

Treści kształcenia:

Główne elementy składowe systemu zasobnika DB110, rodzaje pozyskiwanych danych obrazowych, zasady bojowego użycia zasobnika DB110, proces planowania lotu rozpoznawczego, rozpoznania powietrznego, procedura analizy na danych obrazowych pozyskanych z systemu DB-110.

Efekty kształcenia:

Ma uporządkowaną, podbudowaną teoretycznie wiedzę ogólną obejmującą kluczowe zagadnienia związane z bojowym wykorzystaniem zasobnika DB-110

ROZPOZNANIE POWIETRZNE Z BSP

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć						Rygor dydak- tyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć					w cen- trum szkolenia		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium			
szósty	120			120				Zo	8
Ogółem	120			120				Zo-1	8

Treści kształcenia:

Główne elementy składowe systemów BSP użytkowanych przez SZ RP, rodzaje pozyskiwanych danych obrazowych, zasady bojowego użycia BSP, proces planowania lotu rozpoznawczego, proces wykonywania meldunków rozpoznawczych z BSP.

Efekty kształcenia:

Ma uporządkowaną, podbudowaną teoretycznie wiedzę ogólną obejmującą kluczowe zagadnienia związane z bojowym wykorzystaniem Bezzałogowych Statków Powietrznych użytkowanych przez SZ RP. Posiada umiejętność wykonywania meldunków rozpoznawczych na podstawie danych obrazowych pozyskanych z BSP.

WIELOWYMIAROWE ANALIZY ROZPOZNAWCZE

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć						Rygor dydak- tyczny	Punkty ECTS	
		w uczelni wg formy zajęć								w cen- trum szkolenia
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
ósmy	120			120					Zo	8
Ogółem	120			120					Zo-1	8

Treści kształcenia:

Zasady i metodyka prowadzenia analizy rozpoznawczej na podstawie danych obrazowych w celu zabezpieczenia informacyjnego działania wojsk na szczeblu taktyczno-operacyjnym.

Efekty kształcenia:

Posiada umiejętności przeprowadzania wielowymiarowych analiz zobrazowań pozyskiwanych z wojskowych systemów rozpoznawczych oraz oceny ich wyników.

6.2.6 Moduły specjalistyczne (kierunek: Meteorologia)

C.IV.1. TECHNIKI POMIARÓW W METEOROLOGII

Semestr	Ogółem godzin Zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dyda- ktyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć						w centrum szkolenia		
		Wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
czwarty	60	44		16				60	E	2
Ogółem	60	44		16				60	E-1	2

Treści kształcenia:

Pomiary i obserwacje w meteorologii. Zakres przedmiotu. Klasyfikacja pomiarów. Sieć stacji i posterunków meteorologicznych. Zasady i terminy wykonywania pomiarów i obserwacji. Temperatura powietrza. Procesy fizyczne wykorzystywane w termometrii. Konstrukcja termometrów i termografu. Wykonywanie pomiarów temperatury. Poprawki. Dobowy przebieg temperatury. Pionowy profil temperatury. Ciśnienie atmosferyczne. Konstrukcja barometrów, aneroidów i barografów. Barometry cyfrowe. Wykonywanie pomiarów ciśnienia. Poprawki. Redukcja ciśnienia do poziomu morza. Wilgotność powietrza. Ciśnienie pary wodnej w powietrzu wilgotnym. Konstrukcja psychrometrów, higrometrów i higrografów. Wykonywanie pomiarów wilgotności powietrza. Poprawki. Tablice psychrometryczne. Wiatr przy powierzchni Ziemi. Zasady pomiaru prędkości i kierunku wiatru. Konstrukcja wiatromierzy. Wykonywanie pomiarów prędkości i kierunku wiatru. Szacowanie i obserwacje wiatru przy powierzchni Ziemi – skala Beauforta. Siły działające na poruszające się powietrze. Wiatr geostroficzny i gradientowy. Rozkład wiatru w przyziemnej warstwie atmosfery. Zachmurzenie. Wykonywanie obserwacji zachmurzenia. Rozpoznawanie rodzajów, gatunków i odmian chmur oraz zjawisk towarzyszących. Metody pomiaru i szacowania wysokości podstawy chmur. Konstrukcja mierników wysokości podstawy chmur. Wykonywanie pomiarów wysokości podstawy chmur. Widzialność. Widzialność meteorologiczna. Widzialność wzdłuż drogi startowej (RVR). Czynniki zmniejszające widzialność. Konstrukcja widzialnościomierza. Wykonywanie obserwacji i pomiarów widzialności. Widzialność pozioma, skośna i pionowa, ich wzajemne zależności i zależność od niskich chmur. Opady atmosferyczne. Definicja meteorów i klasyfikacja hydrometeorów. Związki opadów i rodzajów chmur. Konstrukcja deszczomierzy i pluwiografów. Wykonywanie obserwacji opadu i pomiarów wysokości opadu. Parowanie. Czynniki wpływające na parowanie wody. Parowanie z różnych powierzchni. Konstrukcja ewaporometrów. Wykonywanie pomiarów parowania. Obserwacje morskie. Pomiar temperatury powierzchni morza. Fale morskie. Zjawiska specjalne. Pokrywa lodowa na morzu. Usłonecznienie. Konstrukcja heliografu. Pomiar usłonecznienia. Stan gruntu. Grunt reprezentatywny dla stacji. Pomiar temperatury gruntu i przy gruncie. Wykonywanie obserwacji stanu gruntu. Pomiary aerologiczne. Radioteodolitowy system sondażowy. Pionowy profil atmosfery. Automatyczne meteorologiczne systemy pomiarowe. Stacje automatyczne. Rozproszone systemy pomiarowe. Lotniskowe systemy pomiarów meteorologicznych.

Efekty kształcenia:

Umiejętność wykonywania obserwacji i pomiarów meteorologicznych zgodnie z wymaganiami WMO i ICAO dla zabezpieczenia działań Sił Zbrojnych RP na dowolnym teatrze działań oraz przygotowania i redagowania dokumentów z pomiarów meteorologicznych.

C.IV.2. METEOROLOGIA OPERACYJNA

Semestr	Ogółem godzin Zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dyda- ktyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć						w cen- trum szkolenia		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
czwarty	16	16							Zo	1
piąty	46	16		16		14			Zo	4
szósty	40	14		16		10			Zo	3
siódmy	30		16		14				Zo, P	2
ósmym	30		16		14				Zo,P	2
Ogółem	162	46	32	32	28	24			Zo-5, P-2	12

Treści kształcenia:

Ogólne zasady kodowania i wnoszenia danych z pomiarów meteorologicznych. Opracowanie wyników pionowego sondażu atmosfery na diagramach aerologicznych. Metodyka opracowywania map synoptycznych. Wnoszenie danych z depesz aerologicznych na mapy topografii barycznej. Kompleksowa analiza i prognoza sytuacji synoptycznej na podstawie map przyziemnych i topografii barycznej. Metody prognozy warunków atmosferycznych. Opracowanie prognozy pogody dla rejonu działań. Opracowanie lotniczych prognoz pogody. Zasady opracowania prognoz specjalnych. Redagowanie depesz METAR i SPECI, TAF, AIRMET, SIGMET, VOLMET. Opracowywanie graficznych prognoz pogody zgodnie z wymogami ICAO (significant) i specjalnych stosowanych w NATO.

Efekty kształcenia:

Umiejętność kompleksowego opracowania materiału synoptycznego i aerologicznego oraz redagowania prognoz pogody dla zabezpieczenia Sił Zbrojnych na dowolnym teatrze działań.

C.IV.3 FIZYKA ATMOSFERY

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dydak- tyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć						w cen- trum szkole- nia		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
Piąty	76	60	16						E	6
Szósty	60	30	16			14			E	4
Ogółem	136	90	32			14			E - 2	10

Treści kształcenia

Teoria ciała doskonale czarnego – prawo Plancka, Wiena i Stefana-Boltzmanna; termodynamika powietrza suchego i wilgotnego; zasady termodynamiki: zerowa, pierwsza i druga; bilans sił w atmosferze; statyka atmosfery; pionowy rozkład gęstości; wzory baryczne; podstawowe pojęcia, definicje oraz twierdzenia pola skalarowego i wektorowego: pole potencjalne i bezźródłowe; kinematyka ośrodka ciągłego – pole prędkości i przyspieszenia; pochodna substancjalna; uśrednione parametry stanu powietrza atmosferycznego; ruch mas powietrza – wiatry: geostroficzny, gradientowy, rzeczywisty, termiczny; ruchy falowe: fale grawitacyjne, akustyczne, Rossby’ego, mieszane; podstawowe zasady zachowania: masy, pędu i energii; cyrkulacja i wirowość – obliczanie cyrkulacji na wybranych przykładach; równania Stokesa, Greena i Gaussa; twierdzenia Kelvina, Bjerknesa, Lagrange, Helmholtza; wirowość potencjalna Rossby’ego i Ertela; bryza dzienna i nocna; pasaty; warstwa graniczna, teoria podobieństwa; modele hydrostatyczne i niehydrostatyczne; przybliżenia (quasi)-geostroficzne i solenoidalne.

Efekty kształcenia:

Student ma szczegółową wiedzę związaną z fizyką atmosfery, klimatologią, hydrologią oraz numerycznym prognozowaniem pogody (K1AS5_W1) oraz wiedzę specjalistyczną w zakresie metod, narzędzi, instrumentów pomiarowych i oprogramowania w zakresie badania atmosfery oraz meteorologicznego zabezpieczenia działania wojsk (K1AS5_W2). Potrafi dokonać analizy metody zaproponowanej do rozwiązania zadań związanych z oceną warunków atmosferycznych na podstawie danych dostępnych w wojskowych sieciach wymiany informacji meteorologicznych (K1AS5_U3). Jest gotowy do samodoskonalenia i utrzymywania wiedzy w zakresie rozwoju metod pozyskiwania oraz przetwarzania danych meteorologicznych (K1AS5_K1).

C.IV.4. TELEDETEKCYJNE BADANIE ATMOSFERY

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dydaktyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć						w centrum szkolenia		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
piąty	60	44		16					E	5
szósty	30	16		14					Zo	2
siódmy	46	30		16					Zo	4
ósmym	30	16		14					E	2
dziwiyaty	56	30		16	10				P,E	6
Ogółem	222	136		76	10				E - 3, Zo - 2, P - 1	19

Treści kształcenia:

Metody radiolokacyjne stosowane w meteorologii. Podstawowe zasady wykrywania obiektów punktowych i pomiaru współrzędnych. Radioecho od obiektów meteorologicznych. Budowa i działanie radarów meteorologicznych. Radary klasyczne i dopplerowskie. Propagacja fali elektromagnetycznej w atmosferze. Radary o pojedynczej i podwójnej polaryzacji fali. Pierwotne i wtórne produkty radarowe. Rozpoznawanie zjawisk atmosferycznych na podstawie danych radarowych. Wykorzystanie danych radiolokacyjnych w praktyce synoptycznej. Cyfrowe przetwarzanie ech radarowych od obiektów meteorologicznych. Kierunki rozwoju meteorologii radarowej.

Własności spektralne obrazowań z satelitów meteorologicznych. Wstępna identyfikacja elementów obrazowań. Organizacja, struktura i tekstura zachmurzenia. Systemy zachmurzenia skali synoptycznej. Interpretacja systemów zachmurzenia pierzastego. Interpretacja systemów zachmurzenia kłębiastego. Interpretacja systemów zachmurzenia stref baroklinowych. Rozpoznawanie mas powietrza i układów barycznych. Transformacja mas powietrza. Ocena równowagi mas powietrza. Efekty różnego nagrzewania podłoża. Transformacja ciepłych i chłodnych oraz wilgotnych i suchych mas powietrza. Wpływ orografii na transformację mas powietrza. Analiza procesów atmosferycznych i systemów zachmurzenia różnej skali na podstawie zdjęć satelitarnych. Systemy zachmurzenia frontów chłodnych. Systemy zachmurzenia frontów ciepłych. Systemy zachmurzenia frontów zokludowanych. Systemy zachmurzenia fal skali synoptycznej. Analiza stadiów rozwoju cyklonów i frontów atmosferycznych. Okluzje i cyklony dojrzałe. Fronty główne. Typologia frontów głównych i cyklonów umiarkowanych szerokości geograficznych. Systemy zachmurzenia frontów głównych i cyklonów. Cyklony tropikalne. Niże polarne. Analiza dynamiki atmosfery. Animacje serii obrazowań. Wykorzystanie zdjęć satelitarnych do prognozowania pogody.

Oddziaływanie fal akustycznych z atmosferą. Rozpraszanie, pochłanianie i refrakcja fal akustycznych w atmosferze turbulentnej. Rozpraszanie dźwięku na hydro- i litometeorach. Systemy akustycznego sondowania atmosfery. Układy nadawcze, odbiorcze i rejestracji oraz przetwarzania echosygnalów sodarowych. Charakterystyki kierunko-

wości promieniowania anten sodarowych. Układy pomiarowe do badania struktury termicznej i wiatrowej atmosfery. Pomiar wiatru metodą dopplerowską. Wykrywanie obszarów niestabilności wiatrowych – „uskok wiatru”.

Efekty kształcenia:

Umiejętność wykorzystania danych satelitarnych, radarowych, sodarowych i laserowych do badania procesów atmosferycznych oraz opisu stanu atmosfery i warunków lotu statków powietrznych.

C.IV.5 KLIMATOLOGIA I HYDROLOGIA

Semestr	Ogółem godzin Zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dyda- ktyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć						w cen- trum szkolenia		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
piąty	60	46			14				P,E	5
siódmy	80	46		20		14			E	5
Ogółem	140	92		20	14	14			E-2, P-1	10

Treści kształcenia:

Łądowa część hydrosfery. Wody podziemne. Wody powierzchniowe – obiekty hydrograficzne. System hydrograficzny. Zlewnia, dorzecze zlewisko. Podział dorzecza. Przyrost dorzecza. Cykl hydrologiczny. Bilans wodny i jego zmiany. Bilans wodny zlewni, zbiornika wodnego. Opady atmosferyczne. Parowanie terenowe. Infiltracja. Odpływ podziemny i powierzchniowy. Retencja. Tajanie śniegu. Odpływ w korytach rzek. Przepływy charakterystyczne. Krzywa przepływu. Niżówki, wezbrania, powodzie. Pomiar hydrometryczne. Pomiar stanów wód, prędkości i wielkości przepływu, temperatury wody, transportu rumowiska. Prognozy hydrologiczne. Wpływ warunków hydrologicznych na wykonywanie zadań wojsk.

Przedmiot i zadania klimatologii. Klimaty kuli ziemskiej. Pojęcie klimatu. Podstawowe procesy klimatotwórcze. Bilans energetyczny powierzchni Ziemi. Geograficzne czynniki kształtujące klimat. Przebieg dobowy i roczny oraz geograficzny rozkład temperatury powietrza, wilgotności powietrza, zachmurzenia, mgieł oraz opadów atmosferycznych. Oddziaływanie systemów ocean - atmosfera. Geograficzny i sezonowy rozkład frontów atmosferycznych. Klimatologia regionalna. Pojęcie makro-, mezo- i mikroklimatu. Skala zjawisk i procesów klimatotwórczych. Typy klimatów. Klimat Europy i Polski. Region klimatyczny. Wpływ czynników antropogenicznych na zmiany klimatu. Klimat regionów uprzemysłowionych. Historia i ewolucja klimatu Ziemi. Przyczyny i przewidywane zmiany klimatu. Metody opracowań klimatologicznych. Miejska wyspa ciepła. Bioklimatologia. Regionalne i lokalne układy cyrkulacji.

Efekty kształcenia:

Umiejętność wykorzystania opracowań klimatycznych w procesie meteorologicznego zabezpieczenia działań Sił Zbrojnych na dowolnym teatrze działań oraz opracowania charakterystyk mikroklimatologicznych rejonów działań i lotnisk. Umiejętność

kompleksowego opracowania danych hydrologicznych, redagowania prognoz hydrologicznych dla zabezpieczenia działań wojsk.

C.IV.6. METEOROLOGIA SYNOPTYCZNA

Semestr	Ogółem godzin Zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dydaktyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć						w centrum szkolenia		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
piąty	76	30		30	16				P, E	6
szósty	60	46		14					E	4
Ogółem	136	76		44	16				E-2,P-1	10

Treści kształcenia:

Przedmiot i zadania meteorologii. Źródła informacji. Pola elementów meteorologicznych. Wielkoskalowe procesy pogodotwórcze. Skale cyrkulacji. Stałe i sezonowe ośrodki działania atmosfery. Masy powietrza. Klasyfikacja i transformacja mas powietrza. Pole ciśnienia i temperatury. Charakterystyka układów ciśnienia, warunki powstawania, stadia rozwojowe. Cyklo- i antycyklogenezy. Regeneracja cyklonów i antycyklonów. Fronty atmosferyczne. Fronty w polu elementów i zjawisk atmosferycznych. Analiza frontów na mapach synoptycznych i diagramach termodynamicznych. Prognoza sytuacji synoptycznej. Obliczanie prognostycznego położenia układów barycznych, frontów atmosferycznych. Konstrukcja drogi cząstek powietrza.

Efekty kształcenia:

Umiejętność kompleksowej analizy materiału synoptycznego oraz wykorzystania metod prognozy sytuacji synoptycznej i procesów kształtujących pogodę.

C.IV.7. MEZOSKALOWE PROGNOZY POGODY

Semestr	Ogółem godzin Zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dyda- ktyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć						w cen- trum szkolenia		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
szósty	76	30		16	14	16			P, E	5
siódmy	46	16		14	16				E	4
Ogółem	122	46		30	30	16			E-2, P-1	9

Treści kształcenia:

Prognoza elementów i zjawisk atmosferycznych. Prognoza zachmurzenia. Prognoza opadów atmosferycznych. Prognoza wiatru przyziemnego i górnego. Prognoza

temperatury powietrza. Prognoza zjawisk specjalnych związanych ze zmianami temperatury i wilgotności powietrza. Prognoza zjawisk konwekcyjnych. Prognoza burz i opadów przelotnych. Prognoza widzialności. Prognoza mgieł. Prognoza niebezpiecznych dla lotnictwa zjawisk pogody. Prognozy pogody dla zabezpieczenia zadań specjalnych. Redagowanie prognoz pogody.

Efekty kształcenia:

Umiejętność kompleksowej analizy materiału synoptycznego i aerologicznego oraz danych teledetekcyjnych do opracowania lotniczych prognoz pogody.

C.IV.8 NUMERYCZNE PROGNOZOWANIE POGODY

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dydak- tyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć						w cen- trum szkole- nia		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
siódmy	116	60	30		10	16			PE	7
dziewiąty	60	30	20		10				PE	6
Ogółem	176	90	50		20	16			P - 2 E - 2	13

Treści kształcenia

Definicja ilorazu różnicowego i pochodnej funkcji jednej zmiennej; pochodne cząstkowe; metoda siatek; definicja aproksymacji i jej rzędu; co to jest dokładność, zgodność i stabilność?; omówienie na przykładzie zagadnienia poprawnie postawionego (wskaźnik uwarunkowania macierzy) – przykłady złego i dobrego uwarunkowania; schematy jawne, niejawne i półniejawne; wyprowadzanie zależności na warunek stabilności schematów różnicowych; pojęcie stabilności schematu; zbieżność a stabilność; warunek Couranta-Friedrichsa-Lewy; graficzne zobrazowanie wyników – przebiegi stabilne i niestabilne; metody rozwiązywania układów różnicowych: metoda Jacobiego, Gaussa-Seidela, relaksacji, Richardsona; przykład braku zbieżności metod iteracyjnych; warianty metody przegania; metody rozwiązywania równań różniczkowych zwyczajnych; metody rozwiązywania układów równań liniowych; zagadnienia dwuwymiarowe: metody naprzemiennych kierunków: Peacemana – Rachforda i Douglasa – Rachforda; metody typu predyktor – korektor (badanie stabilności); metoda rozszczepienia: rozszczepienie względem zmiennych przestrzennych; rozszczepienie względem procesów fizycznych – analiza schematów; dwuwymiarowy model fal grawitacyjnych – wariant macierzowy metody przegania; równania nieliniowe; równania Burgersa i Kortewegi – de Vriesa jako przykłady równania nieliniowego (soliton).

Efekty kształcenia:

Student ma szczegółową wiedzę związaną z fizyką atmosfery, klimatologią, hydrologią oraz numerycznym prognozowaniem pogody (K1AS5_W1) oraz wiedzę spe-

cjalistyczną w zakresie metod, narzędzi, instrumentów pomiarowych i oprogramowania w zakresie badania atmosfery oraz meteorologicznego zabezpieczenia działania wojsk (K1AS5_W2). Potrafi dokonać analizy metody zaproponowanej do rozwiązania zadań związanych z oceną warunków atmosferycznych na podstawie danych dostępnych w wojskowych sieciach wymiany informacji meteorologicznych (K1AS5_U3). Jest gotowy do samodoskonalenia i utrzymywania wiedzy w zakresie rozwoju metod pozyskiwania oraz przetwarzania danych meteorologicznych (K1AS5_K1).

C.IV.9 ŚRODOWISKOWE ASPEKTY DZIAŁAŃ LOTNICTWA

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dydak- tyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć						w cen- trum szkole- nia		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
siódmy	30	16				14			Zo	2
Ogółem	30	16				14			Zo - 1	2

Treści kształcenia

Warstwowa budowa atmosfery – wpływ pionowych gradientów temperatury, ciśnienia i gęstości na rozprzestrzenianie się zanieczyszczeń i produktów spalania paliwa lotniczego. Pionowy rozkład ozonu. Wpływ lotów na ozonosferę. Propagacja hałasu i wibracji w atmosferze. Liczba Macha – fizyczne aspekty przekraczania prędkości dźwięku. Strefy zrzutu paliwa. Drogowe odcinki lotniskowe (DOL) – ich rola w XXI wieku. Poligony lotnicze lądowe i morskie.

Efekty kształcenia:

Student ma szczegółową wiedzę związaną wpływem działań lotnictwa na środowisko naturalne. Potrafi wykorzystać wiedzę z zakresu fizyki atmosfery, klimatologii, hydrologii oraz numerycznego prognozowania pogody (K1AS5_W1) i wiedzę specjalistyczną w zakresie metod, narzędzi, instrumentów pomiarowych i oprogramowania do oceny skutków wykonywania zadań przez lotnictwo (K1AS5_W2). Jest gotowy do samodoskonalenia i utrzymywania wiedzy w zakresie rozwoju metod pozyskiwania oraz przetwarzania danych meteorologicznych (K1AS5_K1).

C.IV.10. METEOROLOGICZNE ZABEZPIECZENIE DZIAŁAŃ WOJSK

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dyda- ktyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć						w cen- trum szkolenia		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
szósty	16	16							Zo	3

siódmy	30	16		14				E	2
Ogółem	46	32		14				Zo-1	5

Treści kształcenia:

Struktura oraz zadania komórek służby meteorologicznej w procesie szkolenia lotniczego. Podstawowe definicje stosowane w meteorologii wojskowej. Dokumenty normatywne regulujące funkcjonowanie wojskowej służby meteorologicznej. Meteorologiczne zabezpieczenie innych zadań lotniczych: przeloty, skoki spadochronowe, dyżur bojowy i ratowniczy, działania na poligonie, loty próbne. Organizacja systemu ostrzegania o NZP i NWA. Dokumentacja meteorologiczna stosowana w procesie szkolenia lotniczego. Miejsce i rola służby meteorologicznej procesie decyzyjnym organizacji lotów.

Światowy system prognoz obszarowych i biur meteorologicznych. Obserwacje meteorologiczne i komunikaty. Wymagania operacyjne odnośnie dokładności pomiarów i obserwacji. Redagowanie depech METAR i SPECI, TAF, AIRMET, SIGMET, VOLMET. Opracowywanie graficznych prognoz pogody zgodnie z wymogami ICAO (significant) i specjalnych stosowanych w NATO.

Efekty kształcenia:

Znajomość zasad organizacji meteorologicznego zabezpieczenia działań lotnictwa oraz umiejętność samodzielnego działania podczas wykonywania zadań meteorologicznego zabezpieczenia procesu szkolenia lotniczego.

C.IV.11. METEOROLOGICZNE ZABEZPIECZENIE LOTNICTWA WG PRZEPISÓW WMO, ICAO i NATO

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dyda- ktyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć						w cen- trum szkole- nia		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
ósmymy	46	16		18		12			Zo	4
dziewiąty	30			18		12			E	2
dziesiąty	30	14			16				P, Zo	
Ogółem	106	30		36	16	24			E-1, Zo-2, P-1	6

Treści kształcenia:

Międzynarodowe i krajowe przepisy regulujące wykonywanie operacji lotniczych. Zabezpieczenie meteorologiczne operacji połączonych. Wymagania ustalone w prawie Unii Europejskiej dotyczące zapewnienia osłony meteorologicznej żeglugi powietrznej. Proces tworzenia i podstawy prawne funkcjonowania Jednolitej Przestrzeni Powietrznej. Standardy WMO, ICAO i NATO w meteorologicznym zabezpieczeniu lotnictwa. Opracowywanie graficznych prognoz pogody zgodnie z wymogami ICAO (significant). Obserwacje i meldunki ze statków powietrznych. Informacje SIGMET i AIRMET, ostrzeżenia lotniskowe i ostrzeżenia o usoku wiatru. Techniczna specyfikacja dla informacji SIGMET i AIRMET oraz specjalnego komunikatu z po-

wietrza AIR-REPORT. Systemy przekazywania informacji meteorologicznych do załóg statków powietrznych i personelu służb zabezpieczających operacje lotnicze. Wymagania w zakresie telekomunikacji i jej wykorzystanie.

Efekty kształcenia:

Znajomość zasad organizacji i sposobów meteorologicznego zabezpieczenia lotnictwa oraz umiejętność samodzielnego działania w czasie zabezpieczenia przelotu. Umiejętność przygotowania i redagowania dokumentów meteorologicznego zabezpieczenia przelotów zgodnych ze standardami WMO, ICAO i NATO. Umiejętność kompleksowego opracowania materiału synoptycznego i aerologicznego oraz redagowania prognoz pogody dla zabezpieczenia działań lotnictwa.

C.IV.12. METEOROLOGICZNE ZABEZPIECZENIE DZIAŁAŃ BOJOWYCH LOTNICTWA, MISJI PKW I PJW

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dyda- ktyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć						w cen- trum szkole- nia		
		wyklady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
ósmý	46	32				14			Zo	4
dziwíąty	30	16				14			E	2
Ogółem	76	48				28			E-1, Zo-1	6

Treści kształcenia:

Struktura i zadania wojskowych służb meteorologicznych państw NATO. Zasady współdziałania służb meteorologicznych w ramach NATO. Systemy wymiany danych meteorologicznych w NATO (NAMIS). Zasady planowania zabezpieczenia bojowego. Zadania i obowiązki osób funkcyjnych w bojowym zabezpieczeniu działań wojsk. Wykorzystanie specjalnych modeli numerycznych prognoz opracowanych dla wybranego rejonu przez państwa wiodące NATO. Opracowywanie dokumentacji specjalnej i meldunków w języku angielskim zgodnie z normami NATO (STANAG-i). Rozkaz bojowy ATO. Zabezpieczenie meteorologiczne działań Polskich Kontyngentów Wojskowych oraz misji stabilizacyjnych NATO. Prognozy pogody dla potrzeb ochrony przed NBC. Wykorzystanie charakterystyk lotniczo-klimatycznych i geograficznych dla rejonów działań. Zabezpieczenie meteorologiczne bezzałogowych statków powietrznych i działań w rejonach wysokogórskich. Zasady współdziałania wojskowych i cywilnych służb meteorologicznych w działaniach PKW/PJW i NATO. Opracowywanie dokumentacji i meldunków dla dowódców podejmujących decyzje o wykonywaniu zadań lotniczych. Realizacja zadań logistycznych w komórkach służby meteorologicznej. Zasady prowadzenia gospodarki materiałowo-technicznej oraz zasady eksploatacji sprzętu informatycznego i pomiarowego. Standardy WMO, ICAO i NATO w meteorologicznym zabezpieczeniu wojsk.

Efekty kształcenia:

Znajomość zasad organizacji i sposobów zabezpieczenia działań bojowych lotnictwa oraz umiejętność działania w ramach międzynarodowych zespołów zabezpieczających działania wojsk NATO. Znajomość zasad organizacji i sposobów zabezpieczenia działań lotnictwa oraz umiejętność samodzielnego działania podczas wykonywania zadań meteorologicznego zabezpieczenia procesu szkolenia lotniczego. Znajomość zasad organizacji i sposobów meteorologicznego zabezpieczenia lotnictwa oraz umiejętność samodzielnego działania w czasie realnego zabezpieczenia przelotu. Umiejętność przygotowania i redagowania dokumentów meteorologicznego zabezpieczenia przelotów zgodnych ze standardami WMO, ICAO i NATO.

C.IV.13. METEOROLOGIA LOTNICZA

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dyda- ktyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć						w cen- trum szkole- nia		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
ósmymy	60	30		14		16			E	6
dziwiętymy	30	16		14					Zo	2
Ogółem	90	46		28		16			E – 1, Zo - 1	8

Treści kształcenia:

Atmosfera wzorcowa. Siła aerodynamiczna. Kształt aerodynamiczny i jego charakterystyki. Równanie Bernoulliego. Powstawanie siły nośnej. Układy napędowe statków powietrznych. Urządzenia aerodynamiczne. Mechanika lotu śmigłowców, szybowców i spadochronów. Start i lądowanie statków powietrznych. Akrobacje samolotowe. Przegląd statków powietrznych użytkowanych w lotnictwie SZ RP.

Prognozy pogody dla lotnictwa. Meteorologiczne zabezpieczenie lotów i przelotów. Wpływ elementów meteorologicznych na lot statków powietrznych i stan lotnisk. Meteorologiczne warunki wykonywania lotów w cyklonie i antycyklonie. Meteorologiczne warunki wykonywania lotów w stratosferze, nad obszarami górskimi i akwenami. Prognoza oblodzenia statków powietrznych i dróg startowych. Prognoza rzucania samolotów. Konsultacje meteorologiczne w języku angielskim. Standardowe depesze meteorologiczne.

Efekty kształcenia:

Umiejętność realizacji zadań meteorologicznego zabezpieczania działań lotnictwa i oceny wpływu warunków atmosferycznych na stan i eksploatację sprzętu.

C.IV.14. SYSTEMY INFORMATYCZNE I BAZY DANYCH W METEOROLOGII

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dyda- ktyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy zajęć						w cen- trum szkole- nia		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
ósmymy	80	40		18	10	12			P, E	7
dziwięty	76	30		18	16	12			P, E	7
Ogółem	156	70		36	26	24			P-2, E-2	14

Treści kształcenia:

Współczesne technologie teleinformatyczne i sieciowe systemy operacyjne. Transmisje i protokoły wymiany danych. Rodzaje i zastosowanie mediów transmisyjnych (przewodowych i bezprzewodowych). Topologia i działanie lokalnych, miejskich i rozległych sieci komputerowych.

Sieciowe systemy operacyjne (Windows, Unix, Linux, IOS). Zarządzanie siecią i bezpieczeństwo danych. Struktura, usługi oraz zasoby sieci Internet. Systemy wyszukiwawcze w sieci Internet. Systemy wymiany danych wykorzystywane w wojskowych służbach meteorologicznych państw NATO. Sieć Stałej Łączności Lotniczej (AFTN). Łączność radiowa i satelitarna. Zasilanie i pozyskiwanie danych meteorologicznych w sieciach informatycznych wykorzystywanych w służbie meteorologicznej. Baza danych służby meteorologiczno-oceanograficznej (METOC NATO). Baza danych Światowej Służby Meteorologicznej WMO oraz służby narodowej (IMGW). Baza danych Międzynarodowej Organizacji Lotnictwa Cywilnego ICAO – sieć AFTN). Bazy danych wojskowej służby meteorologicznej SZ RP. Dystrybucja danych meteorologicznych w sieci WAN Meteo RL. Zobrazowanie danych meteorologicznych w systemach wspomagania synoptyka.

Efekty kształcenia – umiejętności i kompetencje:

Umiejętność pozyskiwania informacji do zabezpieczenia działań lotnictwa z baz danych meteorologicznych poprzez współczesne systemy i sieci teleinformatyczne. Umiejętność pozyskiwania danych meteorologicznych, materiału synoptycznego i aerologicznego oraz danych teledetekcyjnych wykorzystywanych przy opracowywaniu prognoz pogody dla Sił Zbrojnych na dowolnym teatrze działań.

6.2.7 Moduły związane z pracą dyplomową

D.I.1 SEMINARIUM DYPLOMOWE

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć							Rygor dyda- ktyczny	Punkty ECTS
		w uczelni wg formy za- jęć						w cen- trum szkolenia		
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
Dziewiąty	30					30			Zo	3
Dziesiąty	30					30			Zo	3
Ogółem	60					60			Zo-2	6

Treści kształcenia:

Wstępne seminarium przygotowujące studentów do wyboru tematu i podjęcia pracy dyplomowej. Rozważenie różnych rodzajów prac dyplomowych zależnie od celu pracy i przedmiotu badań. Przegląd metod zdobywania i gromadzenia doniesień naukowych pod kątem celu pracy, ze szczególnym uwzględnieniem komputerowych sposobów pozyskiwania, gromadzenia oraz selekcjonowania publikacji. Informacje oraz zalecenia dotyczące organizacji stanowisk badawczych wyposażonych w specjalne urządzenia i aparaturę służące osiągnięciu celu pracy, zależnie od przedmiotu badań. Ćwiczenia funkcjonalnych zależności z użyciem danych eksperymentalnych. Praca dyplomowa jako praca naukowa. Tematyka prac dyplomowych. Etyka i warsztat badawczy naukowca. Rola i sposoby wykorzystania literatury technicznej w rozwiązywaniu problemów technicznych. Rola eksperymentu w pracy naukowej. Elementy prawa autorskiego. Etapy rozwiązywania i wykonywania zadania dyplomowego. Układ i zawartość pracy dyplomowej. Technika pisania i redagowania pracy dyplomowej. Istota i cele autoprezentacji. Techniki prezentacji i dyskusji wyników pracy dyplomowej. Prezentacja i dyskusja sposobów rozwiązywania zagadnień ujętych w zadaniu dyplomowym, wyników częściowych i całości pracy dyplomowej. Technika obrony pracy dyplomowej.

Efekty kształcenia:

Moduł uczy: twórczego podejścia do rozwiązywania założonego problemu technicznego; budowania harmonogramu realizacji zadania naukowego; systematycznego realizowania etapów częściowych pracy, ukierunkowanych na osiągnięcie założonego celu; redagowania wyników pracy naukowej; technik prezentacji i dyskusji wyników pracy naukowej; poprawnego wnioskowania wyników pracy dyplomowej.

D.I.2 PRACA DYPLOMOWA

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Ogółem godzin zajęć	Liczba godzin zajęć						Rygor dyda- ktyczny	Punkty ECTS	
		w uczelni wg formy zajęć								w cen- trum szkolenia
		wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium				
Dziesiąty	15				15				P,E	20
Ogółem	15				15				E-1,P-1	20

Treści kształcenia:

Organizacja i realizacja pracy dyplomowej. Praca dyplomowa – zalecenia i wskazówki. Tematyka pracy dyplomowej. Realizacja prac doświadczalnych, konstrukcyjno projektowych, analitycznych. Prezentacja i dyskusja sposobów rozwiązania zadań wynikających z tematu pracy dyplomowej.

Efekty kształcenia:

Moduł uczy wykorzystania posiadanej wiedzy w realizacji pracy dyplomowej, prezentowania etapowych lub częściowych wyników, uzasadnienia przyjętych założeń, wnioskowania.

E. Praktyki zawodowe

Specjalność: Geoinformatyka

Specjalność: Rozpoznanie obrazowe

Specjalność: Meteorologia

Studenci – kandydaci na żołnierzy zawodowych odbywają oprócz szkoleń specjalistycznych praktyki na stanowisku dowódcy drużyny we wskazanych Jednostkach Wojskowych. Celem praktyk jest zdobycie i doskonalenie umiejętności oraz doświadczeń w zakresie dowodzenia, przygotowanie do praktycznego i samodzielnego pełnienia funkcji dowódczych, a także do prawidłowej obsługi sprzętu specjalistycznego. Warunkiem zaliczenia praktyki jest złożenie zaświadczenia o realizacji praktyki i uzyskanie pozytywnych ocen wraz z opinią.

Obowiązująca praktyka – na stanowisku dowódcy plutonu i drużyny, czas – 4 tygodnie, miejsce – wg planu praktyk.

[illegible]

Kierunek studiów: Geodezja i kartografia

Korpus osobowy: Siły powietrzne

Specjalność: Meteorologia

Grupa osobowa: Meteorologiczna

Plan studiów uchwalony przez w dniu

*** niepotrzebne skreślić**
*Obowiązuje kandydatów na żołnierzy
zawodowych rozpoczynających
kształcenie w roku akademickim
2019/2020*

PLAN JEDNOLITYCH STUDIÓW MAGISTERSKICH WOJSKOWYCH O PROFILU OGÓLNOAKADEMICKIM
DLA KANDYDATÓW NA ŻOŁNIERZY ZAWODOWYCH, NABÓR 2019

Kierunek studiów: geodezja i kartografia

Korpus osobowy: "30" rozpoznania i walki elektronicznej

Specjalność: rozpoznanie obrazowe

Grupa osobowa: "A" rozpoznanie ogólne / "C" ogólnogeograficzna

Indeks	GRUPY ZAJĘĆ / PRZEDMIOTY	ogółem liczba godzin/ pkt ECTS		Dyscyplina naukowa	ECTS kształt. umiejętności naukowe	ECTS kształt. umiejętności praktyczne	ECTS udział NA	Liczba godzin według formy zajęć				Jednolite studia magisterskie																								jednostka organizacyjna (instytut/katedra) odpowiedzialna za przedmiot	Uwagi														
		wykl.	ćwicz.					lab.	proj.	semin.	liczba godzin/rygor/pkt ECTS w semestrze:																																								
											I			II			III			IV			V			VI			VII			VIII			IX			X													
								godz.	ryg.	ECTS	godz.	ryg.	ECTS	godz.	ryg.	ECTS	godz.	ryg.	ECTS	godz.	ryg.	ECTS	godz.	ryg.	ECTS	godz.	ryg.	ECTS	godz.	ryg.	ECTS	godz.	ryg.	ECTS	godz.	ryg.	ECTS														
A. Grupa zajęć bloku wojskowego								798	96	2	0	0	0	0	0	331	451	0	0	16	113	2	109	0	101	0	89	0	72	0	99	0	6	0	101	0	88	0	20	0											
I. Grupa treści kształcenia podstawowego								162	0	2	0	0	0	0	92	68	0	0	2	46	0	2	16	0	0	14	0	0	44	0	0	10	0	0	0	0	0	0	0	8	0	0									
A.I.1	Działalność wychowawcza i profilaktyka dyscyplinarna	42						24	18				10	Zo									18	Zo									14	E					WCY-IOZ												
A.I.2	Komunikacja społeczna	10						6	4																	10	Zo													WCY-IOZ											
A.I.3	Przywództwo w dowodzeniu	30						14	16													14	Zo			16	Zo													WCY-IOZ											
A.I.4	Historia sztuki wojennej	16						6	10								16	Zo																						WCY-IOZ											
A.I.5	Historia Polski	30		2				16	14				30	E	2								10	Zo																	WCY-IOZ										
A.I.6	Ochrona informacji niejawnych	10						8				2											10	Zo																	SSW										
A.I.7	Profilaktyka antykorupcyjna	8						6	2																											8	Z			WCY-IOZ											
A.I.8	Bezpieczeństwo cybernetyczne	10						6	4																		10	Z												WCY											
A.I.9	Bezpieczeństwo i higiena pracy	6						6					6	Z																										Sekcja BHP											
II. Grupa treści kształcenia kierunkowego								636	96	0	0	0	0	0	239	383	0	0	14	67	0	0	93	0	0	87	0	0	45	0	0	62	0	0	89	0	0	6	0	0	87	0	0	88	0	0	12	0	0		
A.II.1	Podstawy dowodzenia	24						10	14								24	Zo																											SSW						
A.II.2	Taktyka ogólna	50	22					22	24			4	16	Zo								12	Zo																					SSW/CS Poznań							
A.II.3	Działania pokojowe i stabilizacyjne	24	14					8	16																																			WLO/CS Poznań							
A.II.4	Podstawy survivalu	22						9	13																		9	Z																SSW							
A.II.5	Gotowość bojowa i mobilizacyjna	20						14	4			2																															SSW								
A.II.6	Rozpoznanie i armie innych państw	20						10	6			4																															SSW								
A.II.7	Topografia wojskowa	44						14	30				16	Zo			12	Zo				16	E																				WIG								
A.II.8	Zabezpieczenie logistyczne działań taktycznych	28	12					14	14													16	Zo																					WLO/CS Poznań							
A.II.9	Szkolenie strzeleckie	90						90					15	Zo			15	Zo			9	Zo			9	Zo		9	Zo		9	Zo		6	Zo		6	Zo		6	Zo		6	Zo		SSW					
A.II.10	Środki dowodzenia	30						18	12				14	Zo			16	Zo																										WEL							
A.II.11	Działalność szkoleniowa i szkoleniowo - metodyczna	50						14	36																		18	Zo		16	Zo															WCY-IOZ/SSW					
A.II.12	Międzynarodowe prawo humanitarne konfliktów zbrojnych	20						14	6																																			WCY-IOZ							
A.II.13	Wybrane zagadnienia bezpieczeństwa narodowego i międzynarodowego	16						8	8																																			WCY-IOZ							
A.II.14	Podstawy eksploatacji sprzętu wojskowego (SpW)	14						8	6																																			WML							
A.II.15	Wsparcie wojsk sojuszników przez państwo-gospodarza (HNS)	8						6	2																																			WLO							
A.II.16	Współpraca cywilno - wojskowa (CIMIC)	8						4	4																																			WLO							
A.II.17	Ochrona środowiska	8						6	2																																			WIG							
A.II.18	Powszechna obrona przeciwlotnicza i obrona przeciwlotnicza	18						8	8			2						8	Z			10	Zo																						SSW						
A.II.19	Obrona przed bronią masowego rażenia	20						10	10																																			WTC							
A.II.20	Połączone wsparcie ogniowe	20						16	4																																			WML							
A.II.21	Zabezpieczenie inżynierijne	20	6					12	6			2	6	Zo			8	Zo																										SSW/CS Poznań							
A.II.22	Zabezpieczenie medyczne	30	30						30																																										

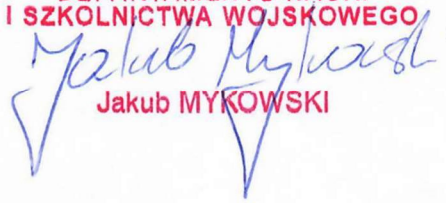
7. ARKUSZE UZGODNIENÍ

ARKUSZ UZGODNIENÍ do programu kształcenia dla kandydatów na żołnierzy zawodowych

Uczelnia: WOJSKOWA AKADEMIA TECHNICZNA
Kierunek studiów: Geodezja i kartografia
Specjalność: Geoinformatyka
korpus osobowy/grupa osobowa: rozpoznania i walki elektronicznej/geograficzna
Rok rozpoczęcia kształcenia: 2019 /2020

Nazwa komórki (jednostki) organizacyjnej, z którą projekt był uzgadniany	Stanowisko instytucji opiniującej (uzgodniono /nie uzgodniono) Uwagi	Stopień, imię, nazwisko i podpis osoby opiniującej oraz pieczęć urzędowa instytucji
Szefostwo Rozpoznania Geoprzestrzennego	Uzgodniono.	SZEF ROZPOZNANIA GEOPRZESTRZENNEGO płk mgr inż. Sławomir JAKUBIUK
Departament Nauki i Szkolnictwa Wojskowego	Uzgodniono	

ZASTĘPCA DYREKTORA
 DEPARTAMENTU NAUKI
 I SZKOLNICTWA WOJSKOWEGO

 Jakub MYKOWSKI

ARKUSZ UZGODNIENÍ

do programu kształcenia

dla kandydatów na żołnierzy zawodowych

Uczelnia: WOJSKOWA AKADEMIA TECHNICZNA
Kierunek studiów: Geodezja i kartografia
Specjalność: Meteorologia
korpus osobowy/grupa osobowa: Siły powietrzne / Meteorologiczna
Rok rozpoczęcia kształcenia: 2019 /2020

Nazwa komórki (jednostki) organizacyjnej, z którą projekt był uzgadniany	Stanowisko instytucji opiniującej (uzgodniono /nie uzgodniono) Uwagi	Stopień, imię, nazwisko i podpis osoby opiniującej oraz pieczęć urzędowa instytucji
 SZEFOSTWO SŁUŻBY HYDROMETEOROLOGICZNEJ Sił Zbrojnych RP 02-800 Warszawa	 uzgodniono	12.06.2019 SZEF SZEFOSTWA SŁUŻBY HYDROMETEOROLOGICZNEJ Sił Zbrojnych RP płk mgr inż. Sławomir MAZUREK

ARKUSZ UZGODNIENÍ

do programu kształcenia

dla kandydatów na żołnierzy zawodowych

Uczelnia: WOJSKOWA AKADEMIA TECHNICZNA
Kierunek studiów: Geodezja i kartografia
Specjalność: Rozpoznanie obrazowe
korpus osobowy/grupa osobowa: rozpoznania i walki elektronicznej/rozpoznanie ogólne / ogólnogeograficzna
Rok rozpoczęcia kształcenia: 2019 /2020

Nazwa komórki (jednostki) organizacyjnej, z którą projekt był uzgadniany	Stanowisko instytucji opiniującej (uzgodniono /nie uzgodniono) Uwagi	Stopień, imię, nazwisko i podpis osoby opiniującej oraz pieczęć urzędowa instytucji
Zespół Rozpoznania i Walki Elektronicznej IRW DG RSZ	Bez uwag.	SZEF ODDZIAŁU OPERACYJNEGO I SZKOLENIA – ZASTĘPCA SZEFA ZARZĄDU ROZPOZNANIA I WIE Dowództwa Generalnego RSZ płk Jacek MAKOWSKI
		

ARKUSZ UZGODNIENÍ
do programu kształcenia
dla kandydatów na żołnierzy zawodowych

Uczelnia: WOJSKOWA AKADEMIA TECHNICZNA
Kierunek studiów: Geodezja i kartografia
Rok rozpoczęcia kształcenia: 2019 /2020

Nazwa komórki (jednostki) organizacyjnej, z którą projekt był uzgadniany	Stanowisko instytucji opiniującej (uzgodniono /nie uzgodniono) Uwagi	Stopień, imię, nazwisko i podpis osoby opiniującej oraz pieczęć urzędowa instytucji
	uzgodniono	13.06.2019 Wydziałowa Rada Samorządu Wydziału Inżynierii Lądowej i Geodezji Wojskowej Akademii Technicznej Aleksandra Szreh

